DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 157. Czwartek, 18 (30) Lipca. 1868 r.

Wychodzi codziennie, oprócz dni następujących: po Świętach uroczystych i Niedzielach.—Prenumerata w biurze Dyrekcji, ulica Miodowa Nr. 487 i Kantorach.—Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6, za 2-krotne kop. 9, za 3-krotne kop. 12.—Artykuły nadsyłane do zamieszczenia w Dzienniku nie zwracają się. — We wszystkich co dotycze Dziennika, należy odnosić się wprost do Dyrekcji obu Dzienników Warszawskich.

Rok 5.

Prenumerata w Warszawie rocznie rsr. 8.—Półrocznie rsr. 4. — Kwartalnie rsr. 2 —Miesięcznie kop. 67.—Bez odnoszenia w biurze Dyrekcji prenumerata nie przyjmuje się.—Numer pojedynczy kop. 5.—Za odnoszenie do domu, opłaca się miesięcznie kop. 5. — Na prowincji na stacjach pocztowych w Królestwie i Cesarstwie rocznie rsr. 9 kop. 20.—Półrocznie rsr. 4 kop. 60. — Kwartalnie rsr. 2 kop. 30. — Miesięcznie kop. 80.

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa, dnia 17 (29) Lipca.

NAJWYŻSZY MANIFEST.

(Dokończenie. *)

Art. 20. Dozwolone Artykułem 43-m Ustawy z dnia 3 (15) Marca 1859 r. spisowym nieobecnym prawo upoważniania innych osób do ciągnienia za nich losu, uchyla się. Losy ciągnione być mają za nich przez sołtysów lub ławników.

Ci z pomiędzy spisowych nie stawających do losowania, którzy przyczynę swego niestawiennictwa należycie usprawiedliwią, obowiązani są spełnić powinność zaciągową podług numeru losu, jaki za nich wyciągnięty został. Zastępcy zaś lub zapasowi, którzyby, skutkiem nieobecności tamtych, oddani byli do służby wojskowej, wracają każdego czasu do poprzedniego swego stanu, skoro osoby, za które byli przyjęci do służby wojskowej, wstąpią do takowej i jeżeli kwalifikujący się do powrócenia do poprzedniego stanu spisowi, sami nie objawią życzenia pozostania nadal w służbie wojskowej; ci zaś z pomiędzy nich, którzyby dobrowolnie pozostali w wojsku, zaliczają się na rachunek przyszłych poborów z Okręgów konskrypcyjnych.

Tenże sam sposób postępowania zachowuje się i względem zaciągowych przyjętych w miejsce spisowych, mających numera zaciągowe, którzy po odbyciu w szpitalach próby przez czas przepisami oznaczony, okażą się zdolnymi do służby wojskowej i do takowej zostaną przyjęci.

Art. 21. Spisowi wybrakowani w Urzędzie Rekruckim przez wojskowego i cywilnego lekarzy, z powodu wyraźnych wad zewnętrznych, w takim tylko razie uznani być mają ostatecznie za niepodlegających przyjęciu do służby wojskowej, jeżeli niezdatność ich przyznaną zostanie przez decyzję Urzędu Rekruckiego, większością głosów postanowioną.

Spisowi zaś wybrakowani przez lekarzy z powodu słabości wewnętrznych, co do których Członkowie Urzędu Rekrutskiego, jako nie będący lekarzami nie mogą objawiać swojego zdania, jako też spisowi, pod względem zdatności których do służby wojskowej zaszła w Urzędzie Rekruckim różność zdania pomiędzy lekarzami wojskowym i cywilnym, odsyłani być mają do miejscowego szpitala wojskowego lub do wojskowego lazaretu dla nowego obrewidowania w obecności Gubernatora, lub podług jego rozporządzenia w obecności jednego z Radców Rządu Gubernjalnego, przez lekarzy przy szpitalach zostających, wyrzeczenie których w tych razach uważane być ma za ostateczne.

Art. 22. Rekruci odsełani przez Urzędy Rekruckie do szpitala lub lazaretu na wyleczenie, uważają się za ostatecznie przyjętych; odsyłani zaś na próbę, nie uważają się za ostatecznie przyjętych i do czasu upływu terminu próby, zastępowani być mają czasowo przez zapasowych.

Art. 23. Jeżeli Gubernjalny Naczelnik Wojskowy przed wyjściem rekrutów z granic gubernij, lub przed zaliczeniem ich do służby, gdy oddział do którego są przeznaczeni znajduje się w granicach tej samej gubernji, dostrzeże, że rekruci przyjęci zostali wbrew przepisom o zdatności do wojska, w takim razie rekruci takowi, wraz ze sporządzonemi co do nich w ścisłem zastosowaniu się do ustawy o niezdatnych wojskowych niższych stopni, wykazami szczegółowemi, przedstawiani być mają zostającemu przy Namiestniku dla poruczeń po części lekarskiej Inspektorowi Lekarskiemu dla obrewidowania przez niego łącznie z jednym cywilnym i jednym wojskowym lekarzami, wyznaczonemi przez Namiestnika, w obec delegata ze strony wojskowej. Wydane po takiej rewizji decyzje są ostateczne.

Rekruci, którzy będą uznani za niewłaściwie przyjętych, przez innych zastępowani nie będą. Wszakże za każdego takiego rekruta Prezes i Członkowie Rekruckich Urzędów, winni jego niewłaściwego przyjęcia, podlegają karze pieniężnej, po rs. 150 każdy. Przytem, jeżeli rekrut został przyjęty z wyraźnemi dla każdego wadami, karze pomienionej ulegną Prezes i wszyscy Członkowie Urzędu Rekruckiego, którzy mieli udział w przyjęciu rekruta. Jeżeli zaś rekrut przyjęty został ze słabością wewnętrzną lub ze słabością zadawnioną, w takim razie karze powyższej ulegają jedynie lekarze będący Członkami Urzędu. Kary te wyrzekane będą przez oddzielne na każdy raz decyzje Namiestnika.

Art. 24. Zamiana rekrutów przez zastępców dozwala się w tenczas tylko, skoro wszystkie świadectwa uwalniające, przeznaczone, według art. 4 niniejszego Manifestu, dla zamiany przez opłatę pieniężną rekrutów stanowiących zaległość, na mieszkańcach gubernij Królestwa ciążącą, będą rozebrane.

Poczem dla zamiany rekruta przez zastępcę żadnych nie określa się terminów i pozostawia się każdemu przystąpić do takowej zamiany, skoro tego zapragnie i znajdzie możność.

O zamianę rekruta przez zastępcę udawać się należy z prośbą do Rządu Gubernjalnego lub Magistratu miasta Warszawy i jeżeli zastępca, stosownie do przepisów o powinności zaciągowej, okaże się zdatnym i w przyjęciu jego nie nastręczą się przeszkody, wówczas ma być przyjętym ostatecznie i zdanym miejscowej władzy wojskowej przy wskazaniu, na zastąpienie którego mianowicie rekruta został przyjętym.

Dozwolone art. 63 Ustawy o powinności zaciągowej 3 (15) Marca 1859 r. rodzicom i opiekunom prawo przedstawiania stałemu Urzędowi Rekruckiemu zastępców do wojska za niedoszłych jeszcze wieku spisowego synów ich, lub za osoby pod ich opieką zostające, uchyla się i przyjmowanie zastępców prywatnych na rachunek przyszłych poborów, z obwieszcze-

*) Patrz Nr. 156.

FEJLETON DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

SZKICE PSYCHOLOGICZNE.

POKUSY.

(Ciąg dalszy. *)

Leontyna patrzyła smutnie na niebo ściemniające się coraz widoczniej; zegar na kominku bił godzinę szóstą, służąca wniosła zapaloną świecę.

Obecność światła wyrwała młodą kobietę z głębokiego zamyślenia. Z podziwieniem spojrzała na sługę, która zapytała z przekorą:

— Czy pani każe dłużej jeszcze trzymać dla pana obiad? Blacha już wystygła, pan może dzisiaj jadł już na mieście—zazwyczaj przychodzi o czwartej...

W tej chwili zadzwoniono silnie.

— Idź otwórz — to pan wraca! zawołała Leontyna, podnosząc się szybko i rękami rozcierając czoło, jakby chciała zetrzeć z niego ostatni ślad smutku i zwątpienia. Władysław wszedł zamyślony i zły. Wprawdzie, dwugodzinna przechadzka po ogrodzie Saskim, wyludnionym zupełnie w tej porze marcowej, uspokoiła cokolwiek wzruszenie jakiego doznał podczas dzisiejszej rozmowy z hrabiną; pozostała jednakże bladość na twarzy i gorączkowy blask w oczach, których nie śmiał podnosić długo, pod badawczem spojrzeniem żony.

— Czy miałeś dzisiaj jaką przygodę, że tak późno wracasz? zapytała Leontyna po zwykłem powitaniu męża. A widząc że Władysław przygryzł niecierpliwie usta, dodała wesoło: Daruj, panie gospodarzu! Nie ja to, lecz Ludwika oburzona jest opóźnieniem twojem. Od dwóch godzin trzyma obiad na kuchni i straszliwie wyrzeka.

— Nie będę jadł. Jakiś... nieswój dziś jestem.

— A czyjże? zapytała z uśmiechem Leontyna.

— Doprawdy, moja droga, chcąc odpowiedzieć szczerze, musiałbym przyznać się, że dzisiaj jestem własnością złego ducha. Tak mi wszystko niemiłe! Świat wydaje mi się taki ponury i błotnisty! Sam nie wiem jak określić ten stan umysłowy, tem bardziej, dodał obojętnie, że wszystko to dzieje się bez żadnego istotnego powodu. Anglicy nazywają to splinem.

— Czy wiesz jak się to zwie po polsku?

— Ciekawym?

— Obojętnością dla żony i niezadowolnieniem ze skromnych ram domowego życia...

— Co do pierwszego... rzekł zmieszany cokolwiek Władysław, mylisz się zupełnie, moja kochana wyrocznio. Lecz... przyznaję, że w drugiej połowie twego zdania jest odrobina prawdy. W istocie... niekiedy czuję jakąś potrzebę obszerniejszego, umysłowego życia. Duchowi mojemu tęskno do jakichś wyżyn... Ale to rzecz prosta i naturalna: jestem artystą! młodość moja dotąd zbiegła śród walki z biedą, nie miałem czasu ani sposobności uwielbić choć wzrokiem arcydzieł mistrzów naszej sztuki. Nie widziałem nigdy tego nieba włoskiego, którego blask nadaje ów złoty, przezroczysty ton przedmiotom na które pada...

— A tu żona nie pozwala wyrwać się na świat... nieprawdaż? Widzisz Władysławie... zawsze ci mówiłam, że biorąc mnie, weźmiesz ciężki kłopot na głowę... A teraz, dodała z łagodnym uśmiechem, już i o rozwód byłoby trudniej, bo wkrótce ktoś trzeci... zaprotestuje małemi rączkami...

— Dziecko jesteś, moja Leonko! Dziwne myśli przychodzą ci do głowy... A to dla tego, dodał niechętnie, że jesteś uparta. Tyle razy prosiłem cię, żebyś się przeszła cokolwiek po powietrzu, toby cię ożywiło... Tak dawno nie odwiedziłaś matki, która przecież nie może do nas przychodzić często. W jej wieku, zwłaszcza ze zdrowiem tak wątłem, to trudno. — Leontyna uśmiechnęła się smutnie i rzekła wzruszona.

— Niesprawiedliwy jesteś. Nie wychodzę nigdzie, bo jestem cokolwiek cierpiąca, i wreszcie samej przechadzać się nie wesoło. Ty obecnie, całe dnie prawie przepędzasz za domem, przy robocie portretu pięknej hrabiny Łuckiej... Co do mojej matki... Zapomniałeś pewnie w natłoku zajęć, że ona wyjechała do krewnych na czas jakiś...

— Ach! prawda — przepraszam cię. Patrz tylko, sam nie wiem co mówię. Otóż skutek dzisiejszego usposobienia. Zupełnie tępy jestem! Czy herbatę prędko podadzą? dodał po chwili.

*) Patrz Nr. 151, 152 i 154.

niem niniejszego Manifestu miejsca mieć nie będzie.

Po zdaniu Władzy wojskowej zastępcy za rekruta już w służbie będącego, Rząd Gubernjalny lub Magistrat m. Warszawy, o powrócenie zastąpionego rekruta do poprzedniego stanu, odnieść się winien bezpośrednio do Zwierzchności wojskowej, pod której zawiadywaniem zastąpiony rekrut zostaje w służbie; jeżeli zaś miejsce służby jego nie jest wiadomem, znieść się należy bezpośrednio z Głównym Sztabem Ministerstwa Wojny.

Art. 25. Dobrowolne zastąpienie rekruta przez brata rodzonego lub przyrodniego, dozwala się nie inaczej jak po dojściu życzącego wejść do wojska w miejsce brata, do ogólnego wieku popisowego, to jest lat 20-tu i jeśli tenże zostanie przytem uznany pod wszelkiemi innemi względami za zdatnego do służby wojskowej.

Art. 26. Zakaz zastępowania spisowych z chrześcjan w spełnieniu powinności zaciągowej przez starozakonnych i nawzajem, starozakonnych przez chrześcjan, znosi się i odtąd dozwala się starozakonnym wchodzić do służby wojskowej w zastępstwie chrześcjan, lub najmować za siebie ochotników z pomiędzy chrześcjan, i nawzajem chrześcjanom z pomiędzy starozakonnych.

Art. 27. Na każdych trzech rekrutów, przeznacza się jeden zapasowy.

Art. 28. Dozwolona Art. 62 Ustawy z r. 1859 odprzedaż kwitów zaciągowych na najemnych zastępców Rządowych, może mieć miejsce nie inaczej jak po oświadczeniu o tem we właściwym Rządzie Gubernjalnym, lub w miejscowym Zarządzie Powiatowym, które po odnotowaniu na odwrotnej stronie każdego kwitu, komu takowy odprzedany został, obowiązane są zawiadomić o tem kogo wypada, dla uczynienia stosownej adnotacji w imiennych listach spisowych.

Art. 29. Termin do wnoszenia zażaleń, stwierdzonych dowodami, na nieprawne oddanie do zaciągu, naznacza się roczny, od dnia ukończenia poboru, bez względu na miejsce, w którem zażalenie takowe zostało podane.

Zażalenia te ulegają rozpoznaniu na równi z oświadczeniami uczynionemi przez spisowych podczas losowania.

Zażalenia niepoparte dostatecznemi dowodami, albo zaniesione po upływie rocznego terminu, pozostaną bez skutku.

Uwaga. Spisowi, którzyby przed losowaniem nie przedstawili przepisanych dowodów, przekonywających o czasie ich urodzenia, wypełniają powinność zaciągową, stosownie do wieku, z ich powierzchowności w Kommisji Konskrypcyjnej oznaczonego; dla tego skargi z tego powodu wnoszone, pozostawiane być mają bez skutku.

Art. 30. Spisowi wprowadzani być mają do Urzędów Rekruckich nie nago, lecz w koszulach.

Art. 31. Przepis co do strzyżenia głów i golenia bród rekrutom w Urzędzie Rekruckim, stosuje się tylko do oddawanych do służby wojskowej za zbiegostwo, umyślne okaleczenie się lub inne występki, tych zaś, którzy dostawiani są do Urzędu Rekruckiego do poboru, skoro po odbyciu rewizji okażą się zdatnymi do służby wojskowej, Prezydujący w Urzędzie, ogłasza za przyjętych i następnie nie golą ich, ani też nie strzygą w Urzędzie Rekruckim, lecz oddają odbiorcy wojskowemu w takim stanie, w jakim przyjęci zostali, po pierwotnem tylko sporządzeniu ich rysopisu.

Art. 32. Nie uchylone niniejszym Manifestem i załączonemi do niego przepisami, artykuły zatwierdzonej przez Nas w dniu 3 (15) Marca 1859 r. Ustawy o powinności zaciągowej w Królestwie Polskiem i inne Rządowe w tym przedmiocie wydane postanowienia i rozporządzenia, pozostają w swej mocy.

Art. 33. Wykonanie niniejszego Manifestu i dołączonych do niego przepisów porucza się Komitetowi Urządzającemu.

Dan w Krasnem Siele dnia 26 Czerwca (8 Lipca) 1868 roku.

Na oryginale Własną Jego Cesarskiej Mości ręką podpisano:

„ALEXANDER".

Kontrasygnował: Zarządzający Własną Jego Cesarskiej Mości Kancelarją do Spraw Królestwa Polskiego, Sekretarz Stanu, *D. Nabokow.*

Dodatek do Najwyższego ukazu z d. 8 lipca. Junkier 2-go pawłogrodzkiego pułku lejb-huzarów Jego Cesarskiej Mości *Komisarow-Kostromski* awansowany zostaje na korneta w tymże pułku.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa, dnia 17 (29) Lipca.

W niedzielę odbył się w Wiedniu uroczysty pochód przybyłych na konkurs strzelców, który potrzebował 5 godzin czasu dla przybycia na miejsce uroczystości. Na uczcie, na której władze wyższe były reprezentowane przez ministrów p. Giskrę i p. Herbsta, miano liczne mowy i wznoszono liczne toasta, jako to na cześć wspólności Austrji i Niemiec, cesarza austrjackiego, niemieckiego ludu we wszystkich jego plemionach, konstytucyjnego rządu Austrji, rozumnego obywatelstwa, austrjackiej izby deputowanych i t. d. Minister Giskra w swej mowie oświadczył, iż przyjął udział w gabinecie dla tego, że był przekonany, iż Austrja stanie się olbrzymem, skoro uwolni się od więzów nałożonych na nią przez traktaty i nierozsądek. Telegraficzne sprawozdanie z tej uroczystości nie wspomina aby podkomitet cenzurowy, zmuszony był zagłuszać mówców za pomocą bębnów.

Dzienniki paryzkie nie wyłączając *Monitora*, zbyt pospiesznie jak się zdaje podawały przesadzone wiadomości o bandach formujących się w księztwach naddunajskich i oskarżały rząd rumuński o tajne popieranie usiłowań tych band. Według wiadomości pochodzących z Bukaresztu, rząd tamtejszy rozwija największą czynność w celu zapewnienia spokojności, wszystkie przeprawy nad Dunajem obsadzone zostały wojskiem, minister spraw wewnętrznych osobiście udał się do Ruszczuku, a z wyprowadzonego śledztwa okazało się, że dotąd tylko jedna banda ze 150 ludzi usiłowała przeprzeprawić się przez Dunaj do Turcji. W obec środków ostrożności przedsięwziętych przez rząd rumuński i władze tureckie w Bulgarji, nie należy się obawiać aby taka garstka powstańców, mogła zakłócić na serjo pokój powszechny.—Ważną rękojmię dla pokoju nad Dunajem stanowią przyjazne stosunki pomiędzy Serbją a Portą, których najlepszym dowodem jest uznanie przez tę ostatnią, jak doniósł nasz telegram, dziedziczności domu Obrenowiczów, stosownie do życzenia ludu serbskiego, wyrażonego przez skupczynę.

Nawet dzienniki paryzkie, jak naprzykład *La France*, które nie można podejrzywać o nieprzychylność dla Turcji, przyznają iż żołnierze albańscy i mahometańscy mieszkańcy w. Kandji dokonywają rabunki i mordy w wioskach chrześciańskich i że gubernator Hussein-pasza okazuje wielką słabość w poskromieniu tych gwałtów.

W Portugalji przesilenie gabinetowe, jak wiadomo minęło, ale jeszcze nie zostały usunięte trudności finansowe, które je spowodowały, a trudności te muszą być nie małe, kiedy król portugalski zamierza sprzedać kosztowności korony, wartości 45 miljonów fr, dla przyjścia w pomoc pustym kasom skarbowym.

We Włoszech najważniejsza kwestja finansowa, mianowicie dotycząca zniesienia kursu przymusowego papierowych pieniędzy, została odroczona do następnej sesji parlamentu, gdyż komisja izby do tej kwestji, oświadczyła, że nie jest w stanie wygotować sprawozdania w roku bieżącym.—W Rzymie policja miała wykryć spisek w celu wysadzenia w powietrze fortyfikacji na Monte-Aventino, oraz skład czerwonych i czarnych koszulek dla rewolucyjnych ochotników.

Posiedzenia kongresu washingtońskiego miały być zamknięte onegdaj, w poniedziałek. Kongres przed rozejściem się udzielił prezydentowi wotum nieufności, w części chociaż czyniąc zadosyć oskarżeniu p. Tadeusza Stevensa. Wyrażone przez kongres obawy, że podczas wyborów prezydenta na południu zajdą rozruchy, stanowiły zarzut właściwie przeciwko samemu kongresowi, którego dziełem jest obecny stan południowych prowincij. W skutku polecenia kon-

— Zrobi się zaraz, gdy każesz, rzekła Leontyna podnosząc się, chociaż zwykle pijamy ją o ósmej.

— Ach! tak — prawda, dopiero po szóstej. Nie trudź się kochanko, powiedz mi raczej, czy przyniesiono już gazety?

— Leżą na stole obok ciebie...

Władysław wziął do rąk gazetę i zaczął ją przeglądać z udaną pilnością.

— Cóż tam dzisiaj ciekawego? spytała Leontyna, po kilku minutach głębokiego milczenia.

— Nic nadzwyczajnego, moje dziecko. Przeglądam drobne wiadomości, pierwszej stronicy. W odcinku jakaś powieść, dalej polityka i... ach! Otóż korespondencja z Rzymu, dodał z zapałem.

— Lubisz korespondencje?

— Nie idzie tu o przedmiot, lecz o miejsce. Mój Boże, jednakże na świecie są ludzie szczęśliwi!

— A wiesz Władysławie, że to podziwienie nie bardzo pochlebne dla mnie... W istocie, nie jesteś dziś szczęśliwym w wyrażeniach nawet.

— Czegóż się dąsasz? To co powiedziałem nie stosuje się do żadnego z tych szczęść, które się nabywają za kontraktem... lub zrywają po drodze jak spotkane róże. Mówią że są ludzie szczęśliwi duchem, którzy mogą deptać ślady stóp bohaterów starożytności, dotykać posągów Michała Anioła, kopjować Corregia i Rafaela z oryginałów, kąpać się w Tybrze i marzyć pod cieniem murów Koloseum...

— Powiedz mi, rzekła z udaną spokojnością Leontyna — jakiego potrzeba czasu na odbycie podróży do Rzymu?

— Och! przy dzisiejszych komunikacjach, w przeciągu trzech miesięcy można zajechać tam, zabawić kilka tygodni i wrócić.

— Tak — lecz taka podróż, choć krótka, musi być bardzo kosztowna...

— Dla magnata... zapewne — lecz dla artysty, malarza zwłaszcza, to bagatela! Mój kolega Tadeusz podróżował przez całe pół roku i wydał 400 rs. a i z tej sumy jeszcze kupił mnóstwo rycin i wykopalisk ciekawych.

— Ha! skoro tak — mógłbyś pojechać na trzy miesiące, wziąwszy pieniądze za portret pani Łuckiej...

— Co za myśl! Czyliżbym mógł zostawić cię samą?

— Wielka rzecz — trzy miesiące prędko upłyną. A potem... nie byłabym samą, matka powróci wkrótce... Doprawdy — jedź dodała po chwili z wysiloną odwagą — a gdy już uspokoisz trawiącą cię gorączkę ciekawości artysty, powrócisz nam za to weselszym mężem i szczęśliwszym ojcem... Będziemy cię czekali we troje...

Władysław przybliżył się szybko do żony i ucałował jej ręce.

— Jesteś dobra jak anioł i masz serce rozumne, rzekł wzruszony — lecz... chociażbym chciał pójść za twoją radą, nie mogę.

— Dla czego?

— Bo widzisz, moja droga... pieniądze za portret pani Łuckiej potrzebne są na nasze potrzeby codzienne, na zapas w chwilach bezczynności lub choroby; byłoby szaleństwem i występkiem wydawać je na podróż.

— Proszę pana! Ten człowiek co tu przyniósł zrana list, przyszedł po odpowiedź, rzekła Ludwika, przerywając rozmowę małżonków.

— Jaki list znowu?

— Ach! zapomniałam ci go oddać, leży tam na biurku. Otóż jest.

— Któż to pisze?

— Nie wiem, lecz przyniósł go bardzo elegancki lokaj, zresztą dowiesz się przeczytawszy.

Władysław rozdarł kopertę i przebiegłszy szybko króciutki bilecik, zawołał radośnie.

— A to niespodziewane szczęście! Patrz Leonko! los przysyła mi rozwiązanie naszej rozmowy i paszport do Rzymu!

— Nie rozumiem cię, rzekła blednięjąc Leontyna.

— Czytaj sama.

Bilet zawierał te wyrazy:

Szanowny Panie Władysławie!

Wczoraj podziwiałem prześliczny portret hrabiny Łuckiej, pańskiego pędzla. Przebacz mi pan tę niedyskrecję, choć wiem że prac niewykończonych profanom oglądać nie pozwalacie. Lecz gdy złe już się spełniło, trzeba odpokutować. W tym celu przedsięwziąłem skazać się na *kilka*, choćby dłuższych posiedzeń, byleby z łaski pańskiego talentu i pędzla, o-

gresu również, prezydent rozkazał cofnąć wojska z południowych stanów, które przyjęte zostały napowrót do związku, lecz w obozie radykalnym będą zarzucali prezydentowi, iż tym sposobem daje możność do ewentualnych rozruchów.

Zwracamy uwagę czytelników naszych na zamieszczone poniżej korespondencje ze Lwowa, Zürichu i Paryża.

Telegramy
Dziennika Warszawskiego.

Konstantynopol, *28 (16) lipca.* **Wiadomości z Bulgarji są niepokojące.—Wkrótce ma się zebrać konferencja wszystkich posłów w przedmiocie Libanu.**

Belgrad, *28 (16) lipca.* **Dziś rozstrzelano czternastu skazanych. Podczas egzekucji, oficer dowodzący został zabity przez kulę, która się odbiła.**

Paryż, *28 (16) lipca.* **Książę Napoleon przybył tu z powrotem.**

(Correspondens Büreau.)

Wiadomości telegraficzne.

* *Paryż, 26 (14) lipca. France, Patrie, Constitutionnel* i *Etendard* zaprzeczają szerzonym pokilkakrotnie pogłoskom, jakoby rząd zamierzał znieść drugą kolej wyborczą przy wyborach powszechnych. *(Wolffs T. B.).*

* *Wiedeń, 27 (15) lipca.* Uroczystość strzelecka odbywa się dotąd zgodnie. Pierwszą nagrodę uzyskał tyrolczyk Hohenegger. Udział cesarza w strzelaniu zapowiedziany jest na środę. *(Schl. Z.).*

* *Praga, 27 (15) lipca.* Wyszedł pierwszy numer gazety *Correspondenz.* Jako właściciel, wydawca i redaktor, figuruje zecer Krbek. *(Die Presse).*

* *Trjest, 27 (15) lipca.* Hrabia i hrabina Girgenti przybyli tu wczoraj na korwecie hiszpańskiej *Izabella II* i powitani zostali przez namiestnika, dowódców wojsk i marynarki, jako też przez posła hiszpańskiego. Hrabia i hrabina udali się dziś w dalszą podróż do Wiednia. *(Cor. Bür.).*

* *Londyn, 26 (14) lipca.* Posiedzenia kongresu waszyngtońskiego zamknięte zostaną w przyszły poniedziałek. *(Wolffs T. B.).*

* *Londyn, 27 (15) lipca,* Podług telegramu z Waszyngtonu z daty wczorajszej, nadesłanego do *Daily Newsa,* kongres udzielił prezydentowi Johnsonowi wotum nieufności i wyraził obawę, ażeby w listopadzie, przy wyborach na prezydenta, nie wybuchły na południu rozruchy. — Prezydent Johnson dał rozkaz wycofania wojsk z tych stanów południowych, które przyjęte zostały na nowo do składu unji. *(Tamże).*

* JW. Jenerał-Feldmarszałek Hrabia Berg, Namiestnik Królestwa, raczył powrócić z Wilna.

* (Towarzystwo terapeutyczno-doświadczalne). W chwili, gdy się u nas sypią jak z rogu obfitości broszury jedna po drugiej na potępienie homeopatji, nie od rzeczy będzie przytoczyć fakt, który miał miejsce w roku zeszłym w Paryżu, a który świadczy, iż tam już nie lekceważą homeopatji, nawet lekarze alopaci, bo chociaż tutejsze antihomeopatyczne broszury nie potrzebują odpowiedzi wcale, gdyż stanowią raczej wierną fotografję: nauki, sumienności i filantropji ich autora, niż krytykę naszej doktryny, którą sobie dowolnie przekształcają, jak to dowodnie korespondent z Lublina do *Przeglądu Tygodniowego* w Nr. 26 tego pisma wykazał; jednak, ponieważ i one dać mogą wielu fałszywe pojęcie o homeopatji, przeto jak powiedziałem wyżej, uważam za stosowne przytoczyć fakt, który te fałszywe pojęcia z łatwością rozproszy; jest on następujący: W roku zeszłym w Paryżu, zawiązało się stowarzyszenie lekarskie, złożone ze znacznej liczby młodych i światłych lekarzy alopatow, w gronie których jest kilku członków akademji paryzkiej, pod tytułem: *Société thérapeutique expérimentale.* Towarzystwo to, ogłosiło swój program w Bulletin de thérapeutique, (patrz L'art médicale 1867 Juin p. 479), z którego tu wyjątki przytaczam.... „Punkt wyjścia doktryny Hipokratesa czyż nie będzie mylny", — powiada dr. Leon Marchand, odzywający się w imieniu towarzystwa w Bulletin de thérapeutique, „i zamiast uważania lekarstwa i choroby, jako dwóch rzeczy różnych, czy nie należałoby je za podobne uważać? Choroba sprowadza pewne uszkodzenia, lekarstwo sprawia uszkodzenia podobneż; uszkodzenia przez lekarstwa mogą zastąpic uszkodzenia spowodowane przez choroby, zatem wielka jest korzyść po stronie tego zastępstwa, gdyż porażenia chorobliwe są uparte i niebezpieczne, gdy tymczasem od lekarstw pochodzące, są lekkie i przemijające; nie będziem więc odtąd mowili, *contraria contraris curantur*, lecz, *similia similibus curantur*; taką była i doktryna Hahnemana. Ten punkt wyjścia przyjąwszy, należało badać na zdrowym organizmie działania wszystkich lekarstw, i tego to podjęła się jego szkoła. Czy pomysł Hahnemana jest sprawiedliwy? my o tem nie wiemy, i a priori, nikt więcej od nas nie może wiedzieć. Ale jest pewnem, że ta idea dała nowy kierunek materji medycznej, gdyż wszystkie czynniki leczebne na nowo zaczęły być studjowane, i odkrycie ich działania powierzone zostało wyrozumowanemu badaniu, a niepozostawione jak dawniej na wolę wypadku. Terapeutyści jednak, zamiast połączyć swe siły i prowadzić poszukiwania te, sumiennie i po bratersku, poróżnili się, kłótnia allopatów i homeopatow rozpoczęła się, postępowała codziennie z większą siłą, i wkrótce, wszelkie zbliżenie stało się niepodobnem, przez zjawienie się maczków (globules) i doz nieważkich (infinitésimales). Myśmy przyjęli za dewizę nic nie przesądzać, nie wyrokujmyż więc o tych dozach nieważkich, obaczymy ich w praktyce i wtenczas osądzimy; my chcemy tylko tu pokazać, jak zgubny wpływ, miała ta niezgoda, dla powagi naszego zawodu" .... W innem miejscu dr. Marchand mówi: „Maż się więc medycyna ograniczać jedynie na rozpoznawaniu natury tej lub innej choroby, na rozróżnianiu ich form, przepowiadaniu możebnych zmian anatomicznych, i prognostykowaniu stanowczem ich końca? Miałażby się ona obejść zupełnie bez leczenia, lub mieć therapią zbyt bogatą jak dzisiaj, po za obfitością środków ktorej, odkrywa się brak i nędza rozpaczliwa, prowadząca nas również do bezczynnego wyczekiwania? My tak nie myślimy, i właśnie dla tego, że jesteśmy przekonani, iż można choremu lepiej uczynić, niż to obecnie czynią, zostawiając go siłom samej natury; ponieważ wierzymy, że lekarstwo nie jest czynnikiem obojętnym, źle zrozumianym; ponieważ nakoniec, odrzucamy tę metodę wyczekującą, która nie jest czem innem, jak niemem wyznaniem bezsilności, lub ukrytą złą wiarę. Dla tych to wszystkich przyczyn, utworzyliśmy nasze towarzystwo, połączyliśmy się dla walki przeciw tej ranie socjalnej, która codziennie się rozszerza, a którą nazywają sceptycyzmem medycznym; sceptycyzmem, który się wyraża bezzasadnością lub zupełnem wyrzeczeniem się kuracji; sceptycyzmem, który rodzi niezgodę bratnią; sceptycyzmem, który żywi i podtrzymuje na zewnątrz, najohydniejszy, i najszkodliwszy w interesie chorych szarlatanizm!.... Ażeby postępować szybciej, i zyskać na czasie przez liczbę, otworzyliśmy wolny wstęp dla wszystkich. Wzywamy wszystkie inteligencje, i czerpać będziemy światło ze wszystkich punktów, gdzie tylko ono zabłyśnie. Każdy powinien pomagać do wspólnego dzieła, gdyż dzieło to, jest w interesie ogółu: każdy może to uczynić, nietylko moralnie, popierając je przez swą obecność i regulaminową składkę, lecz jeszcze, czynnie i rzeczywiście. Niema osobistości tak obcej nauce, któraby nie mogła przynieść haraczu swoich obserwacij i dopomódz nam, do wyjaśnienia wielu kwestij, w terapji ludzkiej, zwierzęcej, a osobliwie roślinnej. Towarzystwo dopuszczając nieokreśloną liczbę współpracowników, oprócz korzyści którą odniesie z ich współudziału, uchroni się jeszcze, może, od szkopułu, na który wpadają wszystkie ograniczające się stowarzyszenia, to jest krążenia bez przerwy w jednem i tem samem kole idei i doktryn. My nieodpychamy nikogo. Nauka nie powinna robić wyłączeń, każdy silnych przekonań, może przyjść do nas, wszelkie wyznania naukowe są wolne, nie stawiamy innych warunków przyjęcia oprócz uczciwości, a uczciwość podług nas, jest to szczerość w przekonaniach, jest to swoboda w opinjach. Nic innego nad to nie żądamy, lecz tego, domagamy się najściślej. Tym to sposobem, chcieliśmy utworzyć dogodne szranki do walki. Rycerze różnych przekonań i różnych stopni, mogą wejść bez bojaźni na tę ziemię neutralną i kruszyć z rycerską grzecznością kopję w tej arenie swobody, której sztandarem nie człowiek, lecz idea, i której dewiza *Observare et experiri*, obiecuje równość i sprawiedliwość dla wszystkich, w imieniu jedynego tu władcy-*doświadczenia*". — (Podpisano) sekretarz towarzystwa *Leon Marchand.* — A teraz, upraszam usilnie tych, którzy czytali broszury przeciw homeopatji wymierzone, aby raczyli porównać słowa i dążności wspomnianego tu towarzystwa naukowego francuzkiego, ze słowami i dążnością tutejszego homeopatophagi (homeopatożercy) i aby wydali ostatecznie wyrok, kto tu ma słuszność i kto dba rzeczywiście o dobro ludzkości? — Dr. *Stefan Kuczyński*

* (Nowość bibljograficzna). *Warsz. Dniew.* pisze: Stali czytelnicy nasi mieli sposobność do dokładnego obznajmienia się z położeniem społecznem i religijnem żydów tutejszych, zapomocą artykułów ogłoszonych przez nas w 1866 i 1867 roku, poświęconych etnografji, religji i znaczeniu ekonomicznemu żydów w kraju tutejszym. Niedawno, autor żydowski Herzberg-Fränkel wydał w językach niemieckim i ruskim książkę, mającą na widoku tenże sam cel. Ma ona tytuł następujący: „Żydzi polscy, opowiadania, szkice i obrazy etnograficzne. Petersburg, 1868 r." Jest to cały szereg opowiadań poczerpniętych przez autora z życia wewnętrznego żydów, nietylko polskich, lecz także w kraju zachodnim i nawet w jednej z gubernij północnych Wielkorosji. Dla powieści ruskiej, byt żydowski stanowił dotąd przedmiot nieprzystępny, mało wyjaśniony, i zatem nieznany prawie społeczenstwu ruskiemu. A tymczasem sfera ta, z jej szczególnym ustrojem życia, z charakterami oryginalnemi i z nieustanną walką o zasoby materjalne, przedstawia przedmiot urozmaicony i ciekawy dla twórczości prawdziwego talentu, obdarzonego umysłem spostrzegawczym. Niestety, wyż wspomniona książka nie odznacza się temi zaletami, i z tego powodu, wskazany przez nas brak w literaturze ruskiej, pozostaje niezapełnionym. Treść wszystkich powieści zebranych w tej książce, jest nie szczególna, ramy ich są zbyt ciasne, charaktery blade, rysy niewyraziste. Przeprowadzane w nich myśli są po większej części powszechnie znane, jak np.: Stałość w miłości bywa wynagradzaną szczęśliwem małżeństwom, sumienność i pracowitość prowadzą do dostatków, pycha jest występkiem i t. d. Zresztą, pochwalić wypada dążność autora do przedstawienia w niekorzystnem świetle niektórych przesądów żydowskich, jak się to daje między innemi spostrzegać w opowiadaniu: „Pustelnik"; również powodował się on zamiarami uczciwemi, usiłując w powieści „Omamienie", przedstawić fałszywe położenie tych żydow, którzy słodkiemi słówkami i fantastycznemi obietnicami wciągani byli w r. 1862 do służenia sprawie polskiej, albowiem żydzi tacy, pomimo hojnych z ich strony ofiar pieniężnych, byli pogardzani w duchu przez rewolucjonistów polskich i traktowani jak wyrzutki społeczeństwa. W książce tej jest także jedno opowiadanie tendencyjne, pod tytułem „Meszymed" (odstępca), gdzie przedstawione są męczarnie moralne żyda, który przeszedł na wiarę chrześciańską. W końcu tych uwag wynurzamy życzenie, ażeby byt żydów znalazł bardziej utalentowanego autora.

* (Przegląd sądowy). W przyszłą sobotę, 20 lipca (1 sierpnia), o godz. 5-tej po południu, w sali IX departamentu rządzącego senatu, odbędzie się pierwsze posiedzenie wybranej współredakcji *Przeglądu sądowego.*

* (Te Deum p. Józefa Brzowskiego w Bruksellі). Gazety brukselskie donoszą pod dniem 17 b. m., że w kościele kolegjalnym Ś-tej Guduli mają się odbyć (już odbyte) dwie uroczystości muzyczne. Pierwszą z nich stanowiło wykonanie tam sławnej mszy Beethowena, drugą egzekucja „Te Deum" napisanego przez tutejszego kompozytora p. Brzowskiego, inspektora w instytucie muzycznym, a przeznaczonego na uczczenie 37-mioletniej rocznicy wstąpienia na tron belgicki obecnie panującej dynastji. P. Brzowski, znanym już jest chlubnie w Bruksellі z wykonanej tam w przeszłym roku kompozycji kościelnej, a i obecne jego „Te Deum" wykonane podobnież jak msza Beethowena przez 150 wyborowych artystów, muzyków i śpiewaków zarówno, powiodło się bardzo świetnie, jak o tem świadczy przesłany kompozytorowi telegram. Miło jest nam udzielić czytelnikom tę wiadomość, która świadczy o talencie i pracy jednego z znanych powszechnie, miejscowych kompozytorów. *Al.*

* (Teatr w Częstochowie). Od naszego korespondenta z Częstochowa, otrzymaliśmy pod 13 (25) b. m., następujące wiadomości: „Spektakle trupy artystów dramatycznych pod dyrekcją p. Ratajewicza, zwiastowały nam krótki bardzo pobyt w Częstochowie, lecz

trzymać mój własny portret, za który ofiaruję panu 400 rs. jeżeli go wykończysz w ciągu dni ośmiu. Przypominając się jego pamięci, proszę o odpowiedź i zostaję z powinnym szacunkiem sługa

Leon C*.

— Cóż? nie prawda, że to dziwne zrządzenie losu? Ludwiko! powiedz posłańcowi niech zaczeka. W tej chwili odpiszę.

Władysław siadł przy biurku i z radością jął się do pióra.

Leontyna z drżących rąk wypuściła list przeczytany a przeszedłszy salon chwiejącym krokiem, weszła do sypialni. Tam biedna kobieta uklękła przed obrazem Matki Bolesnej, i łzy ciche lecz krwawe zalały jej twarz i spłynęły na ręce do modlitwy złożone. *(d. c. n.)*

jemu za złe poczytać tego nie można, gdyż dla tak licznej trupy potrzeba odpowiednich funduszów na utrzymanie; owszem poczytuję to za winę publiczności, gdyż tak mało jest osób uczęszczających do teatru, że nie tylko trupa p. Ratajewicza składająca się z 50 osób, ale nawet najmniejsza trupa, przy takiem powodzeniu, utrzymać się nie byłaby w możności. Lecz rzecz ciekawa, dla czego w mieście, w którem nie ma zgoła innej zabawy, jak teatr, zajęty przez artystów nic do życzenia nie pozostawiających, i grających jak najnowsze sztuki, teatr ten podczas przedstawień bywa prawie pusty, z wyjątkiem dni nie zielnych, w których jeszcze jako tako publiczność na jedyną tę zabawę się zbiera. Dnia 9 (21) lipca, r. b., dany był dramat w 5-u aktach Gorczyńskiego p. t. „Zbydowscy", w którym rolę stolnika grał p. Ratajewicz, rolę Hipolita synowca Zbydowskiego p. Tomaszewicz, a rolę Wiesława Nawoja p. Moszyński. Podczas antraktów tego przedstawienia odśpiewane były: przez pannę Micińską i p. Ejbel duet z opery „Jawnuta", a przez panią Rostkowską arja z opery „Ernani" i piosnka w języku węgierskim „Opuszczona dziewczyna". Potem daną była opera sielankowa w 3-ch aktach p. t. „Skalbmierzanki", w której odznaczyli się pani Borkowska w roli Dosi córki Marcinowej krupiarki, a w roli Pieprzyka zduna p. Ejbel. *M. Hr.*

* (Oświetlenie). Jutro i pojutrze, latarnie gazowe miejskie zapalane być winny o godzinie 8 min. 15 wieczorem, a gaszone o godzinie 2 min. 45 z rana.

* (Wypadki miejskie). W dniu wczorajszym, Antonina Piekarska, wyrobnica, pracując przy budowie ratusza, przez własną nieostrożność, spadła z wysokości trzech arszynów i stłukła sobie bok prawy. Podobnemuż wypadkowi uległ Denis Matuszewicz, wyrobnik, który przy rozbiórce stajni w cytadeli Aleksandrowskiej, spadł z tejże; oboje odesłani zostali do szpitala Dzieciątka Jezus na kurację.—Tegoż dnia, Marjanna Wysocka, lat 29 licząca, pod Nr. 2092 zamieszkała, przyszedłszy do matki swej pod Nr. 2094 mieszkającej, nagle zmarła; o czem sąd właściwy zawiadomiono i ze strony policji dochodzenie przedsięwzięto. — Józef Kwaśniewski, czeladnik ślusarski, idąc ulicą św.-Jerską, potknął się i upadłszy na trotuar, złamał lewą rękę przy dłoni; Kwaśniewskiego odwieziono do mieszkania na kurację.

* *Kursa monet zagranicznych w Warszawie.*

Za talar	*wczoraj* rs. 1 kop. 10	*dziś* rsr. 1 kop. 10
Za frank	„ „ — „ 31	„ „ — „ 31.
Za złoty reń.	„ „ — „ 67	„ „ — „ 67.

NB. Wiadomość ta nie pochodzi z urzędowego źródła i może służyć tylko za wskazówkę.

* (Podróż J. C. W. W. Ks. Włodzimierza Aleksandrowicza). *Ruski Inwalid* donosi, że Jego Cesarska Wysokość Wielki Książę Włodzimierz Aleksandrowicz, raczył wyjechać 28 czerwca (10 lipca) z Barnaułu do Bijska, i że 11 (23) lipca, o godzinie 4-ej po południu, przybył pomyślnie do Tomska.

*(Budowa nowego szpitala żydowskiego w Grodnie). W miejscowym dzienniku piszą, że istniejący oddawna w Grodnie szpital żydowski utrzymywał się od samego początku z dobrowolnych składek. Rozporządzając niepewnemi i szczupłemi funduszami, nie mógł on dostarczyć dla znajdujących się w nim chorych najpotrzebniejszych śrdków. W skutek tego uznano za konieczne zbudowanie nowego szpitala, na który wyasygnowano 18,000 rubli, z sum zbieranych do puszek. Położenie kamienia węgielnego pod nowy szpital odbyło się 28 czerwca.

*(Wyścigi konne w Moskwie). *Mosk. Wied.* donoszą o letnich wyścigach konnych w Moskwie, że trzecie miejsce co do liczby wygranych pieniędzy zajmują pp. Grabowski i Rzewuski; przyprowadzili oni z sobą trzy konie znane już mieszkańcom Moskwy z przeszłorocznych wyścigów. Z koni tych, *Foscari* tresowany wybornie, przyniósł piękny dochód właścicielom; mianowicie na ostatnich wyścigach w Warszawie był on zwycięzcą prawie wyłącznym wszystkich koni jego wieku. Obecnie w Moskwie *Foscari* otrzymał dwie nagrody, jednę specjalną moskiewską od zarządu stadnin państwa na trzywiorstowej przestrzeni, którą *Foscari* przebył pierwszy bardzo łatwo i otrzymał 1075 rubli; inną nagrodę 1,700 rubli na wyścigu pięciowiorstowym, tak zwanym Cesarskim, otrzymał także ten sam koń; nareszcie tenże *Foscari* otrzymał drugą nagrodę 200 rubli na czterowiorstowej przestrzeni, w wyścigu o pierwszą nagrodę ogólną.

* (Główna wygrana). Z Tweru piszą do *St. Pet. Wied.*: W tych dniach, a mianowicie 3 lipca, miasto nasze mocno było zajęte wiadomością podaną przez dzienniki. Chodziło o to, że w ciągnieniu 1 lipca główna wygrana 200,000 rs. padła na twerskiego mieszkańca Michała Oknowa. P. Oknow jest buchalterem w twerskim rządzie gubernjalnym, posiada rodzinę i rodził się w naszem mieście. Zawiadomiono natychmiast twerski wydział banku państwa, że numer, na który padła wygrana, należy do Oknowa, i telegrafowano do banku w Petersburgu. Los wygrany przez p. Oknowa narobił w mieście wiele wrzawy. Pewną jest rzeczą, że cała wygrana nie należy do niego: przy kupnie biletów p. Oknow umówił się z żoną swojego kolegi p. T., która posiadała także bilety, że jeżeliby kto z nich wygrał, obowiązany będzie udzielić drugiemu czwartą część wygranej; tym sposobem dla pani T. przypada 50 tysięcy rubli sr. Na kilka dni przed ciągnieniem jeden z tutejszych właścicieli ziemskich p. U-kow, pragnąc sprzedać listy likwidacyjne i wiedząc o nizkim ich kursie na giełdzie, wyrzekł do p. Oknowa: „Kup, panie Michale." „Niemam pieniędzy", odpowiedział tenże, „ale poczekaj pan, jeżeli wygram 200,000, to kupię je, dając rubla za rubla". Obecnie, jak mówią, p. Oknow oświadczył jak najformalniej p. U-kowowi, że pragnie dotrzymać słowa i kupuje listy likwidacyjne, dając rubla za rubla, co przyniesie p. U-kowowi kilka tysięcy rubli srebr. więcej nad kurs giełdowy.

Austrja i Ziemie słowiańskie.

* (Uroczystość strzelecka). *Wiedeń, 26 lipca.* Około godziny 10-ej przed południem, rozpoczął się, śród najpiękniejszej pogody, pochód osób biorących udział w uroczystości strzeleckiej. Pochód przeszedł najpierw przez wspaniale przyozdobioną Ringstrasse, i witany był wszędzie z zapałem przez niezmierne tłumy ludu. Na placu Schwartzenberga, prezes związku Schröder oddał sztandar związkowy miastu Wiedniowi. Burmistrz Zielinka podziękował w imieniu miasta i przyrzekł, że strzedz będzie uczciwie sztandaru związkowego, jako godła zgody niemieckiej. Pochód strzelecki potrzebował pięć godzin czasu ażeby dojść do placu przeznaczonego na uroczystość. Podczas bankietu, Kopp, prezes komitetu centralnego, powitał gości, przyczem zwrócił uwagę na pokrewność Austrji i Niemiec i wydał okrzyk na cześć dążności niemieckiej do wolności i prawa. Wallau z Moguncji wydał okrzyk: „Niech żyje!" na cześć cesarza austrjackiego, poczem minister Giskra wydał takiż okrzyk na cześć ludu niemieckiego we wszystkich jego rozgałęzieniach. Burmistrz Zielinka powitał strzelców w imieniu obywateli wiedeńskich. Dr. Mittermajer z Heidelbergu wydał okrzyk na cześć rządu konstytucyjnego w Austrji, za co minister Giskra podziękował. W mowie swojej powiedział on, że ministerstwo podjęło się rządów w przekonaniu, że Austrja stanie się olbrzymem, jak skoro stargane będą więzy włożone na nią przez niefortunne traktaty i przez brak rozsądku; Austrja wmacniać się będzie w postępie. Burmistrz Zielinka wniósł wraz z ministrem toast na cześć inteligentnego obywatelstwa. Fabricius z Frankfurtu, wydał okrzyk na cześć austrjackiej izby deputowanych. Podczas bankietu, nadeszły telegramy z powinszowaniami od barona Beusta, od księbia koburgskiego i od wielu innych osobistości. (*Wolff's T. B.*).

* (Namiestnictwa.— P. Beniczky.— Listy Kossutha). *Wiedeń, 25 lipca.* Podczas teraźniejszego pobytu cesarza w stolicy, mają być powzięte decyzje co do obsadzenia kilku stanowisk namiestniczych. Co się tyczy mianowania p. Ceschi'ego namiestnikiem w Trjeście, zaniechano ten zamiar, może na skutek reklamacji podniesionych przez prasę przeciw tej osobistości, prawdopodobniej zaś dla ważniejszych powodów politycznych; za tem ostatniem przypuszczeniem przemawia ta okoliczność, że zamiast p. Ceschi'ego, przeznacza się na namiestnika w Trjeście jeden z wyższych wojskowych, mianowicie jenerał Möring, znany z układów o pokój z Włochami. Pogłoskom, które w związku z powyższą nominacją, zapowiadały obsadzenie na nowo stanowiska namiestnika w Czechach, zaprzeczono natychmiast ze strony urzędowej, tak iż p. Kellersperg prowadzić będzie w dalszym ciągu walkę z opozycją czeską.— W sprawie p. Beniczky'ego, który padł prawdopodobnie ofiarą fanatyzmu politycznego, nie osiągnięto jeszcze żadnego wyjaśnienia, pomimo jak najgorliwszych usiłowań ze strony władz peszteńskich. Aresztowano wprawdzie kilka podejrzanych osób, z któremi widziano prezesa towarzystwa honwedów w tym samym dniu, w którym on znikł w sposób tak zagadkowy; zdaje się atoli, że nie ujęto prawdziwych winowajców. Nie natrafiono również dotąd nawet na najmniejszy ślad trupa Beniczky'ego, pomimo iż za znalezienie takowego wyznaczono 500 guldenów nagrody. — Niejakie wrażenie wywarły obecnie w Węgrzech dwa nowe listy Kossutha, ogłoszone w *Magyar Ujsag.* W jednym z tych listów Kossuth odrzuca zaproszenie stowarzyszenia honwedów w Wacowie na uroczystość odsłonięcia pomnika wzniesionego tam na cześć honwedów, przyczem robi uwagę, że w Węgrzech bardzo wiele rzeczy, a nawet wszystko, powinno uledz zmianie, ażeby Kossuth i jego synowie mogli zadosyć uczynić zaproszeniu. W drugim liście, eks-dyktator użala się na to, że biskup Horwath, w swej polemice ogłoszonej niedawno przeciw Kossuthowi, zamieścił listy prywatne trzecich osób. Kossuth nazywa takie postępowanie niegodnem szlachcica i dodaje, że używanie takiej broni spowodować może wielkie nieprzyjemności wielu osobom, piastującym w kraju wysokie godności. (*Nordd A. Z.*).

* (Nazwa Austrji). *Jour. des Débats* z powodu pobytu barona Beusta w Pradze i jego stosunków z Riegerem i Palackim, wystąpił z bardzo nauczającem rozumowaniem, prowadzącem do tego, że los przedlitawskiej części monarchji austrjackiej, jest w zawisłości od przystania czechów na wejście do jej składu pod jakiemikolwiek bądź warunkami; lecz ponieważ czesi protestują w imię swych historycznych praw, a środki pojednania nie zostały obmyślane, przeto monarchji grozi wielkie niebezpieczeństwo, w razie przełożenia środków represyjnych nad pokojowe i słuszne sposoby ustanowienia dobrej i trwałej wzajemności. W tem, według zdania wspomnionego organu, leży, po załatwieniu trudności z Węgrami, kwestja: bycia lub niebycia monarchji austrjackiej. Tenże dziennik z powodu polemiki, wszczętej przez dzienniki wiedeńskie o konieczności nadania teraz nowej nazwy cesarstwu Habsburgów, w której żywioł niemiecki, tak maluczki i jeszcze niedawno rządzący jej losami, utracił swą siłę, wyraża się tak: Franciszek-Józef, jak się zdaje, będzie musiał do tytułu cesarza austr ackiego i króla węgierskiego, dodać tytuł króla czeskiego, a w takim razie nie podejmujemy się odgadnąć jaka będzie wymyślona nazwa monarchji z takiem mnóstwem koron.

* (Z Trjestu) piszą do dziennika *Narod. Nowiny* pod 8 (20) lipca: „Deputaci i pełnomocnicy wszystkich sąsiednich wiosek zgromadziwszy się 18 lipca, ogłosili w Trjeście i jego okręgu obwieszczenie, w którem przedstawiwszy przyczynę i przebieg rozruchów w d. 12 i 13 lipca, wprost i energicznie odpierają kłamstwo i potwarz wymierzone przeciw okręgowi. Powiada ono: „Okrąg postępował walecznie i uczciwie; nigdzie nie zasłly najmniejsze rozruchy. Wszystko co o tem było pisane i rozgłaszane, było fałszem. Nieprawdą także jest wszystko co pisze o nas *Cittadino* i *Neue fr. Presse.* Publicznie żądamy, aby *Cittadino* i *N. fr. Presse*, odwołały wszystko co napisały o naszym okręgu, w przeciwnym razie powołamy je przed sąd, za to, że w takiej niebezpiecznej chwili podżegali i spotwarzali tak lud słowiański, jak i włoski. Powtarzamy, że żądamy zadosyćuczynienia."

* (Sprawy galicyjskie). W artykule wstępnym dziennik lwowski *Słowo* pisze pomiędzy innemi: "Nasze lwowskie gazety nie znały i nie będą znać słowiańskiej solidarności. Najszczęście dla plemienia polskiego, pomiędzy polakami zaczynają okazywać się ludzie, którzy przekonali się, że dla przyszłości Polski niezbędną jest solidarność z innemi plemionami słowiańskiemi, a szczególnie z najliczniejszym i najpotężniejszym narodem ruskim. Organem tego stronnictwa jest czasopismo *Słowianin*, którego pierwszy numer budzi w nas nadzieję, że polacy staną się braćmi całej słowiańszczyzny. Z numeru tego dowiedzieliśmy się, że *Słowianin* jest organem sprawiedliwych i zdrowo myślących ludzi, którzy nietylko ustami będą mówili o jedności, równości i braterstwie, lecz dowiodą ich czynem". — Tenże dziennik pisze: „Nuncjusz papiezki, mgr Falcinelli-Antoniaci wyjechał ze Lwowa do Przemyśla 14 lipca pociągiem wieczornym. Razem z nim wyjechali metropolita Spiridion i arcybiskup Wierzchlejski. Koszta tak zwanego *triduum*, i wszelkich ugoszczeń podczas ośmiodniowego pobytu nuncjusza w świętym Jurze, obliczone pierwotnie na 2,000 zł. reń. monetą złotą, wyniosły 8,000 zł. reń. to jest tyle, ile potrzeba na ustanowienie na wieczne czasy 4-ch ruskich stypendjów po 100 zł. reń. rocznie. W bibljotece stauropigialnej sprzedaje się teraz „Ojcze nasz", we wszystkich obecnych narzeczach słowiańskich, wydrukowane ruskiem czyli ogólnosłowiańskiem pismem, na pamiątkę moskiewskiej etnograficznej wystawy i pierwszego przyjazdu słowian do Rosji; ułożył ją, z różnemi objaśnieniami statystycznemi i myślami dotyczącemi zbliżenia się i jedności słowian, uzupełnił i poświęcił ruskiemu prawosławnemu i całemu słowiańskiemu narodowi, czech Jezbera, nauczyciel słowiańskich narzeczy i były redaktor pierwszego wszechsłowiańskiego czasopisma: *Słowienin.* Cena bez przesyłki 12 austrjackich krajcarów.—Czasopismo *Swiet* wychodzący w Użogrodzie niedawno napisało odezwę do narodu ruskiego, przyzywając go do udziału w złożeniu kaucji dla przekształcenia pisma literackiego *Swiet* na polityczne.

Dla utworzenia takiej kaucji potrzeba 5,000 zł. reń., dla tego 50 uczestników powinno rozebrać akcje po 100 zł. reń. Chociaż zapisy na tę kaucję nie zostały ukończone, redakcja czasopisma *Swiet* uważa za swój obowiązek zawiadomić ruską publiczność, że podpisano już 30 akcij i że spodziewa się jeszcze większej liczby. Na korzyść tejże kaucji rusini w Użogrodzie wydali w tych dniach dzieło: „Zbiór wyborowych utworów prozą i wierszem", z ktorej czysty dochód przeznaczony jest na zakupienie kilku akcij."

Prusy i Niemcy.

* (Wypadek w Frankfurcie). D. 26-go lipca, rozpoczęła się uroczystość strzelecka w Wiedniu. *Frankf. Jour.* opowiada z tego powodu mały epizod, jaki wydarzył się w dawnem mieście wolnem po odjeździe strzelców francuzkich, a który służy na poparcie zdania o charakterze anti-pruskim tej manifestacji niemieckiej. Zaledwie strzelcy, pożegnani z jak największym zapałem przez ludność, przy okrzykach różnego rodzaju, wyjechali za przedmieścia Frankfurtu, gdy w tem kilku żołnierzy z załogi pruskiej powitanych zostało gradem kamieni, znieważonych i pobitych. (*La Fr.*).

Włochy i Rzym.

* (Knowania w Rzymie). Z Rzymu donoszą, że policja tameczna natrafiła na ślad usiłowania, mającego na celu wysadzenie w powietrze fortyfikacij na górze awentyńskiej, oraz że wykryła skład koszul czerwonych i czarnych, przeznaczonych prawdopodobnie dla band rewolucyjnych. Zdaje się, że tym razem władze papiezkie przyszły do przekonania, że źródło knowań rewolucyjnych znajduje się w samem państwie kościelnem, i z tego powodu wszystkie składy płótna w Kampanji oddane zostały pod dozór policyjny. Czy wiadomości te potwierdzą się, przyszłość okaże. (*Nordd. A. Z.*).

* (Zniknięcie dokumentów). Na sobotniem posiedzeniu izby deputowanych, prezes oświadczył, że wszystkie papiery i dokumenta, dotyczące zarządzonego przez parlament śledztwa co do dróg żelaznych południowych, znikły z archiwów izby, i że nie wiadomo nawet, przez kogo i kiedy popełnione zostało to przeniewierzenie się. Widać, że pilnowanie archiwów parlamentu jest wielce zaniedbane, kiedy mógł się wydarzyć podobny wypadek. (*Tamże*).

Turcja i ziemie słowiańskie.

* (Powstanie bulgarskie). *Bukareszt, 26 lipca.* Minister Bratiano udał się do Giurgjewa, gdzie wyprowadzi natychmiast jak najściślejsze śledztwo co do rozruchów bulgarskich i przedsięweźmie środki energiczne dla przeszkodzenia wszelkiemu ruchowi rewolucyjnemu. Rząd posłał już wyższego oficera do Giurgjewa i powołał dorobanców z dwóch powiatów. Posłano jedną kompanję piechoty do Giurgjewa, dwa szwadrony jazdy do Aleksandrji i dwa do Zimnicy, jako do punktów środkowych ludności bulgarskiej. Oprócz tego podwojono straż graniczną, uorganizowano patrole i wzbroniono zgromadzenia bulgarskie. Nikt nie może przejść za Dunaj bez poddania się jak najściślejszej kontroli. Ze śledztwa sądowego okazało się, że 150 bulgarów, którzy ukrywali się wśród lasów i błot koło Pietrochani, przeszło 18 go b. m. na brzeg turecki. Spiskowcy spodziewali się, że mieć będą powodzenie na skutek usposobienia umysłów, spowodowanego wyborami ruműńskiemi, oraz z powodu ogołocenia z wojsk tureckiego brzegu Dunaju, na skutek skoncentrowania wojsk nad granicą serbską. Rząd rumuński uważa siebie za dość silny do przeszkodzenia formowaniu band powstańczych w Rumunji. (*Wolffs T. B.*)

* (Gwałty na w. Kandji). *Indep. belge* donosi, że sfery rządowe w Konstantynopolu zajmują się bardzo gwałtami popełnionemi niedawno na w. Kandji przez żołnierzy albańskich i bandy uzbrojonych włościan, należących do ludności muzułmańskiej na wyspie. Bandy te napadły na sąsiednie wsie chrześcjańskie i zrabowały je, zamordowawszy piędziesiąt osób. Jenerał-gubernator Hussein pasza, zawiadomiony o tem przez konsulów europejskich, okazał nadzwyczajną słabość w przytłumieniu tych gwałtów; ograniczył się on tylko na aresztowaniu kilku osób. Jeżeli wiadomości te są prawdziwe, to dla sprawy Turcji nie są one bardzo pomocne. Przez podobne gwałty mahometanizm, i tak już złamany, nie utwierdzi się w Europie. Mówią, że ambasador rosyjski w Konstantynopolu oświadczył się z zamiarem wzmocnienia stacji ruskiej przed Kandją, i że w stolicy tureckiej spodziewano się 16-go lipca przybycia z Kanei konsula francuzkiego, dokąd tenże wezwany został przez ambasadora francuzkiego, dla naradzenia się nad położeniem w. Kandji. (*La Fr.*).

Azja.

* (Sprawy japońskie). *Florencja, 25-go lipca. Correspon. italienne* otrzymała następujące wiadomości z Japonji z d. 30-go maja. Reprezentanci mocarstw zagranicznych złożyli notę zbiorową, w której protestują przeciwko dekretowi mikada, zawierającemu w sobie nieprzyjazne słowa dla religji chrześciańskiej. Porty otwarte dla cudzoziemców, zajęte zostały przez wojska mikada; ale brat byłego tajkuna stanąwszy na czele powstańców. zebrał znaczne siły. W kilku potyczkach, stoczonych pod Yeddo, wojska mikada zostały pobite. Być może, że Japonja rozdzieli się na dwa państwa. Poseł angielski przedstawił mikadowi swoje listy uwierzytelniające. Eskadra angielska zebrała się w porcie Osaka. Wojska zagraniczne, które odpłynęły z Yokohamy, przybyły tam napowrót.

Korespondencje Dziennika Warszawskiego.

Lwów, 13 (25) lipca.

Agitacji dziennikarstwa galicyjskiego z powodu pojawienia się *Słowianina.* — Odpowiedź Kornela Ujejskiego. — Zabiegi władzy oślej góry (Platera) w Zurichu. — Osądzenie Jana *de Burdy.* — Upały.

„Prawda w oczy kole"; prastare to przysłowie jest oraz prawdziwem, i właśnie sprawdziło się ono obecnie na *Słowianinie.* Dziennikarstwo galicyjsko polskie, obawiając się, ażeby przez ten organ niedowiedziała się publiczność o prawdzie, oraz o obłudzie onegoż. z całą zacjętością występuje przeciw temu organowi publicznie, a po kątach agituje wszelkiemi sposoby, byle uniemożebnić wydawnictwo tego pisma. Zagroziło chcącym rozsprzedawać to pismo, jak zwykle, odsądzeniem ich od czci i wiary i miana nazwy polaka, niemniej i wydawcy a oraz drukarzowi, który się poważa u siebie drukować *Słowianina* zagroziło w razie wytrwania, odstręczeniem publiczności od korzystania z jego drukarni. *Narodówka* uspakajając niemców z powodu pojawienia się *Słowianina*, zapewniała ich, że oprócz redaktora tego pisma i jego współpracowników, nikt inny go czytać nie będzie; czemuż tedy tak zaciekle intryguje pokątnie? a to dla tego iż rzecz się ma przeciwnie jej zapewnieniom.

Daremne są pisaniny i zapobiegliwość władzcy oślej góry w Zürichu (Platera) w celu zwabienia z Galicji uczestnikow na odsłonięcie pomnika i wydobycia jakiej kwoty składkowej; gdyż mogę was upewnić, że prócz kilku półgłówków narodowo-demokratycznych, nikt ztąd się nie uda; zaś o składce ani myśleć. Czuje to dobrze Plater przyznając się w swym liście do Smolki do obawy takiego rezultatu.

Druga i trzecia instancja niepotwierdziła wyroku pierwszej instancji, mocą którego uznano króla Jana *de Burdy* niewinnym obrazy honoru, lecz osądziły onegoż na 20 guld. kary.

Upały, które tu dochodzą w tych dniach do 35 stopni Réaumura na słońcu, stają się nieznośnemi tak dalece, że już i w cieniu trudno się ochłodzić; dla tego wszystko co zamożniejsze, rozjechało się po kąpielach.

Y.

Zurich, 13 lipca 1868 r.

Mikoszewski, jego mulatka, armaty Armstronga i trybunały rewolucyjne.—Powrót Platera i jego wybryki.—Rehabilitacja Ignacego Pawłowskiego i jego przyjaciela Chilchena.—Zebranie.—Brednie gazety „Berner Ztg."— Nowa broń. — Rycina.

Ksiądz Mikoszewski udał się z Londynu do Galicji, zkąd w końcu bieżącego miesiąca ma przyjechać do Zurichu, dla obliczenia głosów na członków tworzonego przez siebie komitetu nad komitetami. Mają tu także nadejść za kilka dni owe dwa wielkie żelazne działa Armstronga, które Mikoszewski nabył w Londynie dla uzbrojenia swych podkomendnych uciekinierów w Szwajcarji.

Rewolucyjno-filozoficzno-demokratyczny komitet, oskarżył Mikoszewskiego o szerzenie pomiędzy uciekinierją anarchji, fałszerstwo pieczęci, kradzież funduszów narodowych i inne zbrodnie, za które oddał go pod sąd utworzonego w Paryżu najwyższego nad najwyższymi, trybunału rewolucyjnego—o czem „Niepodległość" z dnia 10 b. m. podaje do publicznej wiadomości. Za te same zbrodnie, rząd narodowy wyguanej polski kazał swemu znów najwyższemu trybunałowi w Bazylei sądzić Mikoszewskiego oraz kilku jego adherentów o wspólnictwo z nim obwinionych. Ostatni ten trybunał rozpocznie swe czynności dnia 25 b. m. Powiadają uciekinierzy, że Mikoszewski zamierza w Genewie utworzyć także jakiś straszny rewolucyjny trybunał, który ma znów wszystkich jego przeciwników uznać i ogłosić za zdrajców i infamisów. Doczekamy się w końcu, że każdy uciekinier będzie miał swój trybunał rewolucyjny w swej własnej osobie.

Dziś rano powrócił Plater z Turcji. Zamierza on 15 sierpnia r. b. urządzić jakąś hecę narodową w mieście Rappeswyl — i w tym celu chciał pożyczyć od czechów do tutejszej słowiańskiej besiedy należących, ich narodowej chorągwi, lecz ci odmówili temu żądaniu, skutkiem czego, pan władca Oślej góry kazał sobie sfabrykować czeską chorągiew. Na wspomnioną hecę zaproszeni zostali eks-jenerałowie: Klapka, Jeziorański, Waligórski i kilku turków.

Fritsche, wydał do czechów w Zurichu zamieszkałych odezwę, wzywającą ich na walne zebranie, odbyć się mające w *celu bardzo ważnym* dnia 18 b. m. w ressursie uciekinierskiej polskiej „pod Białym Wilkiem." Słyszałem, że czesi nie przybędą na to zebranie.

W jednym z ostatnich numerów berneńskiej gazety *Berner Ztg.*, zbyt często mijającej się z prawdą, szczególniej w sprawach uciekinierskich, czytamy nie wiadomo zkąd zaczerpniętą wiadomość, że wszystkie bez wyjątku stronnictwa emigracji polskiej pojednały się z sobą (sic) i obrały swym naczelnikiem księcia Wł. Czartoryskiego. Dla przekonania pomienionej gazety o tej mniemanej zgodzie emigracji i sympatji do Czartoryjskiego. posłałem jej pierwszy numer pamfletu „le Peuple Polonais"—i kilka odpowiednich ustępów z *Niepodległości, Głosu Wolnego* i *Polski*, przetłomaczonych na język niemiecki, w których dokładnie przedstawiony jest obraz obecnej jedności pomiędzy naszą szanowną uciekinierją.

Puszkarz Paravicini w m. Ermatingen (k. Thurgau), wynalazł nowy karabin odtylcowy i takowy przedstawił do opinji szwajcarskiemu departamentowi wojny. Utrzymują znawcy, że karabin ten o wiele przewyższa pod każdym względem francuzkie karabiny Chassepot.

Rycina przedstawiająca w karykaturze najwyższy trybunał naszych zurichskich błaznów, o której wspomina szanowny kolega X. z Paryża w swojej korespondencji, ukazała się także w Zürichu na tegorocznym jarmarku, wywieszona na straganie rycin. Uciekinierzy wszelkich używali sposobów celem zmuszenia handlarza do zdjęcia tej karykatury, udawali się, to do policji miejscowej, to do sądu, lecz nic wskórać nie mogli. Węgrzy dopiero ulitowali się nad swymi sprzymierzeńcami-uciekinierami i zakupili wszystkie te ryciny u handlarza. Zakupili także kilkanaście egzemplarzy członkowie besiedy słowiańskiej, co nadzwyczaj gniewa uciekinierów, szczególniej tych, których rycina pod postacią nierogacizny chlewnej przedstawia.

T.

Paryz, 23 lipca (*).

Karabiny Chassepot. — Upały. — P. J. Favre.— *Internatio-nal.*—Obyczaje.

Będę prosił o pozwolenie powrócenia do karabinów, jako obecnie najważniejszej kwestji. Patrony miedziane odrzucane są równie w Prusach, jak i tu, ponieważ miedź od tłustości rdzewieje, a kule trzeba smarować po 9-u wystrzałach, inaczej z rozgrzanego karabina nie idą prosto. Kula Chassepot jest o dwa razy mniejszą od kuli pruskiej, a ponieważ prochu używa się tyle samo, przeto kula Chassepot idzie daleko dalej; może ranić na 2,200 metrów, a na 1,800 metrów przebija deskę, a czasem dwie deski. Patronów metalicznych nie można robić bez fabryk, a papierowe można robić nawet z prochu zabranego nieprzyjacielowi. Żołnierze francuzcy już nauczyli się sami zmieniać igiełki i rozbierać karabin.

Przy zwrotnikowych upałach i pożary stały się częstszemi; wczoraj paliło się w Mont-Parnasse, a członkom ciała prawodawczego często zdarzają się wypadki: jenerała Melan, wyniesiono omdlałego.

P. Juljusz Favre, do swych trudów akademickich, dołączył trudy dziennikarskie i pracuje w czasopiśmie *Electeur*, tak, że nie można do niego dostąpić.

Redaktor *Internationala* prosi, aby mu zmniejszono czas więzienia, a powiększono karę pieniężną, na co prokurator odpowiada, że jeżeli p. Subeyron zrzecze się dochodzenia, to on sam je zacznie, dla tego, że redaktor dziennika w paryzkich numerach, pod artykułem oskarżonym wydrukował: „Supprimé," co stanowi ważną kontrawencję.

Do obecnych paryzkich obyczajów należy zawiść służby względem panów, dochodząca do takiego stopnia, że służba mięsza do rądli wszelkie nieczystości, ażeby panowie połykali je z jedzeniem. Żeby prokurator też zajrzał do rądli!

H.

Korespondencja Handlowa Dzien. Warsz.

Gdańsk, 25 lipca

Powietrze suche i bardzo gorące, jednakże od dwóch dni nieco chłodniej. Wiatr północny.

W Anglji pokup pszenicy bardzo mały i ceny z dnia na dzień słabną. Pomimo szczupłych zapasów składowych i dość miernych dowozów, tak krajowy, jako też zagraniczny towar, nawet przy ustępstwie 2 do 3 szylingów na kwarterze, tylko rzadkich znajdował odbiorców. Żniwa odbywają się przy najpiękniejszej pogodzie, na wielu placach znajdowała się już świeża pszenica, za któ-

---

(*) List ten wzięty jest z *Warsz. Dniew.*

rą jednakże cen zeszłotygodniowych osiągnąć nie zdołano. Rezultat dotychczasowych sprzętów pszenicy jest dosyć zadowalniający, lecz jęczmiona, owsy, a nawet kartofle zostawują wiele do życzenia. Jęczmień i owies droższe.

We Francji tranzakcje zbożowe więcej ożywione i wszystkie partje znajdujące się na targach, dość chętnych znajdują kupców. Baissa coraz więcej ustaje, ceny się wzmacniają, a na wielu placach, piękne gatunki pszenicy płacono o 80 cent. do 1 fr. 25 cent. drożej, jak w zeszłym tygodniu. Żyto dobry ma odbyt i ceny się ustalają. Owies i jęczmień bez zmiany.

Na naszym placu panuje najzupełniejsza stagnacja w interesie zbożowym. Ps enicy wszystkie gatunki nader trudny mają odbyt, ceny cofnęły się o 20 guldenów na łaszcie, w przeciągu tygodnia i przy takich ustępstwach sprzedaż ciągle jeszcze nie możebna; nawet świeże ziarno, odznaczające się wysoką wagą i pięknym kolorem, mało jest żądane. Żyto zupełnie zaniedbane, w początku tygodnia cofnęło się o 25 do 30 guldenów, w dwóch ostatnich dniach jednakże ceny znów o 10 guldenów się wzmocniły. Ceny rzepiku, pomimo fluktuacij, zachowały tendencję do wzmocnienia się. W przeciągu tygodnia sprzedano pszenicy łaszt. 350, żyta star. 200, jęczmienia 40, owsa 5, grochu 50, rzepiu i rzepiku 600. Płacono za korzec polski pszenicy wysoko pstrej funt. 237 do 243 złp. 56 gr. 26 do złp. 59 gr. 16; pszenicy szklistej funt. 239 do 245 złp. 56 do złp. 57 gr. 23; pszenicy jasnopstrej funt. 235 do 239 złp. 47 gr. 3 do złp. 53 gr. 10; pszenicy ordynaryjnej funt. 222 do 235 złp. 35 gr. 16 do złp. 45 gr. 10 żyta złp. 30 gr. 6 do złp. 35 gr. 16; jęczmienia złp. 26 gr. 20 do złp. 29 gr. 10; grochu złp. 32 do złp. 37 gr. 10; owsa złp. 17 gr. 23 do złp. 20 gr. 13; rzepiku złp. 42 gr. 20 do złp. 46 gr. 6.

Kursa zamian: Amsterdam 143⅛. Hamburg 151. Londyn 6.23⅝. Warszawa 82⅛.

Aleksander Makowski i Spółka.

PRZEWODNIK WARSZAWSKI.

Warszawa, dnia 17 (29) Lipca.

Kalendarz.

We czwartek, 18 (30) lipca, — św. Abdona, Senny i Julity.—Słońce wsch. o godz. 4 min. 18; zach. o godz. 7 min. 53.

W piątek, 19 (31) lipca, — św. Ignacego Lojoli. — Słońce wsch. o godz. 4 min. 19; zach. o godz. 7 min. 51.

Stan pogody.

Dziś z rana + 13°2, R.

Wczoraj.	o godz. 6 z rana.	o godz. 4 po poł
Barometr w milimetrach	750.8	748.6
Termometr Reaum	+ 11°8	+ 19°6
Stan nieba	pochmurny	nappogodny

Największe ciepło + 19°8, R. Najmniejsze ciepło + 11°0 R.

Wysokość wody na Wiśle stóp 2 cali 3.

Widowiska.

TEATR NA WYSPIE W ŁAZIENKACH. —*Jutro*, we czwartek, 1-y akt opery **Córka Regimentu**; i balet **Wesele w Ojcowie**. — (Zacznie się o godzinie wpół do 8-ej).

TEATR WIELKI.— *Wczoraj*, we wtorek, dawano operę **Halka**, było osób 246.

TEATR ROZMAITOŚCI.— *Dziś*, we środę, drama z muzyką i śpiewem, w 5-ciu aktach, **Kobiety z kamienia**..—Osoby 1-go aktu: Fidjasz — p. *Mikulski;* Djogenes — p. *Królikowski;* Gorgjasz — p. *Grzywiński;* Alcybiades—p. *Chęciński;* Ateńczyk—p. *Szymanowski;* Strabon—p. *Dąbrowski;* Thea—pani *Ostrowska;*—osoby w 4-ch następnych aktach: Rafael — p. *Mikulski;* Desgenais—p. *Królikowski;* de Fresnes—p. *Grzywiński;* Juljan—p. *Chęciński;* Francis— p. *Szymanowski;* John— p. *Dąbrowski;* Marja—pani *Ostrowska;* Mauleon—p. *Damse;* Pani Didier, matka Rafaela — pani *Borawska;* Marco—panna *Łapińska;* Józefa— panna *Figarska;* Julja—pani *Sawicka;* Pani Delmare—panna *Bondasiewicz;* Teresa—panna *Szczebrowska;* Ludwika służąca Marco — panna *Boczkowska.* — *Jutro*, we czwartek, przysłowie **Ciekawość, pierwszy stopień do piekła;** komedje **Doktór medycyny** i **Apetyt i zaloty.**

DOLINA SZWAJCARSKA. — *Dziś i codziennie*, **Koncert** król. pruskiego dyrektora muzyki, B. Bilsego.—We środy i soboty Symfonje. —*Jutro*, we czwartek:—I. „Odgłosy Ossiana", uwertura koncertowa, Gadego; Vibrationen-walc, Straussa; Duet pieśni, Vogta; Fantazja z op. „Afrykanka", Meyerbeera. —II. Uwertura z opery „Euryanthe", Webera; Accellerationen-walc, Straussa; „Nad morzem", pieśń Schuberta; „Musikalischen Bilderbogen", potpourri Conradiego.—III. Uwertura z op. „Ilka", Dopplera; Les Faufettes-polka, Bosqueta; Serenada, Józefa Haydena; Frauenherz-polka-mazurka, Straussa.—Początek o godzinie 6½.—Cena wejścia kop. 20.— *Wczoraj*, było osób 500.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH (w hotelu europejskim).— *Codziennie*, od godziny 10 z rana do wieczora.—Cena wejścia kop. 15; w niedzielę zaś i święta kop. 5.

WYSTAWA OBRAZÓW I STAROŻYTNOŚCI p. Sulatyckiego (na Podwalu w domu Dyzmańskich). — *Codziennie*, od godziny 10 rano do 4 po południu. — Cena wejścia kop. 10.

TEATR RAPPO (na rogu ulic Hrabiego Berga i Włodzimierskiej). — *Dziś* i *codziennie*, **Wielkie przedstawienie**.— Zacznie się o godzinie 7½.— *Wczoraj*, było osób 169.

W ELDORADO (przy ulicy Długiej). — *Dziś i codziennie*, przedstawienie **towarzystwa komicznych śpiewaków paryzkich**.— Początek przedstawienia o godzinie 8-ej, a orkiestry o godz. 7. — Miejsce numerowane pierwszych czterech rzędów kop. 55, reszty 35; wchód do ogrodu kop. 20. —*Wczoraj*, było osób 277.

W TIVOLI (przy ulicy Królewskiej). — *Dziś i codziennie*, **przedstawienia trupy** pod dyrekcją p. Russanowskiego.— Początek o godzinie 8-ej. — Cena wejścia kop. 10.

W B. ALKAZARZE (przy ulicy Królewskiej w domu Grodzickiego). —*Dziś i codziennie*, przedstawienie trupy **śpiewaków niemieckich**, pod dyrekcją p. Plambecka.— Początek o godzinie 7.

W ZAKŁADZIE SZOLCA (przy ulicy Marszałkowskiej).— *Dziś i codziennie*, przedstawienia trupy śpiewaków niemieckich pod dyrekcją p. Szulca.— Początek o godzinie 7½.

ORFEUM (w domu Lessera przy ulicy Miodowej).— *Dziś i codziennie* **przedstawienia** trupy polskiej pod dyrekcją p. Kasprzykowskiego. — Zacznie się o godzinie 7½.

PRADO (zakład gastronomiczno-spacerowy za rogatkami Wolskiemi, dawniej Ohma, —otwarty *codziennie*). W *każdą niedzielę i święto*, **Koncert** orkiestry warszawskiej.—Początek o godzinie 5-ej po południu. — W razie niepogody, Koncert odbędzie się w sali.— Cena wejścia w dni koncertowe kop. 15 od osoby.—Studenci płacą połowę. — Omnibusy aż do Zakładu, kursują z placu pod Zygmuntem. — W dni powszednie wejście bezpłatne.

NA PLACU NALEWEK.—*Codziennie*, PANORAMA **Mikroskopów**.

* Przyjechali do Warszawy: jenerał-lejtnant *Krasnokutski*, z Petersburga; tajny radca *Hamburger*, z Petersburga; rzeczywisty radca stanu *Popow*, z Płocka; dymisjonowani jenerał-majorowie: *Stranden*, z Grodna; *Złobin*, z Biały; —wyjechali: rzeczywisty radca stanu *Hernet*, do Moskwy; szambelan dworu J. C. M., książę *Tumanow*, do Petersburga; b minister marynarki Stanów Zjednoczonych *Kennedy*, za granicę.

* W dniu wczorajszym przyjechało koleją żel. warsz.-wied. i warsz.-bydg. osób 438, wyjechało osób 416;—koleją żel. warsz.-petersb. przyjechało osób 156, wyjechało osób 137, — koleją żelazną warsz.-teresp. przyjechało osób 148; wyjechało osób 111; — statkami parowemi przyjechało osób —, wyjechało osób —;— w ogóle przyjechało osób 824, w tej liczbie z zagranicy 21 wyjechało osób 861, w tej liczbie za granicę 43.

* Dnia 16 (28) b. m. i r. chorych w ośmiu cywilnych szpitalach: przybyło 87, wyzdrowiało 89, umarło 2, pozostało 1858 (mężczyzn 856, kobiet 1002), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 215, kobiet 194.

* W dniu 16 (28) bież. mies. i roku, **urodziło się**: *chrześcjan*: płci męzkiej 19, płci żeńskiej 15; *starozakonnych*: płci męzkiej 5, płci żeńskiej 4; razem 43;— **zawarło śluby małżeńskie**: par: *chrześcjan*: 3, — *starozakonnych*: 1;— **zmarło**: *chrześcjan*: płci męzkiej 11, płci żeńskiej 15; *starozakonnych*: płci męzkiej 5, płci żeńskiej 4, razem 35.

Ceny targowe.

dnia 16 (28) Lipca 1868 roku.

RODZAJ PRODUKTÓW	Czetwert		Korzec od — do			
	rsr.	kop.	ruble sr. i kopiejki			
Pszenica	11	52	5	—	7	20
Żyto	7	80	4	65	4	87½
Jęczmień	—	—	—	—	—	—
Owies	4	56	2	70	2	85
Groch polny	—	—	—	—	—	—
Kartofle	2	88	1	5	1	80

Pud siana od kop. 30 — 35. Pud słomy od kop. — — 20.

Dowozy: Pszenicy 114; Żyta 46; Jęczmienia —; Owsa 114 czetwerti.

Wiadro okowity od rs. 4 kop. 11 do rs. 4 kop. 14.
Garniec „ od rs. 1 kop. 37 do rs. 1 kop. 38.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ.

dnia 17 (29) Lipca 1868 r.

MONETY.		Żądano Rs.	Żądano K.	Płacono Rs.	Płacono K.
Pół-Imperjały Rosyjskie		—	—	—	—
Dukaty Holenderskie nowe ważne		—	—	—	—
Frydrychsdory Pruskie		—	—	—	—
Pruski Kurant za 100 tal.		—	—	—	—
PAPIERY. (bez wartości kuponu)					
Obligi Skarbu za rs. 100		—	—	—	—
Bilety Skarbu Król. Pol. za rs. 100		—	—	—	—
Obligacje Cząstk. z r. 835 po złp. 500 za sztukę		—	—	—	—
Certyfikaty Banku na Oblig. Cząst. lit. A po złp. 300 za sztukę		—	—	—	—
Lit. B po złp. 200 za sztukę z kuponem		—	—	—	—
„ „ „ bez kuponu		—	—	—	—
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 1-ej za rs. 100		83	43	83	10
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 2-ej za rs. 100*)		77	43	77	17
Listy likwidacyjne za rs. 100*)		67	83	67	60
Dowody Kom. Centr. Likwid. za rs. 100 Rs		—	—	—	—
5 pożyczka rossij. Stiglitza z r. 1854 za rs. 100		—	—	—	—
6 pożyczka rossij. Stiglitza z r. 1855 za rs. 100		—	—	—	—
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860, za rs. 100		—	—	—	—
Metaliki Lutowe za rs. 100		—	—	100	17
„ Sierpniowe za rs. 100		—	—	100	33
Rosyjska pożycz. prem. z 1865 rs. 100		131	50	131	—
„ „ „ 1866 „ 100		132	50	131	75
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego drug żelaznych rs. 125		—	—	—	—
Obligacje Główn. Tow. Ros. Dróg Żel. po frank. 2000 za rs. 100		—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. War.- Wied. za sztukę		—	—	—	—
Obligacje Drogi Żel. War. W. po frank 500 za szt.		—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. Warsz.-Bydgoskiej za rs. 100		60	67	60	
Akcje Żeglugi Parow. Kraj. rs. 100		—	—	—	—
Akcje Drgi Żel. Warsz. -Terespolskiej za rs. 100		90		88	50
Obligacie Kolei Żel-War, Terespol		—		88	50
Akcje Drogi Żel. fab. Łodzkiej rs. 100		—	—	—	—
WEXLE.					
Berlin 100 Tal.	2 m.	108	30	108	15
„ „ „	k. t.	108	—	107	85
Wrocław „	2 m.			—	
Gdańsk „ „	2 m.	108	15	—	—
Hamburg 300 B. Mk.	2 m.		—		
Londyn 1 Ft. St.	3 m.	7	41	7	39
Paryż 300 Frank.	2 m.	88	50	88	20
Wiedeń 150 Zł. W. A	2 m.	96	90	96	60
Petersburg 100 Rsr.	1 m.	99	75		—
„ „ „	k. t.				—
Moskwa „ „	1 m.	99	17	99	
„ „ „	k. t.	—			

* Wartość kuponu bież. od Listów Zastawnych ... rs. k. 41⅛.
* „ „ od Listów Likwidacyjnych — rs. k. 65⅝.

KURSA TELEGRAFICZNE.

AJENTURY RUDOLFA OKRĘT

Petersburg, dnia 16 (28) Lipca 1868 r.

	za rrs
Weksle na Londyn 3 mies	32⅝ ¾
„ Hamburg „	29 9/16
„ Amszterdam „	162
„ Paryż	343¼
„ Berlin 15 dni za 100 Rs.	
5-ta Pożyczka Stieglitza	
6- „ „	
7-ma „ Rothschilda	—
1-za „ Premjowa z r. 1864	131⅞
2-ga „ „ z r. 1866	132
5% Bilety Bankowe	85
Akcje w-go Tow. drog żelaz. za 125 Rs	124⅜
Obligacje „ „ „ „	
Akcje drogi żelaz. Warsz.-Terespolskiej	—
6% Metaliki	95
4% „ Kupon z Lutego	45
„ „ z Sierpnia	60
Imperjały	—
Dyskonto	

KURSA TELEGRAFICZNE

AJENTURY RUDOLFA OKRĘT

z Berlina, d. 16 (28) Lipca 1868 roku.

Z BERLINA	żądają	płacą
5-ta Pożyczka Rosyjska		68¾
Obligacje Skarbowe 4%		68
Listy Zastawne 4%		63⅝
Bilety Banku Rosyjskiego		82⅞
Weksle na Warszawę		82¾
„ Peterburg 3 tygodn.		91⅞
„ „ 3 miesięczny		91
„ Londyn 3 „		6.23½
„ Paryż 2 „		81
„ Hamburg 2 „		150⅓
„ Wiedeń 2 „		88⅝
Akcje Rosyjskie		85⅛
Kolej Terespolska		76
dto Warszawsko-Wiedeńska		59⅛
Listy Likwidacyjne		55⅞
Nowa pożyczka premjowa 1-em		112½
„ „ 2-em		112¼
dto na targu „		53
dto „ dostawę		49¼
Z WIEDNIA.		
Weksle na Londyn		113 70
„ Hamburg		
„ Paryż		45 20
Pożyczka Narodowa		63 10
5% Metaliki		58 80
Akcje Banku Kredytowego		211 70
Z PARYŻA.		
Renta 3%		70
Renta Włoska		53 30
Akcje Kredytu Ruchomego		—
Z LONDYNU		
3% Papiery (Consols)		94 9/16

OBWIESZCZENIA SĄDOWE I ADMINISTRACYJNE.

ŚWIADOMIENIA.

N. D 4640. *Сѣдлецкое Губернское Правленіе.*

Вызывается симъ къ возвращенію изъ за границы немедленно и не позже шести недѣль записанные въ книги постояннаго народонаселенія Губернскаго гор. Сѣдльца воспитанники Варшавской Главной Школы: Ксаверій Бѣлявскій и Эразмъ Бентковскій, съ тѣмъ, что по истеченіи сего срока безъ послѣдствій, поступлено будетъ на основаніи существующихъ законовъ.

Г. Сѣдлецъ, Іюля 11 дня 1868 года.
за Вице-Губернатора, Совѣтникъ,
(.....)

N. D. 4613. *Сувалкское Губернское Правленіе.*

На основаніи 1-й статьи Высочайшаго Указа 25 Апрѣля (7 Мая) 1850 г. вызываетъ самовольно отлучившагося за границу въ 1865 г. и нынѣ проживающаго въ Прусіи, жителя города Сувалокъ Израеля Вольфовича Линднера (29 лѣтъ), чтобы онъ въ теченіи шести недѣль со дня припечатанія настоящаго вызова, возвратился въ Царство Польское и явился къ ближайшему Полицейскому Начальству; въ противномъ же случаѣ будетъ съ нимъ поступлено согласно 340 и 341 Ст. Уложенія 1847 г. о Наказаніяхъ Уголовныхъ и Исправительныхъ.

Г. Сувалки, Іюля 9 дня 1868 года.
за Совѣтника, Заіончковскій.

N. D. 4686. *Сувалкское Губернское Правленіе.*

На основаніи 1-й Ст. Высочайшаго Указа 25 Апрѣля (7 Мая) 1850 г., вызываетъ самовольно отлучившихся за границу жителей гмины Людвиново, Кальварійскаго Уѣзда, Викентія и Семена Мешкинисовъ, чтобы они въ теченіи шести недѣль со дня припечатанія настоящаго вызова возвратились въ Царство Польское и явились къ ближайшему Полицейскому Начальству; въ противномъ же случаѣ будетъ съ ними поступлено согласно 340 и 341 Ст. Уложенія 1847 г. о Наказаніяхъ Уголовныхъ и Исправительныхъ.

Г. Сувалки, Іюля 12 (24) дня 1868 г.
Совѣтникъ, Янишевскій.

N. D. 4641. *Ломжинская Коммисія по крестьянскимъ дѣламъ.*

Ломжинская Комисія по крестьянскимъ дѣламъ симъ объявляетъ, что на основаніи 901 и 1796 ст. Постановленій Учредительнаго Комитета (Цирк. N. 65 и 86), Комисія, въ уменьшенномъ составѣ, въ теченіи мѣсяца, считая съ 12-го текущаго Іюля, приступитъ къ составленію ликвидаціонныхъ табелей по городамъ Соколы, Мазовецкаго уѣзда и Чижево Островскаго уѣзда, частныхъ владѣльцевъ и, въ теченіи будущаго Августа, на часть города Ломжи, принадлежавшую госпиталю Св. Духа. А потому приглашаются какъ владѣльцы, такъ и институтское управленіе выше названныхъ городовъ приготовить всѣ документы относящіеся къ поземельнымъ и вотчиннымъ отношеніямъ жителей городовъ и присутствовать при составленіи табелей лично, или же выслать своихъ уполномоченныхъ съ законными довѣренностями. Повѣстки о днѣ составленія табелей будутъ даны чрезъ Бургомистровъ за три дня до прибытія на мѣсто Комисіи.

Г. Ломжа, 10 Іюля, 1868 года.
Предсѣдатель Коммсіи, (.....)

N. D. 4649. *Ломжинское Губернское Правленіе.*

Ломжинскимъ Губернскимъ Правленіемъ разыскивается и вызывается, житель города Райгрода, Щучинскаго Уѣзда, еврей Шліома Свакъ, удалившійся въ Октябрѣ мѣсяцѣ 1867 года за границу и не возвратившійся до настоящаго времени къ мѣсту жительства, настоящее пребываніе котораго неизвѣстно, съ тѣмъ, чтобы онъ не позже шести недѣль, явился въ ближайшее Полицейское Управленіе, въ противномъ же случаѣ, если не прибудетъ, и не представитъ на означенный срокъ доказательсвъ въ оправданіи своей неявки, то съ нимъ поступлено будетъ согласно 340 и 341 ст. Уложенія о наказаніяхъ Уголовныхъ и Исправительныхъ.

Г. Ломжа, Іюля 11 дня 1868 года.
Совѣтникъ, Скибинскій,
Стар. Дѣлопроизводитель,
Дылевскій.

N. D. 4627. *Управленіе Варшавскими Дворцами.*

Вслѣдствіе просьбы бывшаго истопника при здѣшнихъ Императорскихъ Дворцахъ, Николая Козловскаго, вмѣстѣ уроненнаго имъ увольнительнаго отъ службы свидѣтельства, выданнаго ему 20 Іюля (1 Августа) 1864 года за N. 692 снабженъ нынѣ копіею съ таковаго и что за симъ, потерянный подлинный видъ помянутаго Козловскаго, долженъ считаться недѣйствительнымъ и если найдется, то слѣдуетъ возвратить таковый Дворцовому Управленію отъ коего былъ выданъ.

Г. Варшава, 12 (24) дня 1868 года.
Помощникъ Завѣдывающаго Дворцами,
Управляющій дѣлами Управленія,
Статскій Совѣтникъ, Квѣцинскій.

N. D. 4006. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 Ст. Уст. Пром. (Свода Зак. Т. XI) объявляетъ, что 14-го Апрѣля с. г. поступило въ оный прошеніе Г-на Прильвицъ о выдачѣ иностранцу Ричарду Лазуби 10-лѣтней привилегіи на усовершенствованія въ машинахъ и аппаратахъ для очищенія волокнистыхъ веществъ.

Г. Варшава, 18 Іюня 1868 года.

N. D. 4007. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 Ст. Уст. Пром. (Св. Зак. т. XI) объявляетъ, что 25-го Апрѣля сего года, поступило въ оный прошеніе мѣщанина Аренсова о выдачѣ ему 5-лѣтней привилегіи на машину для приготовленія деревянныхъ шпилекъ.

Г. Варшава, 18 Іюня 1868 года.

N. D. 4008. *Департатентъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Св. Зак. Т. XI) объявляетъ, что 5-го Мая сего года поступило въ оный прошеніе купца Шайкова о выдачѣ ему 10-лѣтней привилегіи на новый способъ добыванія спирта изъ грушъ.

Г. Варшава, 18 Іюня 1868 года.

N. D. 4009. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Свода Зак. Т. XI) объявляетъ, что 8-го Мая сего года, поступило въ оный прошеніе Г. Аршанго о выдачѣ иностранцамъ Э. П. Мартинамъ 5-лѣтней привилегіи на способъ приготовленія литей стали изъ чугуна.

Г. Варшава, 18 Іюня 1868 года.

N. D. 4010. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Св. Зак. Т. XI) объявляетъ, что 8 Мая с. г. поступило въ оный прошеніе Г. Аршанго о выдачѣ иностранцу Линнешану 5-лѣтней привилегіи на походную лопатку, употребляемую вмѣсто бѣлаго оружія.

Г. Варшава, 18 Іюня 1868 года.

(N. D. 4011). *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Свода Зак. Т. XI) объявляетъ, что 18-го Мая с. г. поступило въ оный прошеніе дворянина Пашинскаго и Австрійскаго подданнаго Шейтца о выдачѣ имъ 10 лѣтней привилегіи на приготовленіе бумажной массы изъ разстенія Осоки (Сачея).

Г. Варшава, 18 Іюня 1868 года.

N. D. 4012). *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Св Зак. Т. XI), объявляетъ, что 26-го Мая сего года поступило въ оный прошеніе инженеръ штабсъ капитана Семенова о выдачѣ ему 3-лѣтней привилегіи на выщелачивающій аппаратъ.

Г. Варшава, 18 Іюня 1868 года.

(N. D. 4013). *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Свода Зак. Т. XI) объявляетъ, что 4-го сего Іюня поступило въ оный прошеніе инженеръ механика Добби о выдачѣ ему и гвардіи поручику К. Воронину 10-лѣтней привилегіи на усовершенствованныя колеса для вагоновъ желѣзныхъ дорогъ.

Г. Варшава, 18 Іюня 1868 года.

N. D. 4014. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 Ст. Уст. Пром. (Свода Зак. Т. XI) объявляетъ, что 4-го сего Іюня поступило въ оный прошеніе Инженера Фридмана о выдачѣ ему 5-лѣтней привилегіи на паровые насосы и питательные снаряды для паровиковъ.

Г. Варшава, 18 Іюня 1868 года.

N. D. 4660. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Свода Зак. Т. XI) объявляетъ, что 24-го Мая с. г. поступило въ оный прошеніе купцовъ Колчиныхъ о выдачѣ имъ 10-лѣтней привилегіи на примѣненіе проволочныхъ канатовъ къ оснасткѣ судовъ.

Г. Варшава, 3 Іюля 1868 года.

N. D. 4661. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 Ст. Уст. Пром. (Свода Зак. Т. XI) объявляетъ, что 10-го Января с. г. поступило въ оный прошеніе Г. Катковскаго о выдачѣ ему 10-лѣтней привилегіи на машину для выдѣлки гвоздей.

Г. Варшава, 3 Іюля 1868 года.

N. D. 4662. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Свода Зак. Т. XI) объявляетъ, что 8-го Мая сего года, поступило въ оный прошеніе Г. Гардиссаня о выдачѣ иностранцу Людовику Верстрату 5-лѣтней привилегіи на безопасное сохраненіе минеральныхъ маслъ и примѣненіе оныхъ къ топкѣ паровиковъ и фабричныхъ печей.

Г. Варшава, 30 Іюня 1868 года.

(N. D. 4663). *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Свода Зак. Т. XI) объявляетъ, что 13-го Мая сего года поступило въ оный прошеніе Инженеръ-Техн. Каупе о выдачѣ иностранцу Іоганну Роберту Альсингу 10-лѣтней привилегіи на аппаратъ для превращенія въ порошко-образное состояніе матеріаловъ для фарфоровыхъ заводовъ, красокъ и другихъ веществъ.

Варшава, 30 Іюня 1868 года.

N. D. 4664. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. Св. Зак. Т. XI объявляетъ, что 9 сего Іюня поступило въ оный прошеніе Г. Гардиссаня о выдачѣ иностранцу Льву Жарасону 5-лѣтней привилегіи на способъ и снаряды для отбѣливанія льняныхъ пеньковыхъ и другихъ тканей и пряжи.

Г. Варшава, 30 Іюня 1868 года

N. D. 4650. *Wezwanie wierzycieli konkursowych po ustanowieniu drugiego terminu do zgłaszania się.*

W konkursie nad majątkiem kupca Henryka Rychtera z Pleszewa, został celem zameldowania należytości wierzycieli konkursowych, jeszcze jeden przeciąg czasu, aż do 20 Sierpnia 1868 roku włącznie ustanowionym.

Wierzycieli, którzy swych należytości jeszcze nie zameldowali, wzywamy aby takowe czy się o nie proces rozpoczął lub nie, aż do wspomnionego dnia z żądaniem za to prawa pierwszeństwa u nas piśmiennie lub do protokółu zameldowali.

Termin celem zbadania wszelkich w czasie od dnia 9 Czerwca 1868 r., aż do upływu drugiego przeciągu czasu zameldowanych pretensji. został na 16 Września 1868 r. przed południem o godzinie 9 w lokalu naszym sądowym w Pleszewie przed Komisarzem Sędzią Powiatowym Buttmann wyznaczony i wzywamy wszystkich wierzycieli do stawienia się w tym terminie, którzy pretensje swoje wśród jednego przeciągu czasu zameldowali. Kto zameldowanie piśmiennie poda, winien kopją tegoż wzoru z anneksami załączyć.

Każdy wierzyciel, który w obwodzie naszej jurisdykcji nie zamieszkuje, winien przy zameldowaniu swojej pretensji tutaj zamieszkałego lub do praktyki u nas uprawnionego za miejscowego pełnomocnika obrać i do akt donieść.

Tym, którym tutaj na znajomości zbywa, proponuje się rzeczników Broekera i radców sprawiedliwości Ruedenburg i le Viseur na zastępców.

Pleszew d. 11 Lipca 1868 r.
Królewski Sąd Powiatowy I,
Komisarz Konkursu, Buttmann.

OBWIESZCZENIA HYPOTECZNE.

D. N. 4582. *Sąd Pokoju w Łęczycy: Wydział Hypoteczny.*

Z powodu żądania regulacji nowej hypoteki Łąki w mieście Łęczycy, Powiecie Łęczyckim Guberuji Kaliskiej położonej, rozległości mórg 28, prętów kwadratowych 280, miary nowopolskiej obejmującej, poprzednio do klasztoru księży Bernardynów w Łęczycy należącej, a następnie z mocy Najwyższego Ukazu z dnia 27 Października (8 Listopada) 1864 r. pod zawiadywanie Skarbu Królestwa Polskiego przeszłej, a przez Ojzera Grynbaum na licytacji publicznej nabytej.

Zawiadamia interesentów, iż takowa regulacja nastąpi w Sądzie tutejszym dnia 18 (30) Października 1868 roku, o godzinie 2 z południa.

Wzywa ich przeto, aby do takowej sami lub przez pełnomocników urzędownie i szczególnie na to umocowanych zgłosili się, żądania swoje i wnioski do protokółu regulacji podali i w dokumenta prawa ich udowadniające zaopatrzyli się.

Ostrzega ich że nie zgłaszający się w terminie powyższym podpadną skutkom prekluzji w art. 154 i 160 prawa hypotecznego z roku 1818 przepisanej.

Jeżeliby właściciel nieruchomości wywołanej w terminie do regulacji hypoteki oznaczonym nie stawił się, tenże na żądanie któregokolwiek z interesentów, na karę od rs. 1 k. 50 do rs 7 k. 50 skazanym zostanie i podług art. 150 t. p. utraca wszelkie dobrodziejstwa prawne względem swych wierzycieli.

Ogłoszenie decyzji na skutek aktu regulacji wydać się mającej nastąpi tegoż dnia co i sama regulacja, i od tego terminu liczyć się będzie czas do odwołania się od takowej.

Łęczyca d. 8 (20) Lipca 1868 r.
Podsędek, Pawłowski.

N. D. 4606 *Sąd Pokoju w Mińsku. Wydział Hypoteczny*

Z powodu żądanej przez Dynę Silberman regulacji nowej hypoteki połowy placu w mieście Kałuszynie przy Starym Rynku pod Nr. dawnym 127, a teraźniejszym 74, pomiędzy posesjami z jednej strony Lejb Hersz Złotnickiego, a z drugiej strony Herszka Siedleckiego położonego.

Uwiadamia interesantów, że takowa nastąpi w Sądzie tutejszym w dniu 1 (13) Listopada 1868 roku, o godzinie 10 z rana.

Wzywa ich przeto, aby do takowej osobiście, lub przez pełnomocników urzędownie i szczególnie na to umocowanych zgłosili się, żądania swe i wnioski do protokółu regulacji podali i dokumentami wsparli.

Ostrzega oraz, że niezgłaszający się w terminie, podpadną skutkom prekluzji art. 154 i 160 prawa o hypotekach z roku 1818 zastrzeżonej.

Jeżeliby właścicielka nieruchomości wywołanej w terminie do regulacji nie stawiła się, taż na żądanie któregokolwiek z interesantów na karę od rs. 1 kop. 50 do rs. 7 kop. 50 skazaną zostanie i podług art. 150 tegoż prawa, utraci wszelkie dobrodziejstwa prawne względem swych wierzycieli.

Ogłoszenie decyzji jaka w skutek aktu regulacji wydaną będzie nastąpi w dniu 1 (13) Listopada 1868 roku i od tegoż dnia czas do apelacji od niej upływać zacznie.

Interesanci przeto bez żadnego wezwania ogłoszeniu decyzji przytomnemi być winni.

Mińsk, d. 10 (22) Lipca 1868 r.
Podsędek, Siwicki.

N. D. 4644. *Sąd Pokoju w Sandomierzu. Wydział Hypoteczny.*

Z powodu żądanej regulacji nowej hipoteki:

1. Domu murowanego piętrowego w mieście Klimontowie Powiecie Sandomierskim przy ulicy Rynek pod Nr. 144 lit. *C.* położonego.
2. Domu murowanego piętrowego w mieście Sandomierzu pod Nr. 26 lit. *B.* na przedmieściu Opatowskim położonego.

Uwiadamia interesentów, że takowa nastąpi w sądzie tutejszym w dniu 14 (26) Październik 1868 r.

Wzywa ich przeto, aby do takowej osobiście lub przez pełnomocnika urzędownie i szczególnie na to umocowanego zgłosili się, żądania swe i wnioski do protokółu regulacji podali i w dokumenta prawa ich udowadniające opatrzyli się.

Ostrzega ich oraz, że niezgłaszający się w terminie podpadną skutkom prekluzji w art. 154 i 160 prawa o hypotekach z roku 1818 przepisanej.

Jeżeliby właściciel nieruchomości wywołanej w terminie do regulacji niestawił się, tenże na żądanie któregokolwiek z interesentów, na karę złp. 10 do 50, skazanym zostanie i podług art. 150 tegoż prawa utraci wszelkie dobrodziejstwa prawne względem swoich wierzycieli.

Ogłoszenie decyzji, jaka w skutek aktu regulacji wydaną będzie, nastąpi dnia 15 (27) Października t. r. na posiedzeniu publicznym sądu tutejszego i od tegoż dnia czas do odwołania się od niej upływać zacznie.

Interesenci przeto bez dalszego wezwania w tymże dniu ogłoszeniu jej przytomnemi być powinni.

Sandomierz d. 8 (20) Lipca 1868 r.
Podsędek, Woliński.
Pisarz, W Piramowicz.

N. D. 4581. *Sąd Pokoju w Kaliszu. Wydział hypoteczny.*

Z powodu żądania wywołania nowej regulacji hypoteki nieruchomości w mieście Sta-

wiszynie w Powiecie Kaliskim położonych mianowicie:

a) placu z ogrodem na którym wystawiony dom drewniany wraz z oficyną i stajnią od Aptowej nabyty Nr. 100.

b) placu z ogrodem nabytem od Szymankiewicza z znajdującym się na nim domem murowanym, oficyną, stajnią i wozownią również Nr 100 oznaczonego.

c) Placu z ogrodem nabytem od Pełza wraz z domem drewnianym i stajnią pod Nr. 99 sytuowanym.

Zawiadamia interesentów, iż takowa nastąpi w Sądzie tutejszym w dniu 16 (28) Października 1868 r. godzinie 10 z rana.

Wzywa ich przeto aby w terminie tym pod skutkami prekluzji sami lub przez pełnomocników z dowodami usprawiedliwiającemi ich prawa zgłosili się.

Decyzja jaką w skutek regulacji nastąpi ogłoszoną będzie w dniu 19 (31) Października r. i od dnia tego czas do odwołania się od niej upływać zacznie.

Kalisz d. 8 (20) Lipca 1868 r.

Podsędek, Białobrzeski w z.

LICYTACJE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

N. D. 4541. *Kancelarja Okręgu Naukowego Warszawskiego.*

Podaje niniejszem do wiadomości, że na przerobienie i pomalowanie dachów w zabudowaniach ogrodu Botanicznego, odbywać się będzie w dniu 26 Lipca (7 Sierpnia) r. b od godziny 12 do 1 z południa, w Kancelarji Okręgu Naukowego in minus licytacja przez opieczętowane deklaracje.

Po upływie tego czasu, żadne deklaracje przyjęte nie będą, koszta powyższej restauracji anszlagiem obrachowane, wynoszą sumę rsr. 571 kop. 50¼.

Anszlag i plany, a także warunki licytacyjne, każdodziennie mogą być przejrzane w Kancelarji Okręgu w godzinach biurowych.

Deklaracje powinny bydź pisane podług wzoru tu zamieszczonego, w innej zaś formie napisane lub pomazane, albo poskrobane, przyjętemi nie będą.

Do deklaracji powinno być dołączone vadium w ilości rsr. sto, a to albo w gotowiźnie, albo w papierach publicznych podług kursu, lub też złożony powinien być kwit kasy rządowej na wniesienie do tej entrepryzy vadium w powyższej ilości.

O godzinie 1 nastąpi otwarcie przyjętych deklaracyj, w skutku czego, konkurent odstępujący największy procent dla skarbu, uznany będzie za utrzymującego się przy entreprysie.

Wzór do deklaracji.

Stosownie do ogłoszenia przez Kancelarję Okręgu Naukowego Warszawskiego z dnia r. b. w Nr. Dziennika Warszawskiego zamieszczonego, podaje niniejszą deklarację, którą zobowiązuje się uskutecznić reperację i pomalowanie dachów w niektórych zabudowaniach ogrodu Botanicznego, odstępując od sumy anszlagowej obliczonej na rsr. 571 kop. 50¼ procent (wypisać wyraźnie liczbą i literami ilość odstąpionego procentu od sta), poddając się wszelkim zobowiązaniom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych objętym, które dokładnie są mi wiadome i przezemnie podpisane.

Kwit kasy na złożone vadium rubli srebrem sto lub vadium w gotowiźnie, albo w papierach publicznych (wymienić ich nazwę) załączam

Stałe moje zamieszkanie pod Nr. przy ulicy pisałem dnia 1868 r.

Warszawa dnia 10 Lipca 1868 roku.

N. D.4676 . *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S., wiadomo czynimy, iż na żądanie Romany Skalskiej panny pełnoletniej, z własnych funduszów utrzymującej się w Warszawie pod Nr. 1254 zamieszkałej, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Franciszka Grajnerta Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 586*b*. zamieszkałego obrane mającej, w poszukiwaniu sumy rsr. 750 z procentem i kosztami od Edwarda Rozenberg i Leona Sax obywateli, właścicieli kolonji Helenówek w dobrach Helenów w Powiecie Grodiskim Gubernji Warszawskiej położonej, w Warszawie pod Nr. 1582*b*. zamieszkanie prawne obrane mających, protokółem Jana Orłowskiego Komornika przy Trybunale Cywilnym w Warszawie w dniu 8 (20) Listopada 1867 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajętą i zaaresztowaną została

K O L O N J A

Helenówkiem zwana z jej przyległościami w dobrach Helenowie gminie Helenów, parafji Brwinów, w jurisdykcji Sądu Pokoju w Błoniu w Powiecie Grodiskim Gubernji Warszawskiej położona, księgą wieczystą dóbr Helenów z przyległościami objęta, prawem własności do Edwarda Rozenberg i Leona Sax obywateli w Warszawie pod Nr. 1582*b*. zamieszkanie prawne obrane mających, należąca, w posiadaniu dzierżawnem na skutek umowy prywatnej Lucjana Jakusz zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona, na gruncie czynszowym do dóbr Helenowa należącym, z którego czynszu rocznego rs. 60 się opłaca, leżąca, przybliżonej rozległości około 39 mórg miary chełmińskiej dwustopretowych zawierająca, z którego gruntu ornego żytniego klasy I i II ma być około morgów 32, łąk, olszyny i krzaków około morgów 5 i ogrodów, oraz pod zabudowaniami około morgów dwóch.

Na gruncie tej kolonji są następujące zabudowania:

1. Dom z cegły surówki w winkiel o parterze postawiony, nad dach którego gątami kryty, jest wyprowadzonych dwa kominy murowane.

2. Kurnik (komórka) z drzewa, dach gontami kryty mający.

3. Buda dla psa z drzewa.

4. Stodoła z drzewa słomą kryta z wierzejami na przestrzał.

5. Szopa na trzech słupach słomą kryta, ze ścianami otwartemi.

6. Obórka z drzewa w części tynkowana słomą kryta.

7. Dwie budy dla psów z drzewa.

8. Chlewek z drzewa słomą kryty.

9. Kloaka z desek deskami kryta o 2 siedesach.

10. Piwnica w ziemi balami cembrowana ziemią kryta.

11. Studnia z pompą i korbą drewnianą, balami cembrowana.

12. Podwórze dość obszerne niebrukowane, na tem podwórzu

13. Sadzawka mała opuszczona.

14. Ogród fruktowy i warzywny, w którym około 30 sztuk drzew owocowych starych i młodych.

15. Ogrodzenia naokoło tych zabudowań z drzewa, żerdzi i chrustu.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej kolonji, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Franciszka Grajnerta Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 586*b*. zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

Piotrowi Gogolewskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju w Błoniu w temże mieście Błoniu urzędującemu, na ręce własne.

2. Juljanowi Mitkiewiczowi, wójtowi gminy Helenów do której to gminy kolonja Helenówek należy. we wsi Helenów Okręgu Błońskim urzędującemu, na ręce jego Pisarza Lucjana Jakusz. Obudwom d. 28 Marca (9 Kwietnia) 1868 r.

Wniesione do księgi wieczystej dóbr Helenów w Okręgu Błońskim, do których kolonja Helenówek należy dnia 10 (22) Kwietnia 1868 roku, a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału Cywilnego w Warszawie na ten cel utrzymywanej, wpisanem zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I, w miejscu posiedzeń przy ulicy Długiej o godzinie 10 z rana dnia 11 (23) Czerwca 1868 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Franciszek Grajnert Patron, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 23 Kwietnia (5 Maja) 1868 r.

R. D Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 23 Kwietnia (5 Maja) 1868 r.

R. D. Zgórski.

Po odbyciu pierwszej publikacji w dniu 11 (23) Czerwca, drugiej w dniu 25 Czerwca (7 Lpa), trzeciej w dniu 9 (21) Lipca 1868 r. Termin do odbycia przygotowawczego przysądzenia rzeczonej kolonji oznaczony został na dzień 11 (23) Sierpnia 1868 r. godzinę 10 z rana, który się odbędzie w Trybunale Cywilnym pod Nr. 549 posiedzenia swe odbywającym.

Warszawa d. 11 (23) Lipca 1868 r.

Pisarz Trybunału,

Radca Dworu, Zgórski.

N. D. *4673. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do Art. 682 K. P. S., wiadomo czyni, iż na żądanie Katarzyny z Kuśmierskich Aleksandra Papieskiego, urzędnika drogi żelaznej Warszaw.-Wiedeń. żony, w asystencji męża czyniącej, wraz z tymże pod Nr. 1549 *G*. w Warszawie zamieszkałej, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Józefa Piwońskiego Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszzwie, pod Nr. 1776*a*. zamieszkałego, obrane mającej, w poszukiwaniu sumy rsr. 900, z procentem 5% od dnia 10 (22) Grudnia 1867 r i kosztami od Ferdynandy z Pipenbergów Maksymiljana Chojnackiego, oficjalisty żony, w asystencji i za upoważnieniem męża czyniącej, wraz z tymże w swej własnej nieruchomości Nr. 61 w osadzie Targówek położonej, zamieszkałej, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia protokółem Jana Orłowskiego Komornika przy Trybunale Cywilnym w Warszawie w dniu 29 Lutego (12 Marca) 1868 r. sporządzonym, zajętą i zaaresztowaną została

NIERUCHOMOŚĆ

Nr. 61 w osadzie Targówek, inaczej Nową-Pragą zwanej, w gminie Brudno parafji Praga, w Powiecie i Gubernji Warszawskiej, pod jurisdykcją Sądu Pokoju Wydziału IV, w Pradze przy Warszawie położona, księgę wieczystą mająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona, prawem własności do Ferdynandy z Pipenbergów Maksymiljana Chojnackiego oficjalisty należąca, ogólnej rozległości około łokci kwadr. 3077 zawierająca.

Na gruncie tej nieruchomości znajdują się następujące zabudowania:

1. Dom z drzewa deskami szalowany na podmurowaniu o parterze i mieszkaniach poddasznych, nad dach którego gontami kryty, zaprowadzone są 2 kominy murowane.

2. Brama dwuskrzydłowa z drzewa w słupy obsadzona, z furtką obok.

3. Oficyna z drzewa deskami szalowana o parterze, nad dach której gontami kryty, wyprowadzony jest 1 komin murowany.

W oficynie tej mieści się jatka i szlachtuz do bicia wołów.

4. Piwnica w ziemi balami ocembrowana gontami kryta.

5. Obórka z desek w słupy gontami kryta.

6. Komórka z desek w słupki gontami kryta.

7. Kloaka z desek w słupy gontami kryta o dwóch sedesach.

8. Parkan z bali w słupy, długi około łokci 56.

9. Studnia balami cembrowana z żura wiem i kubłem do wody wyciągania z drzewa.

10. Ogródek opuszczony obwiedziony płotem z żerdzi.

11. Podwórze dość obszerne niebrukowane.

W nieruchomości tej prócz egzekwowanej dłużniczki, znajduje się jeszcze 8 lokatorów z imion i nazwisk, oraz ilość ceny najmu niezasięgających, w akcie zajęcia po szczególe wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Józefa Piwońskiego Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod Nr. 1776*a*. zamieszkałego, zaś zbiór, objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I. złożone przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. Teofilowi Vogt, Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału IV w Pradze, w Pradze przy Warszawie pod Nr. 380 urzędującemu, na ręce własne.

2. Anastazemu Flajzlerowi, Wójtowi gminy Brudno, pod Warszawą w osadzie Targówek, Nową Pragą zwanej, urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom dnia 14 (26) Marca 1868 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości Nr. 61 w Targówku, Nową Pragą zwanej, dnia 19 (31) Marca 1868 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego, na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I. w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549, o godzinie 10 z rana dnia 17 (29) Maja 1868 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Józef Piwoński Adwokat, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa dnia 2 (14) Kwietnia 1868 r.

Radca Dworu Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa dnia 2 (14) Kwietnia 1868 r.

Radca Dworu Zgórski.

Po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień warunków sprzedaży, oraz przygotowawczego przysądzenia w dniu 5 (17) Lipca r. b. 1868 Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem tej daty termin do ostatecznego przysądzenia powyższej nieruchomości, oznaczył na dzień 11 (23) Października tegoż roku godzinę 10 z rana, w którym takowe odbędzie się w wydziale I, w dniu wzmiankowanym, a licytacja rozpocznie się od sumy rs. 900 przygotowawczo podanej, lub od ⅔ części szacunku jaki taksą sądową wynaleziony zostanie.

Warszawa d. 11 (23) Lipca 1868 r.

Radca Dworu, Zgórski.

N. D. 4704. Prawnie zajęte w drodze egzekucji sądowej meble palisandrowe, jesionowe, machoniowe, orzechowe, woły, krowy, jałowizna, tokarnie żelazne lustra i t. p. przedmiota, w d. 18 (30) Lipca r. b. o godz. 10 z rana za Żelazną-bramą, a w d. 19 (31) b. m. i r. o godzinie 10 z rana na targu Wołowy zwanym w Warszawie na przedmieściu Praga, oraz w dniu 29 Lipca (10 Sierpnia) r. b. o godzinie 10 z rana przed kościołem Św. Aleksandra, a o godzinie 11 z rana za Żelazną-bramą, w Warszawie, przez publiczną licytację sprzedane będą.

W. Supryniewicz Komornik p. S. A. K. P.

N. D. 4705. Іюля 23 (Августа 4) дня с. г. въ 12 часовъ полудня въ г. Варшавѣ на базарѣ Три Креста имѣнуемымъ, общимъ аукціономъ проданы будутъ, законно описанныя за долгъ движимости, а именно: мебели краснаго дерева и другія, зеркало, ковёръ, подсвѣчники и канделабры.

Судебный Приставъ, *Мѣрковскій.*

* * *

Prawnie zajęte ruchomości, a mianowicie: meble machoniowe i inne, lustro, dywan, lichtarze i kandelabry, sprzedane będą przez publiczną licytację w Warszawie, na targu Trzy Krzyże zwanym. w dniu 23 Lipca (4 Sierpnia) r. b. o godzinie 12 w południe.

Mierkowski Komornik.

DONIESIENIA PRYWATNE.

OBWIESZCZENIA SĄDOWE i ADMINISTRACYJNE.

SPRZEDAŻE PUBLICZNE

N. D. 4246. *Люблинское Губернское Правленіе.*

Симъ объявляетъ ко всеобщему свѣдѣнію, что на основаніи отношенія Финансоваго Управленія Царства Польскаго отъ 30 Мая с. г. за N. 18617/8862 и по силѣ резолюціи Г-на Вице-Губернатора отъ 24 Іюня (6 Іюля) 1868 г. двадцать восьмаго Іюля (девятаго Августа) с. г. въ 12 часовъ утра, будутъ производиться въ Управленіи Начальника Холмскаго Уѣзда торги (in plus) на аренду на одинъ годъ, то есть съ 20 Мая (1 Іюня) 1868 г. по такое же число 1869 года пропинаціоннаго дохода на крестьянскихъ земляхъ въ имѣніи Кумовъ и Поболовице.

Главнѣйшія условія для торговъ на означенную аренду, суть слѣдующія:

1. Сказанный пропинаціонный доходъ, отдается въ арендное владѣніе на одинъ годъ съ 20 Мая (1 Іюня) 1868 года по такое же число 1869 г. со всѣми доходами равно правами и обязанностями, какія имѣетъ по оному казна Царства.

2. Торги производиться будутъ изустно начиная отъ суммы 825 руб. 83½ коп. въ годъ.

3. Желающіе участвовать въ торгахъ обязаны представить въ Окружное или Губернское казначейство вадіальный залогъ въ суммѣ 206 руб. 48½ к. соразмѣрной ¼ части суммы назначенной для торговъ.

4. Означенный пропинаціонный доходъ, останется за предложившимъ на торгахъ самую высшую за оный сумму и вадіальный его залогъ удерживается до представленія имъ надлежащаго залога по арендѣ.

5. Арендаторъ по поводу позднаго вступленія въ аренду, небудетъ имѣть права простирать претензіи къ казнѣ, а будетъ довольствоваться доходомъ, вырученнымъ съ пропинаціи Начальникомъ Холмскаго Уѣзда до срока торговъ.

Прочія подробныя условія на аренду пропинаціоннаго дохода въ имѣніи Кумовъ и Поболовице, могутъ быть пересмотриваемы въ Отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ Люблинскаго Губернскаго Правленія, или въ Управленіи Начальника Холмскаго Уѣзда, ежедневно съ 9-ти часовъ утра, до 2-хъ часовъ по полудни, за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

Г. Люблинъ, 28 Іюня (10 Іюля) 1868 г.

На подлинномъ подписали;
Асесоръ Отдѣленія, Шмидтъ,
Дѣлопроизводитель, Владарскій.

N. D. 4199. *Люблинское Губернское Правленіе.*

Симъ объявляетъ, что на основаніи журнальнаго его постановленія отъ 21 Іюня (3 Іюля) сего года десятаго (двадцать втораго Іюля) сего 1868 года, съ двенадцати часовъ утра; будутъ производиться въ залѣ приствія Губернскаго Правленія изустные аукціонные торги (in plus) на арендy на 1868/9 годъ съ 20 Мая (1 Іюня) 1868 г. поступившаго въ вѣдѣніе казны послѣ монастыря Ксендзовъ Канониковъ Регулярныхъ въ г. Красникѣ имѣнія Ржечица Ксенжа, Пасѣка и Овчарня, отъ суммы которая будетъ предложена кѣмъ изъ участвующихъ въ этихъ торгахъ, не считая въ этой суммѣ податей.

Условія для означенныхъ торговъ, могутъ быть пересмотриваемы въ Отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ Губернскаго Правленія ежедневно, съ 8 часовъ утра до 7 часовъ по полудни, за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней; желающіе же участвовать въ торгахъ, обязаны представить лично вадіальный залогъ въ суммѣ 100 рублей.

Г. Люблинъ, 27 Іюня (9 Іюля) 1868 г.

Асесоръ Отдѣленія, Шмидтъ.
Дѣлопроизводитель, Венглинскій.

N. D. 4247. *Радомское Губернское Правленіе.*

Такъ какъ арендаторъ фольварка Янушно, которому срокъ сей аренды продолженъ былъ на одинъ годъ по 20 Мая (1 Іюня) 1869 г. отъ дальнѣйшаго содержанія оной отказался, то Радомское Губернское Правленіе во исполненіи предложенія Финансоваго Управленія отъ 9 Апрѣля сего года за N. 14720 симъ объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что 2 (14) Августа с. г. въ 12 часовъ дня, въ присутствіи онаго, будутъ производиться публичные изустные торги (in plus) на отдачу угодій сказаннаго фольварка Янушно въ арендное содержаніе съ 20 Мая (1 Іюня) 1868 г. по 20 Мая (1 Іюня) 1869 г., начиная съ суммы 261 р. с. 89 к. не включая въ оную податей.

Желающіе участвовать въ торгахъ должны явится въ указанное мѣсто и въ назначенный срокъ, и представить предварительный залогъ равняющійся ¼ части суммы назначенной къ торгамъ а равно и требуемое постановленіемъ Намѣстника Царства отъ 24 Января 1818 г. свидѣтельство мѣстнаго Начальника Уѣзда, посвидѣтельствованное законнымъ порядкомъ.

При этомъ Губернское Правленіе присовокупляетъ: что удержавшійся на торгахъ долженъ принять имѣніе въ такомъ состояніи въ какомъ оно находится въ настоящее время и лишается права простирать къ казнѣ за позднюю передачу въ его пользованіе сего имѣнія, какія либо претензій, что новый арендаторъ обязанъ вознаградить нынѣшняго администратора за расходы сдѣланные имъ по администраціи означеннаго имѣнія съ 20 Мая (1 Іюня) 1868 г. по день отдачи ему онаго въ арендное содержаніе, согласно отчету, который будетъ представленъ администраторомъ.

Сказанное имѣніе предоставляется обозрѣвать на мѣстѣ; подробныя же кондицій могутъ быть разсматриваемы ежедневно за исключеніемъ воскресныхъ и праздничныхъ дней въ Радомскомъ Губернскомъ Правленіи въ Отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ.

Г. Радомъ, Іюня 28 (Іюля 10) 1868 года.

и. д. Вице-Губернатора,
Стемпинскій.

N. D. 4614. *Артиллерійскій Арсеналъ Варшавскаго Военнаго Округа*

Вызываетъ желающихъ купить: а) Съ аукціоннаго торга 23 Іюля (4 Августа) въ 10 часовъ утра негодныя и ненужныя къ употребленію разныя вещи, а именно: кенегъ для часовыхъ 30 паръ, Флактонова состава 22 фунта, гвоздей желѣзныхъ 86 штукъ, клеенки 2 фунта, холста 24 золотника, хомутонъ со шлеями безъ чужей съ мочками 23, уздъ съ удилами 20, недоуздковъ ременныхъ съ веревочными поводами 30, наконечниковъ кожанныхъ отъ возжей 30 паръ, пряжекъ желѣзныхъ отъ возжей 30, кружекъ желѣзныхъ для наливанія масла 4, и б) съ публичнаго торга: мѣди смѣшанной съ чугуномъ 6 фунт. 74 золот., мѣди въ опаскахъ и обточкахъ смѣшанныхъ съ землею, пылью и съ желѣзными крошками 16 пуд. 2 фунт. 40 зол., мѣди въ одномъ разбитомъ орудіи смѣшанной съ цинкомъ, оловомъ, никилемъ и висмутомъ 12 пуд. 6 фунт. опилокъ или стружекъ желѣзныхъ 100 пуд., чугунныхъ 20 пудовъ, оцѣненные въ 85 рублей 3 копѣйки. Публичный торгъ назначенъ 25 Іюля (6 Августа), а переторжка 30 Іюля (11 Августа) съ 10 часовъ утра до 12 полудня въ строеніяхъ арсенала. Желающіе купить вещи: съ аукціона обязаны уплатить деньги тотчасъ по окончаніи торга и вывезти вещи со двора арсенала, а съ публичнаго торга должны представить въ залогъ 10% предъ начатіемъ торга или переторжки и за кѣмъ останется покупка обязанъ добавить къ оному столько, чтобы съ прежними составило 10% по оставшейся за нимъ цѣнѣ, равно дать подписку въ томъ, что будетъ ожидать утвержденія Начальствомъ оставшейся за нимъ цѣны.

Условія, по которымъ будутъ продаваться съ публичнаго торга вещи, можно видѣть въ канцеляріи арсенала, а самыя вещи, на арсенальномъ дворѣ ежедневно съ 8 часовъ утра до 7 по полудни, кромѣ воскресныхъ и праздничныхъ дней.

Г. Варшава, Іюля 12 дня 1868 года.

Командиръ Варшавскаго Артилерійскаго Арсенала, Подполковникъ, ...

N. D. 4687. *Управленіе Начальника Кальварійскаго Уѣзда.*

Объявляетъ ко всеобщему свѣдѣнію, что такъ какъ назначенные на 2 (14) Іюля сего года въ симъ Управленій торги (in minus) отъ смѣтной суммы 2,541 руб. 65 к., на подрядъ по постройкѣ Приходскаго Дома въ Краснѣ за неявкою, желающихъ несостоялись, то потому для производства оныхъ въ присутствіи Уѣзднаго Управленія по формѣ и кондиціяхъ показанныхъ въ объявленіи припечатанномъ въ NN. 112, 122 и 127 Варшавскаго Дневника и 23—24 и 25 Сувалкскихъ Губернскихъ Вѣдомостей, назначенъ другой срокъ къ 13 (25) Августа сего года съ 11 часовъ утра до 4 часовъ по полудни. Желающіе затѣмъ подрядиться приглашаются къ означенному числу въ Уѣздное Управленіе съ написанными по указанной формѣ объявленіями, которые могутъ быть тоже высланы въ Управленіе и по почтѣ гдѣ ранѣе торговаго срока могутъ быть разсматриваемы бумаги относящіяся предстоящихъ торговъ.

Г. Кальварія, 10 (22) Іюля 1868 года.

За Начальника Уѣзда, Помощникъ,
Голембевскій.

N. D. 4651. *Люблинскій Городовой Магистратъ.*

Объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что 12 (24) Августа 1868 г. съ 3 до 5 часовъ по полудни въ Управленіи Люблинскаго Городоваго Магистрата будутъ производиться публичные аукціонные (in plus) торги на арендное содержаніе паровой бани принадлежащей здѣшнему Еврейскому Обществу срокомъ съ 1 (13) Января 1869 по 31 Декабря (12 Января) 1871/2, начиная съ выручаемаго нынѣ годоваго чинша 1,055 р. 50 коп. посредствомъ запечатанныхъ заявленіи.

Представляющій заявленіе по формѣ ниже указанной, обязанъ положить въ одномъ изъ казначействъ или экономической касѣ залогъ равняющійся $^1/_{10}$ части годичной суммы, именно 106 руб. и полученную въ томъ квитанцію приложить къ заявленію, ибо наличныя деньги не будутъ принимаемы въ залогъ во время торговъ. Торговыя кондиціи пересмотрены быть могутъ въ Управленіи Магистрата во всякое время служебныхъ занятіи за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней. Заявленія должны быть вручаемы до открытья торговъ, Президенту города на Русскомъ языкѣ, безъ всякихъ ошибокъ и подчистокъ, четко съ обозначеніемъ прописью количества суммы по ниже изложенной формѣ.

Форма заявленія.

Вслѣдствіе объявленія Люблинскаго Городоваго Магистрата отъ 10 (22) Іюля сего года за N. 5243 симъ заявляю, что желаю взять въ арендное содержаніе, паровую баню принадлежащую Люблинскому еврейскому Обществу на три года съ 1 (13) Января 1869 г. по 31 Декабря (12 Января) 1871/2 за годичную сумму . . . . (писать буквами) подчиняя себя условіямъ въ торговыхъ кондиціяхъ изложеннымъ, касовую квитанцію въ принятіи залога въ количествѣ 106 руб. прилагаю съ тѣмъ, что въ случаѣ отказа отъ торговъ, положенный залогъ самъ получу (или желаю высылки въ . . . . . на мой счетъ по почтѣ (постоянное мое мительство въ . . . . .) мѣсяца . . . . . . дня . . . . . 1868 года.

(Четко подписать имя и фамилію).

Г. Люблинъ, 10 (22) Іюля 1868 года.

Президентъ Города, Волинскій.

N. D. 4652. *Холмскій Городовой Магистратъ.*

Объявляетъ, что въ присутствіи Холмскаго Городоваго Магистрата, 14 (26) Августа с. г. въ 11 часовъ утра, производиться будутъ публичные торги, посредствомъ запечатанныхъ объявленіи, на трехлѣтнею аренду, дохода здѣшней экономической кассы съ торговаго, ярмарчнаго и мостильнаго, сборовъ по тарифу, срокомъ съ 1 (13) Января 1869 г. по 31 Декабря 1871 г. (12 Января 1872 г.) отъ выручаемой нынѣ годовой суммы 1,153 р. 55 коп. сер. Желающіе участвовать въ торгахъ, должны внести передъ начатіемъ торговъ, въ одно изъ казначействъ или въ экономическую касу залогъ, равняющійся $^1/_{10}$ части годичной арендной суммы т. е. 115 руб. 5 коп. сер. и квитанцію въ полученіи этихъ денегъ, обязаны представить въ Городовой Магистратъ, при объявленіи по формѣ при семъ прилагаемой, наличныя же деньги въ залогъ при торгахъ принимаемы не будутъ. Кондиціи же, на сей подрядъ, могутъ читать въ Городовомъ Магистратѣ, во время служебныхъ занятіи, за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней; объявленія должны быть вручены до открытія торговъ Бургомистру города. на Русскомъ языкѣ, безъ всякихъ ошибокъ и подчистокъ, четко, съ обозначеніемъ прописью количества суммы.

Форма объявленія.

(на гербовой бумагѣ 15 к. достоинства).

Вслѣдствіе объявленія Холмскаго Городоваго Магустрата, отъ 9 (21) Іюля 1868 г. за N. 1493, объявляю, что я желаю взять въ арендное содержаніе, доходъ городской касы тогоже города, съ торговаго, ярмарчнаго и мостильнаго сборовъ по тарифу, на время съ 1 (13) Января 1869 г. по 31 Декабря 1871 г. (12 Января 1872 г.), на годичную сумму руб. сереб. (прописью писать сумму буквами), подвергаясь во всемъ безусловно торговымъ кондиціямъ, касовую квитанцію въ принятіи залога въ количествѣ 115 руб. 5 коп. сер. при семъ прилагаю, съ тѣмъ что въ случаѣ отказа отъ торговъ, положенный залогъ, получу самъ, (или желаю выписки по почтѣ въ N. на мой счетъ). Постоянное мое жительство въ N., писалъ въ N., мѣсяца N. 1868 года.

(Подписать имя и фаминію).

Г. Холмъ, 9 (21) Іюля 1868 года.

Бургомистръ, (. . . . .)

N. D, 4503. *Магистратъ Города Славкова.*

Всеобщее извѣщаетъ, что въ канцеляріи здѣшняго Магистрата 12 (24) Августа с. г. будутъ производиться торги большой дающему черезъ опечатанные деклараціе, которое только до 12 часовъ утра принимаемые будутъ на трехъ-лѣтнюю аренду 1869/71 годахъ, дохода изъ мостовой оплаты съ моста IV класа на рѣкѣ Пшимша при городѣ Славковѣ отъ суммы настоящаго контракта 563 руб. сереб. Имѣющіе желаніе прибыть на означенные торги, должны имѣть залогъ 56 руб. 30 коп. серео., которые при деклараціи, наличными деньгами приложить обязаны. Условія торговъ къ пересмотренію приготовлены. Деклярацiе должны быть вписаны согласно формы положенія б. Совѣта Управленія Царства отъ 16 (28) Мая 1833 г. безъ ошибочно и безъ поскробекъ.

При томъ Магистратъ потверждаетъ чтобъ торгующіе лица снабжены были свидѣтельствами мѣстныхъ властей касательно ея имѣнія недвижимаго.

Г. Славковъ, 3 Іюля 1868 года.

Бургомистръ, въ отсутствій,
Змудзинскій.

N. D. 4653. *Холмскій Городовой Магистратъ.*

Объявляетъ, что въ присутствіи Магистрата 19 (31) Августа с. г. въ 11 часовъ утра, будутъ производиться публичные торги, посредствомъ запечатаныхъ объявленій, на трехлѣтнею аренду дохода здѣшней городской касы, съ убоя всякаго рода скота, въ городской скотобойни, по тарифу, срокомъ съ 1 (13) Января 1869 г. по 31 Декабря 1871 г. (12 Января) 1872 г.) отъ выручаемой нынѣ годовой суммы 573 руб сер. Желающіе участвовать въ торгахъ, должны внести передъ назначеніемъ торговъ въ одно изъ казначействъ или экономическую касу залогъ, равняющійся $^1/_{10}$ части годичной арендной суммы, т. е. 57 руб. 50 коп. сер. и квитанцію въ полученіи этихъ денегъ, обязаны представить въ городовой Магистратъ при объявленіи, по формѣ при семъ прилагаемой, наличныя же деньги въ залогъ при торгахъ принимаемы не будутъ. Кондиціи на сей подрядъ могутъ читать въ городовомъ Магистратѣ, во время служебныхъ занятіи, за искеючлніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

Объявленія должны быть вручены до открытія торговъ Бургомистру города на Рускомъ языкѣ, безъ всякихъ ошибокъ и подчистокъ, четко, съ обозначеніемъ прописью количества суммы.

Форма объявленія.

(на гербовой бумагѣ 15 к. достоинства).

Вслѣдствіе объявленія Холмскаго Городоваго Магистрата, отъ 9 (21) Іюля 1868 г. за N. 1492 объявляю, что я желаю взять въ арендное содержаніе доходъ городской касы, того же города, съ убоя всякаго рода скота, въ городской скотобойни по тарифу на время съ 1 (13) Января 1869 г., по 31 Декабря 1871 г. (12 Января 1872 г.) за годичную сумму руб. сереб. (прописью писать сумму буквами), подвергаясь во всемъ безусловно, торговымъ кондиціямъ, касовую квитанцію въ принятіи залога въ количествѣ 57 руб. 50 коп. сереб. при семъ прилагаю, съ тѣмъ что въ случаѣ отказа отъ торговъ, положенный залогъ получу самъ, или желаю высылки по почтѣ въ N. на мой счетъ). Постоянное мое жительство въ N., писалъ въ N., числа N. мѣсяца N. 1868 года.

(Подписать имя и фажилію).

Г. Холмъ, 9 (21) Іюля 1868 года.

Бургомистръ, (. . . . .).

N. D. 4648. *Начальникъ Западнаго Горнаго Округа.*

Для поставки матеріаловъ, во всеобщее свѣденія объявляется настоящимъ, что въ канцеляріи Горнаго Управленія въ Домбровѣ производиться будутъ публичные торги на таковую же поставку и подвозъ въ теченіи 1869 г. разныхъ матеріяловъ для заводовъ и копей Западнаго Округа, а именно:

5 (17) Августа 1868 г.

1. Въ 10 часовъ утра на поставку въ Окружный Магазинъ разныхъ смазочныхъ матеріаловъ, кожъ и мелкихъ фабрычныхъ матеріяловъ на сумму 16,043 р. с.

2. Въ 10½ часовъ утра на поставку въ Окружный магазинъ канатовъ и издѣлій изъ пеньки на сумму 4,186 р. с.

3. Въ 11 часовъ утра на поставку въ Окружной магазинъ дубовыхъ корзинокъ на сумму 292 р. с.

4. Въ 11½ часовъ утра на поставку въ Окружный магазинъ колесъ для тѣлежокъ на сумму 69 р. с.

5. Въ 12 часовъ въ полдень на подвозъ въ Окружный могазинъ разныхъ издѣлій изъ Сухеднева и Бялогона на сумму 163 руб. сер.

6. Въ $12\frac{1}{2}$ часовъ по полудни на поставку въ канцелярію округа писчихъ матеріаловъ на сумму 492 р. с.

7. Въ 1 часу по полудни на перевозъ желѣза, чугуна, желѣзной и цинковой жести изъ Домбровы и Славкова въ Главный Варшавскій магазинъ на сумму 16,552 р. с.

8. Въ $1\frac{1}{2}$ часу по полудни на подвозъ изъ копи Варвара въ Промывальню Геркулесъ около Жыхцицъ галмейной молочи на сумму 297 р. с.

7 (19) Августа 1868 г.

9. Въ 10 часовъ утра на подвозъ въ копію Улиссесъ и Промывальню Буковскую дровъ и галмейней мелочи на сумму 462 р. с.

10. Въ $10\frac{1}{2}$ часовъ утра на такіяжъ подвозы какъ въ 9 пунктѣ въ копю Ержи и Старчиновскую промывальню на сумму 906 руб. сер.

11. Въ 11 часовъ утра на такіяже подвозы какъ въ 9 пунктѣ въ копю Анна и Стржемескую промывальню на сумму 347 р. с.

12. Въ $11\frac{1}{2}$ часовъ утра на такіяже подвозы какъ 9 пунктѣ въ копю Іосифъ и въ Олькушскую промывальню на сумму 323 руб. сер.

13. Въ 12 часу въ полдень на подвозъ угля изъ копей Цѣшковскій, Ксаверій, Лабенцкій и Новой въ Заводы Банковой гуты, въ цинковый заводъ подъ Бендиномъ, въ Болверкъ на копи Реденъ, въ 20 сильвую паровую машину при лѣсо пильни, а также на поставку лошадей къ возкамъ, на копи Ксаверіи на сумму 5,298 р. с.

14. Въ $12\frac{1}{2}$ часовъ по полудни на подвозъ въ желѣзодѣлательный заводъ Банковой Гуты, чугуна кирпича, песку, глины на сумму 1,239 р. с.

15. Въ 1 часу по полудни на подвозъ въ желѣзодѣлательный заводъ Банковой Гуты чугуна изъ Панковскихъ Заводовъ на сумму 2,105 р. с.

16. Въ $1\frac{1}{2}$ часу по полудни на подвозъ въ чугуноплавильный заводъ Банковой кирпича, песку, глины, на сумму 185 р. с.

17. Въ 2 часа по полудни на поставку въ чугуноплавильный заводъ Банковой Гуты известковаго камя для плавки на сумму 2,400 р. с.

8 (20) Августа 1868 г.

18. Въ 10 часовъ утра на подвозъ галмея изъ копи Варвара и Жыхецкой промывальни въ Цинковыя заводы около Бендина на сумму 791 р. с.

19. Въ $10\frac{1}{2}$ часовъ утра на подвозъ въ цинковыя заводы около Бендина угля, песку, глины и желѣза на сумму 2,960 р. с.

20. Въ 11 часовъ утра на пересѣваніе и подвозъ мелкаго кокса въ цинковыя заводы около Бендина на сумму 840 р. с.

21. Въ $11\frac{1}{2}$ часовъ утра на подвозъ въ Славковскій Плющильный заводъ цинка желѣзныхъ балванковъ, угля на сумму 1,873 руб. сер.

22. Въ 12 часу въ полдень на подвозъ мелкаго угля въ паровыя машины 40 силъ на копи Цѣшковскій, 12 силъ на копи Лабенцкій и 14 силъ на каналѣ доменныхъ печей Банковой Гуты на сумму 227 р. с.

23. Въ $12\frac{1}{2}$ часовъ по полудни на подвозъ мелкаго угля въ машины 200, 100 и 45 сильные на копи Ксаверіи на сумму 352 р. с.

24. Въ 1 часу по полдни на подвозъ къ строеніямъ въ округѣ кирпича, песку, глины, извести на сумму 1,331 р. с.

25. Въ $1\frac{1}{2}$ часу по полудни на подвозъ къ строеніямъ въ округѣ дровъ изъ казенныхъ лѣсовъ на сумму 330 руб. сер.

26. Въ 2 часа по полдни на поставку къ строеніямъ, на дороги и на известь известковаго камня на сумму 2,631 р. с.

12 (24) Августа 1868 г.

27. Въ 10 часовъ утра на подвозъ въ копію Мерженцице стропилъ изъ казенныхъ лѣсовъ на сумму 156 р. с.

28. Въ $10\frac{1}{2}$ часовъ утра на подвозъ въ копи Реденъ, Ксаверій Цѣшковскій, Лабенцкій, Шуманъ и Геронимъ дровъ изъ казенныхъ лѣсовъ на сумму 768 р. с.

29. Въ 11 часовъ утра на поставку въ продолженіе трехъ лѣтъ т. е. 1869, 1870 и 1871 строеваго лѣса и стропилъ изъ частныхъ лѣсовъ въ каменно угольныя копи Ксаверій, Цѣшковскій, Лабенцкій, Новой, Шуманъ и Геронимъ на сумму 12,238 р. с.

30. Въ $11\frac{1}{2}$ часовъ утра на такую же поставку какъ въ 29 пунктѣ для тѣхъ же самихъ копей и на тую же сумму 12,238 р. с.

31. Въ 12 часу полдень на такую же поставку въ продолженіе трехъ лѣтъ т. е. 1869, 1870 и 1871 стропилъ изъ частныхъ лѣсовъ въ Галмейныя рудники, Осипъ, Улиссесъ, Георгій и Анна на сумму 1,044 р. с.

32. Въ $12\frac{1}{2}$ часовъ по полдни на такую же поставку какъ въ 31 пунктѣ для копей Варвара, Семонія Найдзишевъ и Мерженцице на сумму 1,490 р. с.

33. Въ 1 часу по полдни на подвозъ къ бульварку и машинамъ 35, 20 и 12 сильныхъ на копи Реденъ крупнаго и мелкаго угля изъ копей Шуманъ и Геронимъ на сумму 894 р. с.

34. Въ $1\frac{1}{2}$ часу по полдни на поставку въ пильную мельницу на копи Реденъ дерева къ выдѣлкѣ досокъ на сумму 2,400 руб. сер.

35. Въ 2 часа по полдни на поставку въ Панковскій магазинъ смазочныхъ и мелкихъ фабричныхъ матеріаловъ на сумму 1,897 руб. сер.

36. Въ $2\frac{1}{2}$ часа по полдни на перевозъ въ Варшавскій Главный магазинъ чугуна, кричнаго желѣза, чугунныхъ литей и кухонныхъ посудовъ изъ Панковскаго магазина на сумму 1,835 р. с.

Желающій взять этотъ подрядъ обязанъ внести вмѣстѣ съ объявленіемъ:

Къ 1 торгу на залогъ 1,605 р. с. и на издержки по объявленіи 40 р.

Къ 2 торгу на залогъ 418 р. с., и на издержки по объявленіи 12 р.

Къ 3 торгу на залогъ 30 р. с., и на издержжки по объявленіи 1 р.

Къ 4 торгу на залогъ 7 р. с., и на издержки по объявленіи 50 к.

Къ 5 торгу на залогъ 17 р. с., и на издержки по объявленіи 50 к.

Къ 6 торгу на залогъ 50 р. с., и на издержки по объявленіи 2 р.

Къ 7 торгу на залогъ 1655 р. с., и на издержки по объявленіи 40 р.

Къ 8 торгу на залогъ 30 р. с., и на изержки по объявленіи 1 р.

Къ 9 торгу на залогъ 47 р. с., и на издержки по объявленіи 2 р.

Къ 10 торгу на залогъ 90 р. с. и на издержки по объявленіи 4 р.

Къ 11 торгу на залогъ 35 р. с., и на издержки по объявленіи 1 р.

Къ 12 торгу на залогъ 33 р. с., и на издержки по оъявленіи 1 р.

Къ 13 торгу на залогъ 530 р. с., и на издержки по объявленіи 13 р.

Къ 14 торгу на залогъ 124 р. с., и на издержки по объявленіи 5 р.

Къ 15 торгу на залогъ 210 р. с. и на издержки по объявленіи 8 р.

Къ 16 торгу на залогъ 19 р. с., и на издержки по объявленіи 50 к.

Къ 17 торгу на залогъ 240 р. с., и на издержки по объявленіи 9 р.

Къ 18 торгу на залогъ 79 р. с., и на издержки по объявленіи 3 р.

Къ 19 торгу на залогъ 296 р. с., и на издержки по объявленіи 9 р.

Къ 20 торгу на залогъ 84 р. с., и на издержки по объявленіи 3 р.

Къ 21 торгу на залогъ 188 р. с., и на издержки по объявленіи 6 р.

Къ 22 торгу на залогъ 23 р. с., и на издержки по объявленіи 50 к.

Къ 23 торгу на залогъ 36 р. с., и на издержки по объявленіи 1 р.

Къ 24 торгу на залогъ 133 р. с. и на издержки по объявленіи 5 р.

Къ 25 торгу на залогъ 33 р. с., и на издержки по объявленіи 1 р.

Къ 26 торгу на залогъ 263 р. с., и на издержки по объявленіи 9 р.

Къ 27 торгу на залогъ 16 р. с., и на издержки по объявленіи 50 к.

Къ 28 торгу на залогъ 77 р. с., и на издержки по объявленіи 3 р.

Къ 29 торгу на залогъ 1,224 р. с., и на издержки по объявленіи 30 р.

Къ 30 торгу на залогъ 1,224 р. с., и на издержки по объявленіи 30 р.

Къ 31 торгу на залогъ 105 р. с., и на издержки по объявленіи 5 р.

Къ 32 торгу на залогъ 149 р. с., и на издержки по объявленіи 6 р.

Къ 33 торгу на залогъ 90 р. с., и на издержки по объявленіи 4 р.

Къ 34 торгу на залогъ 240 р. с., и на издержки по объявленіи 9 р.

Къ 35 торгу на залогъ 189 р. с., и на издержки по объявленіи 6 р.

Къ 36 торгу на залогъ 184 р. с., и на издержки по объявленіи 6 р.

Мѣщаніе же и крестьяне казенныхъ имѣній при представленіи круговаго поручительства выданнаго полицейскую властью не внося наличными залога будутъ допущены къ торгамъ кромѣ случаевъ въ 1, 2, 6, 7, 15, 17, 26, 29, 30, 31, 32, 34, 35 и 36 пунктахъ указанныхъ въ которыя отдается подрядъ только по залогамъ, однакожъ на расходы по опубликованіи о торгахъ должны вносить установленные деньги.

При томъ приступающій къ торгамъ долженъ въ полъ часа до начатія торговъ подать объявленіе на гербовой бумагѣ 30 копѣечнаго достоинства по слѣдующей формѣ:

Форма объявленія

Вслѣдствіе объявленія Начальника Горныхъ Гаводовъ Западнаго Округа отъ 10 (22) Іюля с. г. N. 3147 настоящимъ обязуюсь поставлять матеріялы отступая изъ торговъ 1, 2, 6 и 35 процентъ отъ объявленныхъ въ торгахъ цѣнъ (здѣсь выписать процентъ прописью и цифрами) по другимъ же торгамъ подвозить матеріалы по цѣнѣ (здѣсь выписать подробно родъ подвоза или поставки и цѣну цифрами и прописью) и принимаю на себя обязанность исполнить всѣ обязанности и замѣчанія въ торговыхъ условіяхъ изложенныя.

Притомъ вмѣстѣ съ объявленіемъ представляю на залогъ N. руб. с. и на издержки по объявленіи N руб. с. которыя въ случаѣ не оставшихся торговъ за мною самъ лично или посредствомъ моего уполномоченнаго N. пріиму обратно.

Постоянное жительство мое въ N. въ само ближайшемъ растояніи отъ почтовой станціи N. въ Губерніи N. Уѣзда N.

Писалъ въ N. число 1868 года.

(подписать имя и фамилью.)

Объявленія подаваемыя приступающими къ торгамъ должны быть написаны четко, безъ перечертокъ или добавленій и адресованы, „Начальнику Горныхъ Заводовъ Западнаго Округа объявленіе на поставку или подвозъ матеріиловъ, которыхъ родъ пояснить прописью, ибо поданные не поуказанной формѣ или не въ обозначенный срокъ принимаемы не будутъ.

Условія къ торгамъ подробно изъясняющія цѣну на всякій родъ подвоза или поставки матеріаловъ какъ равно, приближительное количество оныхъ могутъ быть просматриваемы ежедневно во время канцелярскихъ занятій въ Горномъ Департаментѣ въ Варшавѣ и въ Горномъ Управленіи въ Домбровѣ а что касается поставки матеріяловъ для Панковскаго Магазина тоже въ Канцеляріи Панковскихъ Заводовъ исключая праздничныхъ и торжественныхъ дней.

* * *

Podaję do wiadomości publicznej, iż w biurze Górniczem w Dąbrowie, odbywać się będą licytacje in minus przez deklaracje opieczętowane na dostawy i dowozy w roku 1869 różnych materjałów dla zakładów i kopalń Okręgu Zachodniego a mianowicie:

Dnia 5 (17) Sierpnia 1868 roku.

1. O godzinie 10 rano na dostawę do Magazynu Okręgu różnych materjałów smarowych, skór i materjałów drobnych fabrycznych w wartości rs. 16,043.

2. O godzinie $10\frac{1}{2}$ rano na dostawę do magazynu Okręgu lin kręgowych i materjałów konopnych w wartości rs. 4,186.

3. O godzinie 11 rano na dostawę do magazynu Okręgu opałek dębowych w wartości rs. 292.

4. O godzinie $11\frac{1}{2}$ rano na dostawę do magazynu Okręgu kołek do taczek w wartości rs. 69.

5. O godzinie 12 w południe na dowóz do magazynu okręgu różnych wyrobów z Suchedniowa i Białogona w wartości rs. 163.

6. O godzinie $12\frac{1}{2}$ z południa na dostawę do biura okręgu materjałów piśmiennych w wartości rs. 492.

7. O godzinie 1 z południa, na przewóz żelaza, surowizny, blachy żelaznej i cynkowej z Dąbrowy i Sławkowa do składu Głównego Warszawskiego, w wartości rs. 16,552.

8. O godzinie $1\frac{1}{2}$ po południu, na dowóz z kopalni Barbara do Płuczki Herkules pod Żychcicami miału galmanowego, w wartości rs. 297.

Dnia 7 (19) Sierpnia 1868 roku.

9. O godzinie 10 rano, na dowóz do kopalni Ulises i Płuczki Bukowskiej drzewa i miału galmanowego w wartości rs. 462.

10. O godzinie $10\frac{1}{2}$ rano, na takież same dowozy jak ad 9 dla kopalni Jerzy i Płuczki Starczynowskiej, w wartości rs 906.

11. O godzinie 11 rano, na takież same dowozy jak ad 9 dla kopalni Anna i Płuczki Strzemieskiej, w wartości rs. 347.

12. O godzinie $11\frac{1}{2}$ rano, na takież same dowozy jak ad 9 dla kopalni Józef i Płuczki Olkuskiej, w wartości rs. 323.

13. O godzinie 12 w południe, na dowóz węgli z kopalń Cieszkowski, Ksawery, Łabęcki i Nowej do zakładów Huty Bankowej. Hut cynku pod Bendzinem do Bulwarku na kopalni Reden i machiny 20 konnej tartak poruszającej, oraz na dostawę koni do wózków dla kopalni Ksawery, w wartości rs. 5,298.

14. O godzinie $12\frac{1}{2}$ z południ, na dowóz do Pudlingarni Huty Bankowej surowizny, cegły, piasku, gliny, w wartości rs. 1239.

15. O godzinie 1-ej po południu, na dowóz do Pudlingarni Huty Bankowej surowizny z zakładów Pankowskich, w wartości rub. sreb. 2,105.

16. O godzinie $1\frac{1}{2}$ po południu, na dowóz do Wielkich Pieców Huty Bankowej cegły, piasku, gliny, w wartości rs. 185.

17. O godzinie 2-ej po południu, na dostawę kamienia wapiennego na roztop dla Wielkich Pieców Huty Bankowej, w wartości rs. 2,400.

Dnia 8 (20) Sierpnia 1868 roku.

18. O godzinie 10 ej rano, na dowóz galmanu z kopalni Barbara i Płuczki Życheckiej do Hut cynku pod Bendinem, w wartości rs. 791.

19. O godzinie $10\frac{1}{2}$ rano, na dowóz do Hut cynku pod Bendzinem wegla, piasku, gliny i żelaza w wartości rs. 2,960.

20. O godzinie 11 rano, na rafowanie i dowóz koksu drobnego dla Hut cynku pod Bendinem, w wartości rs. 840.

21. O godzinie 11-ej rano, na dowóz do walcowni Sławkowskiej cynku, sztorcy żelaznych, węgla, w wartości rs. 1,873.

22. O godzinie 12 ej w południe na dowóz węgli drobnych do machin parowych 40 konnej na kopalni Cieszkowski 12 konnej na kopalni Łabęckiej i 14 konnej nad kanałem przy Wielkich Piecach Huty Bankowej, w wartości rs. 227.

23. O godzinie $12\frac{1}{2}$ z południa, na dowóz węgli drobnych do machin 200, 100 i 45 konnych na kopalni Ksawery, w wartości rs. 352.

24. O godzinie 1-ej po południu, na dowóz do budowl w Okręgu cegły, piasku, gliny, wapna, w wartości rs. 1,331.

25. O godzinie $1\frac{1}{2}$ po południu, na dowóz do budowl w okręgu drzewa z lasów rządowych, w wartości rs. 330.

26. O godzinie 2-ej po południu, na dostawę kamieni wapiennych do budowl dróg i na wapno, w wartości rs. 2,631.

Dnia 12 (24) Sierpnia 1868 roku

27. O godzinie 10-ej rano, na dowóz dla kopalń Mierzęcice krokwi z lasów rządowych w wartości rs 156.

28. O godzinie $10\frac{1}{2}$ rano, na dowóz drzewa z lasów rządowych do kopalń Reden, Ksawery, Cieszkowski, Łabęcki, Szuman i Hieronim, w wartości rs. 768.

29. O godzinie 11-ej rano, na dostawę budulcu i krokwi z lasów prywatnych przez przeciąg lat trzech t. j. 1869, 1870 i 1871 dla kopalń węglowych: Ksawery, Cieszkowski, Łabęcki, Nowej, Szuman i Hieronim, w wartości rs. 12,238.

30. O godzinie $11\frac{1}{2}$ rano, na takąż samą dostawę drzewa jak ad 29 dla tych samych kopalni i w tejże wartości rs. 12,238.

31. O godzinie 12-ej w południe, na dostawę krokwi z lasów prywatnych przez przeciąg lat trzech 1868, 1870 i 1871 do kopalni galmanowych Józef, Ulises, Jerzy, Anna, w wartości rs. 1,044

32. O godzinie $12\frac{1}{2}$ z południa, na takąż samą dostawę jak ad 31 dla kopalni Barbara, Siemonia, Nojdziszów i Mierzęcice, w wartości rs. 1,490.

33. O godzinie 1 po południu, na dowóz do bulwarku i machin parowych 35, 20 i 12 konnych na Reden węgli grubych i drobnych z kopalni Szuman i Hieronim, w wartości rub. sreb. 894.

34. O godzinie $1\frac{1}{2}$ po południu, na dostawę do Tartaku na kopalni Reden drzewa w klocach na wyrób tarcic, w wartości rub. sreb. 2,400.

35. O godzinie 2 po południu, na dostawę do magazynu w Pankach materjałów smarowych i drobnych fabrycznych, w wartości rs. 1,897.

36. O godzinie $2\frac{1}{2}$ po południu, na przewóz z magazynu w Pankach surowizny, żelaza kutego odlewów żelaznych i naczyń kuchennych do składu głównego Warszawskiego, w wartości rs. 1,835.

Mający chęć podjęcia się tych entrepryz, obowiązany dołączyć do deklaracji:

Do licytacji 1-ej na vadium rs. 1,605 i na koszta ogłoszeń rs. 40.

Do licytacji 2-ej na vadium rs. 418 i na koszta ogłoszeń rs. 12.

Do licytacji 3, na vadium rs. 30 i na koszta ogłoszeń rs. 1.

Do licytacji 4, na vadium rs. 7 i na koszta ogłoszeń kop. 50.

Do licytacji 5, na vadium rs. 17 i na koszta ogłoszeń kop. 50.

Do licytacji 6, na vadium rs. 50 i na koszta ogłoszeń rs. 2.

Do licytacji 7, na vadium rs. 1,655 i na koszta ogłoszeń rs. 40.

Do licytacji 8, na vadium rs. 30 i na koszta ogłoszeń rs. 1.

Do licytacji 9, na vadium rs. 47 i na koszta ogłoszeń rs. 2.

Do licytacji 10, na vadium rs. 90 i na koszta ogłoszeń rs. 4.

Do licytacji 11, na vadium rs. 35 i na koszta ogłoszeń rs. 1.

Do licytacji 12, na vadium rs. 33 i na koszta ogłoszeń rs. 1.

Do licytacji 13, na vadium rs. 530 i na koszta ogłoszeń rs. 13.

Do licytacji 14, na vadium rs. 124 i na koszta ogłoszeń rs. 5.

Do licytacji 15. na vadium rs. 210 i na koszta ogłoszeń rs. 8.

Do licytacji 16, na vadium rs. 19 i na koszta ogłoszeń kop. 50.

Do licytacji 17, na vadium rs. 240 i na koszta ogłoszeń rs. 9.

Do licytacji 18, na vadium rs. 79 i na koszta ogłoszeń rs. 3.

Do licytacji 19, na vadium rs. 296 i na koszta ogłoszeń rs. 9

Do licytacji 20, na vadium rs. 84 i na koszta ogłoszeń rs. 3.

Do licytacji 21, na vadium rs 188 i na koszta ogłoszeń rs. 6.

Do licytacji 22, na vadium rs. 23 i na koszta ogłoszeń kop. 50.

Do licytacji 23, na vadium rs. 36, na koszta ogłoszeń rs. 1.

Do licytacji 24, na vadium rs. 133, na koszta ogłoszeń rs. 5.

Do licytacji 25, na vadium rs. 33, na koszta ogłoszeń rs. 1.

Do licytacji 26, na vadium rs. 263, na koszta ogłoszeń rs. 9.

Do licytacji 27, na vadium rs 16, na koszta ogłoszeń k. 50

Do licytacji 28, na vadium rs. 77, na koszta ogłoszeń rs. 3.

Do licytacji 29, na vadium rs. 1,224, na koszta ogłoszeń rs. 30.

Do licytacji 30, na vadium rs. 1,224 na koszta ogłoszeń rs. 30.

Do licytacji 31, na vadium rs. 105, na koszta ogłoszeń rs. 5.

Do licytacji 32, na vadium rs. 149, na koszta ogłoszeń rs. 6.

Do licytacji 33, na vadium rs. 90, na koszta ogłoszeń rs. 4.

Do licytacji 34, na vadium rs. 240, na koszta ogłoszeń rs. 9.

Do licytacji 35, na vadium rs. 189, na koszta ogłoszeń rs. 6.

Do licytacji 36, na vadium rs. 184, na koszta ogłoszeń rs. 6.

Zaś mieszczanie i włościanie dóbr rządowych za złożeniem świadectwa solidarności wydanego przez władze policyjne bez składania w gotowiznie vadium do licytacji przypuszczeni będą, wyjąwszy licytacji 1, 2, 6, 7, 15, 17, 26, 29, 30, 31, 32, 34, 35, i 36, z których entrepryzy wypuszcza się tylko za kaucjami, jednak koszta licytacyjne ponieść są obowiązani.

Przytem stawający do licytacji obowiązany na pół godziny przed terminem do tej wyznaczonym podać deklaracją napisaną na papierze stemplowym ceny kopiejek sr. 30 podług następującego wzoru.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia Naczelnika Zakładów Górniczych Okręgu Zachodniego z dnia 10 (22) Lipca r. b. Nr. 3147 podaję niniejszą deklarację iż podejmuje się z licytacji 1, 2, 6 i 35 dostawy materjałów odstępując procent od cen do licytacji podanych, (tu wymienić procent odstąpiony liczbą i literami) a z licytacji innych dowóz materjałów po cenie (tu wypisać szczegółowo rodzaj dowozu lub dostawy i cenę liczbą i literami) i poddaję się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonem.

Przytem dołączam do deklaracji kwoty na vadium rs. N. i na koszta ogłoszeń rs. N. które w razie nieutrzymania się na licytacji sam lub przez umocowanego N. odbiorę.

Stałe zamieszkanie moje jest w N. najbliżej Stacji Pocztowej w N. Powiecie N. Gubernji N.

Pisałem w N. dnia i miesiąca N. r. 1868.

(podpisać imie i nazwisko.)

Deklaracje winny bydź pisane wyraźnie bez żadnych przekreśleń lub dodatków i mieć adres, „do Naczelnika Zakładów Górniczych Okręgu Zachodniego, deklaracja na dostawę lub dowóz materjałów, których rodzaj wypisać należy, gdyż podane nie podług formy wskazanej lub podane później jak termin oznaczone przyjęte nie będą.

Warunki do powołanych licytacji obejmujące szczegółowe ceny na każdy rodzaj dostawy lub dowozu jako też ilości w przybliżeniu oznaczone przejrzane być mogą codziennie w godzinach służbowych wyjąwszy świąt uroczystych w biórach Wydziału Górnictwa w Warszawie i Okręgowem w Dąbrowie a co do Panków i w Kancelarji Zakładów Pankowskich.

въ Домбровѣ 10 (22) Іюля 1868 г.

и. д. Губе.

Секретарь Округа, Пашковскій.

N. D. 4619. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Kaliszu.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Edwarda Billing, Doktora, w mieście powiatowem Sieradzu zamieszkałego, a zamieszkanie prawne co do obecnego przymusowego wywłaszczenia u Hipolita Grodzieckiego Patrona przy Trybunale Cywilnym Kaliskim w mieście Gubernjalnem Kaliszu Nr. 55 mieszkającego, obrane mającego, od którego tenże Patron za obrońcę jest ustanowiony i sprzedaż nieruchomości w mieście Sieradzu dawniej pod Nr. 76, a teraz pod Nr. 77 przy ulicy Szadkowskiej położonej, w drodze subhastacji popiera; protokułem Komornika przy Trybunale Cywilnym w Kaliszu Eugenjusza Wojterskiego dnia 29 Stycznia (10 Lutego) 1868 roku sporządzonym, po wydanym w dniu 15 (27) Listopada 1867 roku nakazie, który dnia 23 Listopada (5 Grudnia) t. r. został podoręczany, na mocy dwóch aktów urzędowych przed Janem Sułkowskim Rejentem Kancelarji w Sieradzu w dniach 2 (14) Lipca 1853 i 8 (20) Lipca 1857 roku zeznanych, w poszukiwaniu sumy rs. 900, z procentami jakie się należnemi okażą i kosztami, Edwardowi Billing od Ryfki Maszy i Dawida małżonków Sontag współwłaścicieli hypotecznych powyższej nieruchomości w mieście Powiatowem Sieradzu mieszkających należnych, zajętą została na sprzedaż w drodze przymusowego wywłaszczenia:

NIERUCHOMOŚĆ MIEJSKA,

składająca się z domu piętrowego, z cegły masiv murowanego, o dwóch kominach, dachówką krytego. Oficyny parterowej także murowanej, drugiej drewnianej, przystawki drewnianej i drewników takichże; i placu pod zabudowaniami i podwórza, w mieście Powiatowem Sieradzu przy ulicy Szadkowskiej dawniej pod Nr. 76, a obecnie 77, Gubernji Kaliskiej położona.

Nieruchomość ta graniczy na wschód słońca z posesją Jakóba Ossowskiego, na południe z ulicą Szadkowską, na zachód z posesją Joska Dyament, na północ dotyka ulicy Szewcką zwanej, pobudowana jest na przestrzeni 21 łokci szerokości.

Placu pod zabudowaniami i podwórzem do tej nieruchomości należącego, jest około 2415 łokci kwadratowych.

W domu frontowym piętrowym są lokale:

Na parterze sklep kramny frontowy, za nim pokój od tyłu, lokal ten zajmuje Tobia Lejner i płaci rocznie rs. 36. Takiż sam lokal to jest: sklep i stancję zajmują egzekwowani małżonowie Sontag.

W pokoju na parterze po lewej stronie mieszka Jankiel Sygnet i płaci rocznie rsr. 21 kop. 60.

Na piętrze: 1 pokój zajmuje Jankel Glixman za czynsz roczny rs. 15, a pozostałe 4 pokoje zajęte są na kwaterę dla wojska Cesarsko-Ruskiego. Pod tym domem są dwie piwnice, a na górze jest stancja, zajęta przez Jakóba Dawidowicza za opłatą roczną rs. 12 kop. 60.

W oficynie murowanej w jednej stancji mieszka Izrael Szmil i płaci komornego rocznie rs. 15, a w drugiej stancji mieszka Szmul Herszlikowicz i płaci rocznie rs. 16.

W oficynie drewnianej o jednej stancji mieszka lokator Aron Kasryel Szymański i płaci rocznie rsr. 18. Przy tej oficynie jest przystawka na drzewo, a po przeciwnej stronie drewniki o 7 przedziałach i w podwórzu studnia zawalona.

Łąka w łęgu miejskim położona do tej nieruchomości należąca, sprzedaną została przez małżonków Sontag za kontraktem urzędowym z dnia 21 Sierpnia (2 Września) 1862 r. Mateuszowi i Elżbiecie małżonkom Ciołek i ta jest w ich posiadaniu.

Podatki do kasy ekonomicznej miasta Sieradza opłacane z nieruchomości zajętej wynoszą rocznie rs. 61 kop. 20.

Szczegółowy opis zajętej nieruchomości znajduje się w protokule zajęcia u popierającego sprzedaż Patrona Grodzieckiego i w biurze Pisarza Trybunału Cywilnego w Kaliszu; gdzie jak równie i zbiór objaśnień i warunki każdego czasu przejrzany być może.

Protokół zajęcia doręczony w kopjach:

1. Dawidowi i Ryfce Maszy małżonkom Sontag, w mieście Sieradzu, jako współwłaścicielom i dozorcom zajętej nieruchomości.

2. Władysławowi Porczyńskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju w Sieradzu, i

3. Burmistrzowi miasta Sieradza Andrzejowi Pinakiewicz; dnia 16 (28) Lutego 1868 roku.

Następnie zajęcie to do księgi wieczystej nieruchomości w mowie będącej, w Sądzie Pokoju w Sieradzu znajdującej w dniu 27 Lutego (10 Marca) 1868 roku wniesione, a w d. 12 (24) Marca) t. r. w księdze przez Pisarza Trybunału Cywilnego w Kaliszu utrzymywanej, zarejestrowane zostało.

Sprzedaż zajętej nieruchomości odbywać się będzie na audjencji Trybunału Cywilnego w Kaliszu, w miejscu jego posiedzeń w pałacu przy ulicy Józefina.

Pierwsze ogłoszenie warunków licytacji i sprzedaży, nastąpi na audjencji Trybunału Cywilnego w Kaliszu, dnia 10 (22) Maja 1868 roku o godzinie 10 z rana.

Kalisz dnia 14 (26) Marca 1868 roku.

Asesor Kolegjalny, J. Migórski.

Po odbyciu trzech publikacji warunków i terminu przygotowawczego przysądzenia w dniu 10 (22) Lipca 1868 r. powyżej opisanej nieruchomość, Trybunał wyrokiem z tejże daty, termin do ostatecznego przysądzenia tej nieruchomości wyznaczył na dzień 4 (16) Września 1868 roku godzinę 10 z rana, które odbędzie się na audjencji Trybunału Cywilnego w Kaliszu w pałacu przy ulicy Józefina.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 1,200 przez popierającego sprzedaż na przygotowawczem przysądzeniu postąpionej.

Kalisz dnia 10 (22) Lipca 1868 roku.

Asesor Kolegjalny, Migórski.

N. D. 4618. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Kaliszu.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Józefy z Karpińskich pierwszego ślubu Ostrowskiej, powtórnego Mioduszewskiej, wdowy po Juljanie Mioduszewskim b. Pisarzu Sądu Pokoju, w imieniu i na rzecz nieletnich swych dzieci Jana i Aleksandra Ostrowskich, po Janie Ostrowskim pozostałych i jako pełnomocniczki Broniławy z Ostrowskich Rapczyńskiej, oraz Ludwika Ostrowskiego studenta szkoły głównej działającej, tudzież Michała Cieszkowskiego opiekuna przydanego tychże nieletnich, w mieście gubernialnem Petrokowie zamieszkałych, a do tej subhastacji zamieszkanie prawne u Hipolita Grodzieckiego, Patrona przy Trybunale Cywilnym Kaliskim w mieście Kaliszu mieszkającego obrane mających, od których tenże Patron stawa i subhastację niżej opisanej nieruchomości popiera; protokółem Komornika przy Trybunale Cywilnym Kaliskim w Petrokowie mieszkającego Józefa Rojek dnia 18 (30) Kwietnia 1868 r i dni następnych na gruncie sporządzonym, po wydaniu przez tegoż Komornika w dniu 15 (27) Lutego t. r. nakazu subhastacyjnego, na mocy obligu przed Rejentem Kowalskim dnia 3 (15) Stycznia 1864 i 1 (13) Lipca 1865 roku aktu przed Rejentem Pawłem Mierzejewskim w Petrokowie sporządzonego, w poszukiwaniu przez wyżej wymienionych Ostrowskich summ rs 3,000 i rs. 150 tej ostatniej tytułem strat i kosztów od wszystkich niżej wymienionych właścicieli i dłużników, a rsr. 2,100 od samego niżej wymienionego Walentego Głowackiego należnych, a to wraz z procentami i kosztami, jakie się należnemi okażą, zajętą została na sprzedaż w drodze przymusowego wywłaszczenia

NIERUCHOMOŚĆ

w mieście Gubernialnem Petrokowie pod Nr. 537 policyjnym, a katastru 553 przy ulicy Bykowskie-przedmieście położona, składająca się z domu masiv murowanego frontowego o dwóch piętrach, trzech balkonach frontowych żelaznych, a na piętrach o dwóch balkonach, oficyny murowanej w podwórzu piętrowej, budynku na drwalnie drewnianego, kloak, budynku na skład drzewa, budynku murowanego w drugim podwórzu na wozownią, stajnią i 1 izbę przeznaczonego, komóreczek murowanej i dwóch podwórzy.

Dom główny ma 1 sklep, 10 lokali, każdy o kilku pokojach, z piwnicami, w oficynie pierwszej są 5 lokali w oficynie drugiej 2 lokale i 5 drwalni.

Podwórze pomiędzy domem frontowym a oficyną pierwszą zawiera łokci kwadr. 1050, a drugie podwórze za tą oficyną obejmuje łokci kwadr 1457 cali 12.

Nieruchomość ta egzystuje na placu Po-pijarskim do Skarbu Królestwa należącym, z którego opłaca się Skarbowi czynszu rocznie rsr. 22 kop. 72 i pół prawem wieczysto-czynszowem, graniczy od wschodu z posesją Macieja Grabowskiego, od zachodu z placem pustym Horowicza Pinkusa, od południa z posesją Walentego Zielińskiego, od północy z ulicą Bykowskie-przedmieście.

Lokatorzy w nieruchomości mieszkający są: Galczyńska wdowa, płaci rsr. 100, kwatera Krajewskiego urzędnika za rsr. 108, Jabłoński profesor rsr. 150, Nagajew urzędnik rs. 225, Róża Głodzińska rs. 180, Rzepko rs. 150, Modrzejewski rs. 182, Tchórzewska wdowa rs. 120, Januszewski rs. 82 kop. 50, Koźmiński rs. 202 kop. 50, Chudzyński w zastawie od sumy rs. 1,350, Duniuowa wdowa rs. 100 płaci, Lau urzędnik rs. 70, Proneli emeryt rs 90 płaci rocznie komornego, jeden lokal zajmuje Edward Głowacki współwłaściciel.

Podatki wynoszą rocznie rsr. 192 kop 81 i pół.

Właścicielami powyższej nieruchomości są: Walenty Głowacki i jego nieletnie dzieci Helena, Stefanja, Apolonja i Kazimiera z Anną z Wiatrowskich Głowacką, Marjanna i Katarzyna z Emiiją z Styczyńskich Głowacką spłodzone, których on jest głównym, a Walenty Zieliński przydanym opiekunem, Józef, Edward, Antoni i Stanisław Głowaccy z tytułu spadku, wszyscy w mieście Gubernialnem Petrokowie mieszkający, dłużnicy.

Szczegółowy opis nieruchomości znajduje się w protokóle zajęcia powyżej powołanym który ze zbiorem objaśnień i warunkami każdego czasu u popierającego Patrona Grodzieckiego i u Pisarza Trybunału Cywilnego w Kaliszu przejrzany być może.

Dozorcą ustanowiony wyżej rzeczonej Walenty Głowacki.

Protokół zajęcia doręczono w kopiach przez woznego wyżej wymienionym właścicielom nieruchomości, Dozorcy, Prezydentowi miasta Petrokowa Ludwikowi Morawskiemu, Pisarzwi Sądu Pokoju w Petrokowie Józefowi Głodzińskiemu i Rządowi Gubernialnemu Petrokowskiemu, w dniu 22 Maja (3 Czerwca) 1868 r.

Następnie zajęcie to do księgi wieczystej nieruchoności Nr. 537 w Petrokowie, w Sądzie Pokoju w Petrokowie będącej w dniu 25 Maja (6 Czerwca) 1868 r. wniesione, a w dniu 10 (22) Czerwca t. r. w kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego w Kaliszu zaregestrowane zostało.

Nieruchomość powyżej opisana, ze wszelkiemi do niej należącemi szczegółami, prawami, przychodami, bez żadnego wyłączenia, sprzedaną zostanie w drodze przymuszonego wywłaszczenia na audjencji Trybunału Cywilnego w Kaliszu, w miejscu jego posiedzeń w pałacu przy ulicy Józefina.

Pierwsze ogłoszenie warunków licytacji i sprzedaży, nastapi na audjencji rzeczonego Trybunału dnia 31 Lipca (12 Sierpnia) 1868 roku o godzinie 10 z rana.

Kalisz d. 12 (24) Czerwca 1868 r.

Asesor Kollegjalny, J. Migórski.

N. D. 4672. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Lublinie.*

W zastosowaniu się do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Stanisława Węglińskiego obywatela, w Lublinie zamieszkałego, zamieszkanie zaś prawne u Emiljana Bóbr Patrona Trybunału w Lublinie pod Nr. 11 obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 3390 z procentem 5 od sta od dnia 12 (24) Czerwca 1867 r. zaległym i kosztami od Władysławy z Estków Załuskiej, Maurycego Załuskiego małżonki, właścicielki dóbr Śniatycze w dobrach Trzeszczany, powiecie Hrubieszowskim zamieszkałej, protokółem Komornika Sądowego Antoniego Grochowskiego w dniach 27 Lutego (10 Marca), 28 Lutego (11 Marca), 29 Lutego (12 Marca), 1 (13) i 2 (14) Marca 1868 r. dopełnionem zostało zajęcie dóbr ziemskich Śniatycze z przyległościami.

Dobra te składające się z folwarków Śniatycze i Antonówka, położone są w gminie Komarów, powiecie Tomaszowskim guberni Lubelskiej, w jurisdykcji Sądu Pokoju w Tomaszowie,

Odległe od Lublina o mil 14, od Łaszczowa o mil 3, od Tomaszowa mil 4, od Tyszowców mil 2, od Komarowa mil 1. Prawem własności należą do Władysławy z Estków Załuskiej, Maurycego Załuskiego małżonki, zostają w posiadaniu Józefa Stefanowicza, który twierdzi że dobra te dzierżawi za umową ustną z właścicielką zawartą.

Dobra Śniatycze z folwarkiem Antonówka obejmują ogółom przestrzeni mórg 4913, w czem mieści się: w gruntach ornych mórg 2075 w ogrodach mórg 53, w łąkach mórg 920, w pastwiskach mórg 600, w lasach mórg 1250 pod zabudowaniami mórg 9, w wodach mórg 2, pod drogami mórg 4. Gleba borowina w częściach grunt iłowaty.

Na folwarku Śniatycze są następujące zabudowania.

1. Dwór z drzewa pod słomą; 2. kuchnia obok dworu z drzewa pod słomą; 3. chlewki; 4. dwa czworaki; 5. ośmiorak z drzewa pod słomą; 6. Kuznia z drzewa; 7. gorzelnia na podmurowaniu z drzewa pod słomą z aparatem gorzelnianym; 8. wołownia z drzewa pod słomą; 9. gumno chruściane; 10. takaż szopa i obora; 11. stodoła z drzewa pod słomą; 12. stajnia; 13. obora w słupy; 14. obora z chrustu pleciona; 15. owczarnia i szopa w słupy z chrustu pod słomą; 16. karczma z drzewa pod słomą; 17. kuźnia przy karczmie z drzewa; 18. dwa młyny wodne małe z drzewa pod słomą; 19. chałupa dla młynarza; 20. obórka z chrustu; 21. karczma do zajazdu z drzewa, a przy niej studnia; 22. obórka, stajenka i szopa z chrustu pod słomą.

Na folwarku Antonówka.

1. Dom Mieszkalny z drzewa w słupy słomą kryty; 2. ośmiorak i chałupa dla czeladzi z drzewa pod słomą; 3. chlewki; 4. owczarnie; 5. stajnia; 6. stodoła i spichlerz, wszystko z drzewa pod słomą. Wraz z dobrami sprzedają się inwentarze żywe i martwe, w akcie zajęcia woszczególnione. Grunta włościańskie sprzedaży nie ulegają.

Obszerniejsze opisanie dóbr znajduje się u Emiljana Bóbr Patrona Trybunału w Lublinie pod Nr. 11, zaś zbiór objaśnień i warunki licytacyjne w Kancelarji Pisarza Trybunału w Lublinie przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. Kazimierzowi Wiśniewskiemu, wójtowi gminy Komarów, dnia 27 Marca (8 Kwietnia) 1868 r. 2. Andrzejowi Ereth, Pisarzowi Sądu Pokoju w Tomaszowie dnia 27 Marca (8 Kwietnia) 1868 r. 3. Wniesiono do księgi hypotecznej dóbr Śniatycze d. 12 (24) Kwietnia 1868 r., a 4. W dniu 13 (25) Kwietnia tegoż roku do księgi zaaresztowań na ten cel w kancelarji Trybunału Cywilnego w Lublinie utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych odbędzie się na publicznej audjencji Trybunału Cywilnego w Lublinie dnia 18 (30) Maja 1868 r. o godzinie 10 rano w miejscu zwykłych posiedzeń.

Sprzedażą dyrygować będzie Emiljan Bóbr Patron, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Lublin d. 13 (25) Kwietnia 1868 r

Barchwic.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału w Lublinie d. 13 (25) Kwietnia 1868 roku.

Barchwic.

Po odbyciu trzech publikacji w terminie przygotowawczego przysądzenia to jest w dniu 3 (15) Lipca 1868 r. Trybunał Cywilny dobra powyższe Emiljanowi Bóbr Patronowi za rs. 48,203 kop. 38 przygotowawczo przysądził.

Termin do odbycia stanowczej sprzedaży na dzień 14 (26) Sierpnia 1868 roku, godzinę 10 rano w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Lublinie oznaczonym został.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 48,203 kop. 38.

Emiljan Bóbr.

N. D. 4696.

Podpisany Obrońca przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu, w Warszawie pod Nr. 497A. przy ulicy Podwal zamieszkały, na żądanie Juljusza czyli Juljana Enoch, Sekretarza Stanu Jego Cesarsko-Królewskiej Mości, w Dreznie przebywającego, a zamieszkanie prawne u podpisanego Obrońcy, w mieszkaniu wyżej wskazanem, obrane mającego, sprzedaż w drodze działów nieruchomości Nr. 643 w Warszawie popierający, zawiadamia i ogłasza: że z mocy dwóch wyroków Trybunału Cywilnego w Warszawie w dniach 2 (14) Maja 1868 i 4 (16) Lipca t. r. zapadłych, sprzedaną zostanie przez publiczną licytację w Trybunale Cywilnym w Warszawie odbyć się mającą.

NIERUCHOMOŚĆ

w Warszawie pod Nr. 643 przy zbiegu ulic Przejazd i Tłomackie położona. Nieruchomość ta stosownie do zatwierdzenia wydziału hypotecznego miasta Warszawy z dnia 2 (14) Maja 1867 r. należała prawem własności do Jakóba Flatow, Bankiera, po śmierci którego zaszłej w dniu 30 Marca 1868 r. z mocy testamentu w końcu Grudnia 1865 r. sporządzonego, a w d. 3 (15) Kwietnia 1868 r. przez Prezesa Trybunału Cywilnego w Warszawie ogłoszonego, uniwersalnemi jego legatarjuszami stali się: Juljusz czyli Juljan Enoch, Rozalja z Flatonów po Abrachamie Löwenstein

wdowa, Marja z Enochów Edwarda Mylo nieobecnego małżonka i dwie nieletnie córki tejże: Marja-Felicja-Zofja trzech imion i Anna-Marja-Walentyna trzech imion siostry Mylo. i oni też decyzją tegoż Prezesa z dnia 19 Kwietnia (1 Maja) 1868 r. w posiadanie spadku wprowadzeni zostali.

Juljusz czyli Juljan Enoch wystąpił o dział spadku po Jakóbie Flatow i w d. 2 (14) Maja 1868 r. za zgodą współlegatarjuszów pozyskał w Trybunale Cywilnym w Warszawie, wyrok między innemi sprzedaż nieruchomości N. 643 w Warszawie nakazujący a w d. 4 (16) Lipca t. r. wyrok taksę zatwierdzający.

Oba te wyroki zapadły między następującemi osobami:

1. Juljuszem czyli Juljanem Enoch, Sekretarzem Stanu Jego Cesarsko-Królewskiej Mości, w Dreznie przebywającym, a zamieszkanie prawne obrane mającym u Andrzeja Brzezińskiego Obrońcy przy Rządzącym Senacie, w Warszawie pod Nr. 497A. powodem, przez tegoż Mecenasa stawającym, z jednej, a

2. Rozalją z Flatowów po Abrahamie Löwenstein pozostałą wdową, w Krakowie zamieszkała, a zamieszkanie prawne w Warszawie pod Nr. 643 obrane mającą.

3. Marją z Enochów Edwarda Mylo nieobecnego małżonką, do działania bez asystencji męża upoważnioną decyzją Trybunału Cywilnego w Warszawie z d. 8 (20) Kwietnia 1868 r. działającą w imieniu własnem, oraz w imieniu i na rzecz nieletnich swoich córek: Marji-Felicji-Zofji trzech imion i Anny-Marji-Walentyny trzech imion, z Edwardem Mylo spłodzonych, jako ich matką i główną opiekunką mianowaną Uchwałą Rady Familijnej pod powagą Sądu Pokoju wydziału I, w Warszawie wydaną d. 18 (30) Kwietnia 1868 r, w Warszawie pod Nr. 643 zamieszkałą.

4. Karolem Hube. Pisarzem Kancelarji Hypotecznej w Warszawie pod Nr. 1077A. zamieszkałym, jako przydanym opiekunem nieletnich Mylo powołaną Uchwałą mianowanym.

5. Władysławem Laskim, Naczelnikiem domu handlowego Samuel Antoni Fraenkel w Warszawie pod Nr. 602 zamieszkałym, jako opiekunem szczególnym nieletnich Mylo tą samą Uchwałą mianowanym, wszystkiemi czterema pozwanymi, przez Seweryna Markiewicza Patrona Trybunału stawającymi, z drugiej strony.

Nieruchomość sprzedawaną składają następujące główne części:

1. Dom frontowy masiv murowany z cegły palonej na wapno o parterze i jednem piętrze, w części z piwnicami sklepionemi, z mieszkaniem w części poddasza, z dachem dwuspadkowym, dachówką karpiówką na dubelt, a w części blachą żelazną pokrytym.

3. Oficyna masiv murowawana z cegły palonej na wapno o parterze i jednem piętrze dotykająca ścianą tylną i częścią szczytu posesji pod Nr. 565 i 566, jednym szczytem posesji Nr. 644, a częścią drugiego szczytu na plac Tłomackie wychodząca, z dachem jednospadkowym, dachówką karpiówką na dubelt pokrytym.

3. Zabudowanie drewniane mieszczące śmietniki i komórki deskami pokryte, przy ścianie domu frontowego pod Nr. 1 opisanego stojące.

4. Zabudowanie drewniane mieszczące kloaki, dotykające posesji pod Nr. 644 z dachem jednospadkowym blachą cynkową pokrytym.

5. Urządzenie oświetlenia gazowego w mieszkaniu, oraz w podwórzu.

6. Bruk w całem podwórzu.

7. Plac pod całą nieruchomością 2,640 łokci kwadr. przestrzeni mający.

Do odbycia sprzedaży delegowany jest W. Wiktoryn Dobrski, Sędzia Trybunału Cywilnego i przed nim w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie wydziału III, pod Nr. 549 odbyła się już w dniu 10 (22) Lipca 1868 r. pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, a w dniu 10 (22) Września 1868 r. o godzinie 10 z rana, odbędzie się druga publikacja i zarazem przygotowawcze przysądzenie.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 42,375 kop. 30, jako wartości taksą biegłych wykrytej.

Warszawa d. 11 (33) Lipca 1868 r.
Andrzej Brzeziński,
Obrońca przy Senacie.

N. D. 4218. Sekwestrator Powiatu Kolskiego.

Na mocy decyzji J. O. Księcia p. o. Gubernatora Kaliskiego z dnia 23 Czerwca r. z. Nr 4073 i rozporządzenia Zarządu Powiatowego Kolskiego z dnia 1 Maja r. b. Nr. 5168, podaje do wiadomości publicznej, że w dniu 1 (13) Sierpnia r. b. o godzinie 12 w południe na gruncie wsi Bylice, przy głównej szosse warszawsko-kaliskiej, w gminie Czołowo, Powiecie Kolskim, Gubernji Kaliskiej leżącej, odbędzie się głośna in plus licytacja sprzedaży osady włościańskiej b. sołtysa tejże wsi Franciszka Swidera własnej, a za zrządzony przezeń defekt w podatkach skarbowych zasekwestrowanej.

Opis tej osady jest następujący:

Osada włościańska pod Nr. 15 we wsi Bylice gminie Czołowo, na niej znajduje się pół domu drewnianego słomą krytego i połowa takiejże stodoły, obejmuje przestrzeni: pod zabudowaniami prętów 221, gruntów ornych żytnich dobrych mórg 13 pręt. 14½, łąk raz siecznych mórg 2 prętów 266½, wygonu prętów 135 i nieużytku prętów 70, ogółem mórg 17 prętów 107 miary nowo warszawskiej. Częściowe zasiewy tylko na niej są, a mianowicie: oziminy morg 3¼ i jarzyny mórg 1½, reszta pozostaje w ugorze.

Licytacja rozpocznie się od sumy rsr 300, jako szacunku przez biegłych ustanowionego, a przystępujący do takowej, złożą wadjum rsr. 75 i przepisane prawem świadectwo że należą do stanu włościańskiego. Vadia te i świadectwa, przyjmowane będą w dniu licytacji od godzinny 9 rano i nieutrzymującym się przy kupnie, zaraz po odbytej licytacji zwracane, nabywca zaś osady przy podpisie protokółu licytacyjnego reszte zalicytowanej sumy do złożonego vadium dokompleteju, pod skutkami utraty zaliczonego vadium, oraz ogłoszenia i odbycia powtórnej na koszt i risiko jego licytacji.

Osadę wzmiankowaną w każdym czasie na gruncie za zgłoszeniem się do miejscowego sołtysa jako dozorcy obejrzeć, o dalszych zaś warunkach w urzędzie wójtowskim w Czołowie i w Kancelarji podpisanego Sekwestratora w mieście Kole poinformować się można.

Koło d. 28 Czerwca (10 Lipca) 1868 r.
Radziński.

ZAPOZWY EDYKTALNE.

N. D. 4679. Cesarsko-Królewski Sąd Powiatowy w Smichowie pod Prągą w Królestwie Czeskiem, na skutek prośby Ignacego Hohlwega, prywatnego, w Radze Czeskiej zamieszkałego, z dnia 22 Stycznia 1868 r. Nr. 1116 i dodatkowej prośby z dnia 19 Lutego 1868 r. Nr 2855 w zastosowaniu się do § 276 i 277 ogólnych cywilnych zarządzeń, ustanowił Cesarsko-Królewskiego Notarjusza w Smichowie, p. Fryderyka Roskosznego, Kuratorem niewiadomego z pobytu Józefa Hausenblasa, urodzonego na d. 6 Kwietnia 1799 r. w Onnieticach i tam ochrzczonego, który następnie w roku 1818 albo 1822 wydalił się za paszportem do Królestwa Polskiego i przyjął obowiązki piwowara u niewiadomego hrabiego, później wstąpił do wojska i uczestniczyć miał podobno w bitwie pod Ostrołęką 1831 r; od tej pory zaś, nie ma o nim żadnej wiadomości. Dla tego też wzywa się niniejszem każdego, ktoby o życiu lub o szczegółach śmierci Józefa Hausenblasa wiedział, aby w ciągu roku jednego dał o tem wiadomość rzeczonemu wyżej Sądowi, albo ustanowionemu Kuratorowi.

Jednocześnie zaś zapozywa się Józefa Hausenblasa z ostrzeżeniem, że jeżeli w ciągu roku jednego nie zgłosi się osobiście, lub nie da jakimkolwiek sposobem wiadomości o sobie, wymieniony wyżej Sąd uzna go za znikłego i pozostały po nim majątek, składający się z urzędownie deponowanej sumy rsr. 1124 kop. 59¾ w monecie austrjackiej, przejdzie na własność wylegitymowanych sukcesorów.

Smichów d. 12 Marca 1868 r.
Naczelnik Cesarsko-Królewskiego Sądu Powiatowego, Forbas.

N. D. 4453. Starszy Pisarz IX Departamentu Rządzącego Senatu.

Zawiadamia 1. Sukcesorów Antoniego Żebrowskiego; 2. Michała Chmielińskiego, i 3. Stefana Cichockiego, jako wierzycieli hypotecznych dóbr Żelizny, z pobytu i zamieszkania nateraz niewiadomych, iż z strony Karola i Justyny małżonków Smoczyńskich, oraz Andrzeja Michajłowskiego. w odwołaniu się od wyroków Sądu Apelacyjnego Królestwa Polskiego w dniu 29 Kwietnia (11 Maja) 1866 r. i Trybunału Cywilnego w Siedlcach w dniu 17 (29) Lipca 1864 r. w przedmiocie sporu o rsr. 2,052 kop. 45 zapadłych, zapozwy naprzeciw nim wydane, w Kancelarji naczelnego Prokuratora w dniu 24 Czerwca (6 Lipca) 1868 r. złożone zostały.

Warszawa dnia 4 (16) Lipca 1868 roku.
Ksawery Krysiński.

N. D. *4694. Sąd Policji Prostej w Częstochowie.*

W depozycie tutejszego sądu, znajdują się rzeczy, odebrane od obwinionych o kradzież. mianowicie: 10 scyzoryków; 3 brzytwy; 2 portmonetki; tabakierka cynowa; puszka szuwaksu; 4 książki do nabożeństwa, pod tytułami: „Nowy Testament” i „Ołtarz Polski”; 2 drewniane fajki; 2 cygarniczki drewniane; cybuch drewniany; nożyce; butelka szklanna; kieliszek; 13 porcelanowych zabawek dziecinnych; pistolecik; 2 srebrne obrączki z cyfrą O. Z. J. 3 pierścionki tombakowe; medalik tombakowy z Matką Boską; kolczyków złotych 2; pozłacanych 3 i broszka tombakowa. Wzywa więc prawego ich właściciela, iżby z dowodami własność tych przedmiotów usprawiedliwiającemi, do sądu tutejszego zgłosił się, po upływie bowiem dni 30 od daty niniejszej licząc, na rzecz skarbu spieniężone zostaną.

Często chowa dnia 12 (24 Lipca 1868 r.
Podsędek Jankowski.

N. D 4528. *Судъ Простой Полиціи на Прагѣ.*

Симъ объявляется, что 5 (17) Марта с. г., въ територіи деревни Бялки, гмины Віонзовна, при самомъ берегу рѣки Менъ, найдены были кости человѣка съ названія происхожденія а также пола неизвѣстные, кости эти не имѣли на себя никакого тѣла, были цѣлые и ненарушенные, только отъ большого время истлеваны. Ктобы зналъ о причинѣ смерти оного человѣка, а также о его фамиліи и происхожденіи хочетъ увѣдомить нашъ Судъ.

Прага, 12 (24) Іюня 1868 года.
Подсудокъ, Бѣлинскій.

* * *

Ogłasza że w dniu 5 (17) Marca r. b. w terytorjum wsi Białki gminy Wionzowna, nad samym brzegiem rzeki Mień, znalezione zostały kości człowieka z nazwiska, pochodzenia a nawet płci jego niewiadomej. Kości te z ciała ogołocone, były całe nienaruszone, jedynie skutkiem czasu spruchniałe. Ktoby więc wiedział o przyczynie śmierci człowieka tego, o jego nazwisku i pochodzeniu, zechce o tem Sąd nasz zawiadomić.

Praga d. 12 (24) Czerwca 1868 r.
Podsędek, Bieliński.

N. D. 4689. *Судъ Исправительной Полиціи въ Кальваріи.*

Вызываетъ Анну Богдановичъ и Варфоломея Ринкевича, жителей гмины Краснополь, Сейнскаго уѣзда, нынѣ по мѣсту своего пребыванія неизвѣстныхъ, дабы для выслушанія решенія сего Суда въ узаконенномъ 30 дневномъ срокѣ явились въ присутствіи здѣшняго Суда или же извѣстили Судъ о мѣстѣ своего пребыванія ибо въ противномъ случаѣ поступлено съ ними будетъ по закону.

Г. Кальварія, Іюля 6 (18) дня 1868 г.
и. д. Предсѣдательствующаго Судья,
Бржоска.

N.D. 4688. *Судъ Исправительной Полиціи въ Кальваріи.*

Симъ приглашаетъ Ивана Гумовскаго и Шимона Шимонайтыса жителей деревни Дембово, гмины Яворово, а нынѣ неизвѣстныхъ съ мѣста жительства, дабы для сложенія показанія по дѣлу объ Бартломѣю Станкѣвичу обвиненном за притворство въ хромѣ непременно въ здѣшнимъ Судѣ въ теченіи 30 дней явку выдержали.

Г. Кальварія, 8 (20) Іюля 1868 г.
и. д. Предсѣдательствующаго Судья,
Бржоска.

N. D. 4690. *Судъ Исправительной Полиціи въ Кальваріи.*

Симъ приглашаетъ Константина Лѣбедьева жителя деревни Посеянка, гмины Покровекъ, Станислава Маѣвскаго и Шимона Сосновскаго жителей деревни и гмины Краснополь, а нынѣ неизвѣстныхъ съ мѣста жительства, дабы дла выслушанія рѣшенія Аппельяціоннаго Суда отъ 5 (17) Декабря 1867 года по дѣлу объ Константинѣ Лѣбедьевѣ и другимъ обвиненнымъ въ уговорѣ людей къ побѣгу за границу непремѣнно въ здѣшнемъ Судѣ въ теченіи 30 дней явку выдержали.

Г. Кальварія, 6 (18) Іюля 1868 года.
и. д. Предсѣдательствующаго Судья,
Бржоска.

N. D. 4477. *Судъ Исправительной Полиціи въ Г. Сандомирѣ*

Объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе что согласно рѣшенія своего отъ 7 (19) Мая 1868 г. Грегоріи Сцита крестьянинъ деревніи Ясице Сандомирскаго Уѣзда за недозволенное имъ и неправильное леченіе, на основаніи 576 Ст. Св. Зак. о наказаніяхъ Уголовныхъ и Исправительныхъ наказанъ арестомъ чрезъ три недѣли, а кромѣ того отданъ подъ полицейскій надзоръ въ теченіи двухъ лѣтъ.

Сандомиръ, 28 Іюня (10 Іюля) 1868 г.
Предсѣдательствующій Судя,
Надворный Совѣтникъ, Ивановскій.

* * *

Podaje do powszechnej wiadomości że Grzegorz Scyta włościanin z wsi Jasic Gminy Wojciechowice, wyrokiem Sądu tutejszego z dnia 7 (19) Maja 1868 r. za niedozwolone i błędne leczenie z mocy art. 576 K. K. G. i P. skazany został na areszt przez tygodni trzy z oddaniem pod dozór policyjny przez lat dwa.

Sandomierz, d. 28 Czerwca (10 Lipca) 1868 r.
Sędzia Prezydujący,
Radca Dworu, Iwanowski.

N. D. 4469. *Судъ Исправительной Полиціи въ Бѣлѣ.*

Приглашаетъ имъ Годфрида Гофманпрускаго подданнаго въ послѣдніе время около желѣзной дороги въ близи м. Терея споля работающаго, въ настоящее время по мѣстопребыванію неизвѣстнаго, чтобъ въ теченіи 30 дней въ здѣшній Судъ для принятія отъ него показанія явился, ибо въ противномъ случаѣ по закону поступлено будетъ.

Г. Бѣла, дня 2 (14) Іюля 1868 года.
Предсѣдательствующій Судья,
Валешынскій.

* * *

Zapozywa niniejszem Godfryda Hofmana poddanego pruskiego; ostatnio przy drodze żelaznej około miasta Terespola pracującego, obecnie z pobytu niewiadomego. aby dla złożenia tłomaczenia w ciągu dni 30 w Sądzie tutejszym stawił się, inaczej podług prawa postąpionem będzie.

Biela d. 2 (14) Lipca 1868 r.
Sędzia Prezydujący, Waleszyński.

N. D. 4197. *Судъ Исправительной Полиціи въ Петроковѣ.*

Вызываетъ симъ Готлиба Миллеръ и Карла Харта крестянъ, постоянныхъ жителей деревни Буйны шлахецкіе, тойже гмины, Уѣзда и Губерніи Петроковской, нынѣ отлучившихся отъ мѣста своего жительства за паспортами, чтобъ въ продолженіи 30 дней отъ ниже писаннаго числа, явились въ Судъ для объявленія имъ приговора здѣшняго Суда отъ 2 (14 Марта т. г. ибо въ противномъ случаѣ Судъ поступитъ по закону.

Г. Петроковъ, 22 Іюня (4 Іюля) 1868 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Колежскій Асесоръ, Хмелѣнскій.

* * *

Wzywa Gotliba Miller i Karola Charta włościan z wsi Bujny szlacheckie, gminy tegoż nazwiska, Powiatu i Gubernii Petrokowskiej, obecnie z pobytu niewiadomych, ażeby w ciągu dni 30 od daty dzisiejszej zgłosił się do Sądu dla ogłoszenia wyroku Sądu tutejszego z dnia 2 (14) Marca r. b., albowiem w razie przeciwnym Sąd postąpi podług prawa.

Petroków d. 22 Czerwca (4 Lipca) 1868 r.
Sędzia Prezydujący, Chmieleński.

N. D. 4280. *Судъ Исправительной Полиціи въ Бѣлы.*

Симъ приглашаетъ Валеряна Подгурскаго, въ послѣдніе время въ м. Яновѣ и Францишка Калуже табачныхъ стражниковъ изъ дер. Гнойно Константиновскаго уѣзда, Сѣдлецкой Губерніи, нынѣ по мѣстопребываніи неизвѣстныхъ, дабы для снятя съ нихъ показаніи по собственному дѣлу въ теченіи 30 дней въ здѣшній Судъ прибыли, въ противномъ случаѣ будѣтъ поступлено по закону.

Бѣла, 25 Іюня (7 Іюля) 1868 года.
Предсѣдательствующій Судья,
Валешынскій.

* * *

Wzywa Walerjana Podgórskiego i Franciszka Kałużę b. strażników tabacznych, pierwszego ostatnio w Janowie, a drugiego we wsi Gnójnie zamieszkałego, aby dla złożenia tłomaczenia w własnej sprawie, w dniach 30 do Sądu tutejszego przybyli, w przeciwnym razie podług prawa postąpionem będzie.

Biela d. 25 Czerwca (7 Lipca) 1868 r.
Sędzia Prezydujący, Waleszyński.

N. D. 4204. *Судъ Исправительной Полиціи въ Пултускѣ.*

Подозрительному лицу въ началѣ мѣсяца Мая т. г. въ Гминѣ Болембѣ Пултускаго Уѣзда отобрано лошадь карогнѣдую, два краковскіе хомута, съ нашельниками трензлю и возжу, потому вызываетъ симъ законнаго владѣльца явиться въ Судъ съ доказательствами собственности въ теченіи 30 дней, отъ сего объявленія, въ противномъ случаѣ будутъ поступлено по закону.

Г. Пултускъ, 13 (25) Іюня 1868 г.
Предсѣдательствующій Судья
Шклярскій.

* * *

Podejrzanej osobie w początku miesiąca Maja r. b. w gminie Gołębie powiatu Pułtuskiego, odebrano klacz skaro-gniadą, dwa krakowskie chomonta z naczelnikami, tranzle i lejce, wzywa zatem prawnego właściciela, aby stawił się w Sądzie i własność udowodnił, w przeciągu 30 dni, gdyż po upływie terminu postąpione będzie podług prawa.

Pułtusk d. 13 (25) Czerwca 1868 r.
Sędzia Prezydujący, Szklarski.

w Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego. — Za pozwoleniem Cenzury.